

Yttranden vid Stockholms kommunfullmäktiges sammanträde den 28 maj 2007*§ 3 Interpellation om vårdnadsbidrag (nr 2007:10)*

Anförande nr 1

Borgarrådet A x é n O l i n (m): Herr ordförande! Jag tackar för interpellationen och ber att få hänvisa till det utsända skriftliga svaret.

Anförande nr 2

Borgarrådet M o g e r t (s): Ordförande, fullmäktige och finansborgarrådet! Jag ber att få tacka för svaret. Jag kan inte låta bli att undra över en del saker i detta resonemang, som jag inte tycker är helt kristallklart. Ni gick till val på en ganska hård attack mot vad ni kallade för Bidrags-Sverige. Men ni framförde samtidigt förslag på två nya bidrag. Ett bidrag är det som vi har att behandla här – för att ta hand om sina egna barn. Ett annat bidrag är det som man ger till någon annan för att ta hand om ens barn. Detta kan i sig synas lite märkligt.

I det svar som jag har fått pratas det om att detta egentligen handlar om någon form av valfrihet. Men när man ger pengar till någon för att hon eller han ska välja någonting så gör man rimligtvis det för att man vill få just det utfallet. Man vill alltså öka antalet människor som väljer det här. Det är väl den enda rimliga slutsatsen.

Vi vet från internationella exempel och från OECD-rapporter att det är ungefär 95 procent kvinnor som nappar på det här erbjudandet och vi vet att det leder till en spiral som man skulle kunna kalla för ökande utanförskap – det är också vad ni valde att kalla det för. På lång sikt blir det alltså färre kvinnor i förvärv och i arbete. Då är väl den rimliga slutsatsen att ni vill att kvinnor ska välja att vara hemma och att ni vill minska den kvinnliga förvärvsfrekvensen. Min fråga blir: Varför? Varför vill ni detta?

Anförande nr 3

Borgarrådet A x é n O l i n (m): Herr ordförande! Jag tycker inte att Roger Mogert jämför två jämförbara saker. Vi vill minska utanförskapet och bidragsberoendet i Sverige och i Stockholm genom att se till att fler människor börjar arbeta. Det står inte i någon motsatsställning till att vi vill erbjuda de föräldrar eller anhöriga som hellre vill vara hemma med sina barn en lite längre flexibilitet och att göra som de själva vill. Dessa saker står inte i någon motsatsställning till varandra.

Anledningen till att vi vill göra detta för våra barnfamiljer i Stockholm är att vi vet av egen erfarenhet att en del föräldrar gärna skulle vilja vara hemma lite längre än man har möjlighet till i dag i Sverige och i Stockholm. Vi vet också att en del barn faktiskt mår bättre av att vara hemma. Föräldrarna kanske också mår bättre av att kunna få vara hemma till dess att barnen är lite äldre. Det vet vi inte. Men det vi vill göra är att öppna möjligheten för dem som önskar att välja dagis, dagmamma, att vara hemma eller vad man nu vill. Vi ska bli mycket mer flexibla än vad vi är. Hela Moderaternas, Folkpartiet och Kristdemokraternas politik går ut på att öka

flexibiliteten och öka valmöjligheterna för att göra det mer möjligt för föräldrar och för familjer att anpassa Stockholm och servicen i vår stad efter det liv som de vill ha.

Detta handlar inte på något sätt om att vi för den sakens skull skulle vilja öka bidragsberoendet – inte alls. Det tror jag att Roger Mogert är väl medveten om. Det här är ett sätt att öka valmöjligheten för hur familjer kan och vill leva sina liv i Stockholm.

Anförande nr 4

Borgarrådet S a m u e l s s o n (kd): Ordförande, fullmäktige! Tack, Roger, för att du tar upp frågan så att vi får möjlighet att debattera den här i fullmäktige igen! Det är fantastiskt att vårdnadsbidraget kan väcka sådana enorma känslor på vänsterkanten. Detta borde vara den yttersta valfriheten. Föräldrar får själva avgöra om de skulle vilja vara hemma lite längre med sina barn och få lite mer tid än det här första året som man nu har möjlighet till.

Vi tror att föräldrar är kapabla att välja själva. Vi vet att de är det. Vi vet också att familjer är olika och att barn är olika. Ni säger enbart att du får samhällets subventioner till barnomsorgen om du väljer att gå in i samma fälla. Alla barn ska göra lika och alla föräldrar ska välja lika. Det är det enda rätta, enligt er. Det är ofattbart när vi är framme vid 2007.

Ni förklarar dessutom att kvinnor inte är kapabla att välja utifrån sin egen önskan och möjlighet att vara hemma. Det är också helt otroligt. Det verkar som om du tycker att kvinnor alltid väljer fel ur samhällets synpunkt, Roger. Kvinnor kan faktiskt välja själva. Om det nu skulle vara så att det är fler kvinnor som väljer att vara hemma lite längre – vilket vi inte alls vet – så har de valt de utifrån eget önskemål.

Kristdemokraterna lät göra en Sifoundersökning här i Stockholm förra året. 64 procent sade ja till möjligheten att få ett vårdnadsbidrag för att kunna vara hemma lite längre tillsammans med sina barn. 76 procent av dem som sade ja är LO-medlemmar. Om man tittar på s-väljarna såg man att det var 65 procent av dem som tyckte att ett vårdnadsbidrag var bra och sade ja till det. Av vänsterväljarna var det 63 procent som tyckte att det skulle vara bra om familjer fick möjlighet att välja ett vårdnadsbidrag.

Det handlar om lite mer tid tillsammans med sina barn. Det handlar om en rättvisare barnomsorg och att också den som vill vårda barnen hemma lite längre ska få del av samhällets subventioner. Jag kan inte förstå att det skulle vara så förskräckligt att de familjer som anser att det skulle vara bra för just deras barn att få vara hemma lite längre, få ett lite lugnare tempo och inte behöva bli uppräckta så tidigt på morgonen för att gå i väg till förskolan får en möjlighet till detta. Alla barn är inte lika, och det måste vi ta hänsyn till.

Anförande nr 5

Borgarrådet M o g e r t (s): Ordförande och fullmäktige! Jag vet inte om jag har utstrålat något enormt känslosvall i den här frågan. Jag tycker bara att det här är

märkligt och faktiskt en smula obegåvat utifrån den inriktning man säger sig ha politiskt.

För visst är det så att om systemet i sig stänger ute en grupp – vi kan kalla dem för kvinnor – från yrkeslivet och strukturellt missgynnar dem och ser till att de hamnar i det som ni har kallat för utanförskap så strider det rimligen mot tankar om att öka förvärvsfrekvensen. Någon annan slutsats kan man inte dra. Den valmöjlighet som ni pratar om innebär att man inte arbetar. Ni betalar ju dessa människor för att välja så här.

Jag tror att också Ewa Samuelsson vet att om du kombinerar din opinionsundersökning med att sätta pris på hur mycket man får i bidrag så kommer det att vara väldigt tydligt att det är mycket beroende på hur mycket ni betalar människor för att inte arbeta om de väljer att inte göra det. Du säger att vi inte vet om det är kvinnor. Men vi vet från internationella exempel att 95 procent är kvinnor. Och vi vet att det får effekter att man blir borta länge från yrkeslivet.

Jag har förstått att min *lookalike* i regeringen, Göran Hägglund, trots detta har satt stopp för era tankar på det här och sagt nej till den här typen av försöksverksamhet. Det är väl åtminstone tills vidare han och jag som får stå för klokskapen.

Anförande nr 6

Borgarrådet L i v h (v): Ewa! Du pratar väldigt mycket om valfrihet. Jag skulle vilja fråga dig: Hur stort är det vårdnadsbidrag som ni vill ha? Hur många av dem ni frågar är ensamstående föräldrar och lågavlönade föräldrar? Hur många av dem skulle ha råd att utnyttja bidraget? Det är ju faktiskt ett bidrag, precis som Roger säger.

Både Kommunal och andra organisationer har gjort undersökningar av hur föräldrar skulle vilja ha det. En stor majoritet har svarat att de vill ha kortare arbetstid. Om du nu pratar så mycket om valfrihet – varför skulle man då inte kunna tänka sig kortare arbetstid med bibehållen lön? Det skulle ge verklig valfrihet även för de föräldrar som är ensamstående och har låg inkomst.

Anförande nr 7

Borgarrådet S a m u e l s s o n (kd): Ordförande, fullmäktige! Jag vet inte vad du menar, Roger, när du säger att en grupp kvinnor utestängs genom att de skulle vilja vara hemma hos barnen lite längre – om det nu är kvinnorna som väljer det.

År 1994 infördes vårdnadsbidraget under ett halvår innan ni snabbt tog bort det när ni kom till makten. Då visade det sig att 75 procent av barnfamiljerna utnyttjade vårdnadsbidraget. En stor del av dem valde att korta ned sin arbetstid. Man utnyttjade vårdnadsbidraget på det sättet för att tiden i förskolan inte skulle bli lika lång. Det går att utnyttja detta på olika sätt. Det handlar inte om att alla måste göra likadant. Jag säger det återigen: Varje familj har möjlighet att välja utifrån sina förutsättningar. Det visade sig att många valde att gå ned i arbetstid för att kunna vara hemma mer tillsammans med sina barn.

Du pratar hela tiden om vuxenperspektivet, Roger. Jag undrar var barnen finns i sammanhanget. Det skulle vara intressant om du gick hem och kollade med barnen. Fråga dina egna barn hur de skulle se på möjligheten att få lite mer tid! De kanske är lite äldre än de allra yngsta barnen, men jag tror att barnen skulle bli glada över att få det lite lugnare om föräldrarna är trygga i det valet. Det är alltid så att val som föräldrar gör utifrån sin egen trygghet påverkar också de enskilda barnen.

Du kan kalla det för att utestänga framför allt kvinnor från arbetsmarknaden, men jag förstår det inte alls. Det är ett mycket konstigt resonemang. Utgå från barnperspektivet i stället, och kom ihåg att barn är olika och därför behöver olika möjligheter de första åren. Om föräldrar vill – låt dem välja att vara hemma lite längre!

Ann-Margarethe! Möjligheten att gå ned i arbetstid finns med vårdnadsbidraget. Det är många som har utnyttjat den när detta fanns.

Anförande nr 8

Borgarrådet M o g e r t (s): Ordförande och fullmäktige! I vissa fall handlar det också om att ta till sig den kunskap som finns. Det finns ju tydlig forskning om det här. Den visar att det är 95 procent kvinnor som använder sig av sådana här system. Det är ju inte *rocket science*. Effekterna är också ganska tydligt klarlagda; detta leder till att man hamnar utanför arbetsmarknaden under längre tider. Det är liksom inga fantastiska nya rön, utan detta är tämligen väl belagt.

Föräldraförsäkringen är den metod som vi har använt hittills i Sverige för att ge föräldrar tid att ta hand om sina barn under vissa villkor. Den är flexibel och utformad på ett sätt som gör att män kan använda den och även gör det i större utsträckning. Men den vill ni sänka. Moderaterna har gått till val på att ta bort tre månader av föräldraförsäkringen och i stället föra in vårdnadsbidraget.

Det är svårt att få ihop detta. Å ena sidan skulle det tydligen handla om mer valfrihet, å andra sidan skulle det på något sätt gynna tillväxt och arbete. Jag får inte ihop det. Jag kan se att det kommer att leda till ett utanförskap i vissa grupper och att det är dåligt för tillväxten och för jobben.

Anförande nr 9

Borgarrådet L i v h (v): Ewa svarade inte på mina frågor. Nu ger du ett exempel på att vårdnadsbidraget kan användas för att sänka arbetstiden. Det handlar om barnperspektivet. Jaha – men varför kan man då inte ha kortare arbetstid? Det är ju just det som är barnperspektivet när det gäller arbetstiden. Det gäller kortare arbetstid och mer tid för föräldrar och barn. Varför driver ni inte det kravet i stället för ett vårdnadsbidrag som faktiskt inte gynnar dem som tjänar sämst?

Anförande nr 10

Borgarrådet S a m u e l s s o n (kd): Roger! Du pratar om att man riskerar att få ett utanförskap. Borde det då inte vara det man tog itu med? Om man vill ha barnperspektivet så borde det vara det man tog itu med. Man borde tycka att det är någonting

positivt och bra om föräldrar väljer att vara hemma lite längre tillsammans med sina barn. Det borde vara positivt för samhället. Det finns hur många rapporter som helst om att barn redan när de är i sjuårsåldern lever i en så stressad miljö därför att de ska i väg i olika sammanhang och inte får möjlighet att vara hemma.

Man väljer själv. Detta är intressant. Jag blev uppringsd av bland andra en kvinna som är 43 år. Hon hade fått sitt första barn när hon var 36 år. Hon hade då genomgått sin akademiska utbildning och jobbat ett antal år med heltidsarbete. Nu hade det tredje barnet kommit, och de hade diskuterat hemma att de så gärna skulle vilja vara hemma lite längre – både mamman och pappan. De ville veta mer om tankarna kring vårdnadsbidraget.

De här människorna finns alltså ute i vårt samhälle. De önskar detta. Om det så bara är ett fåtal så handlar det om den yttersta valfriheten. Den vill vi värna. Det är makten som ska tillbaka till köksbordet när det gäller omsorgen om de egna barnen. Då är vårdnadsbidraget en del, naturligtvis tillsammans med satsning på förskola. Vårdnadsbidraget är en del av valfriheten.

Anförande nr 11

S u s a n n a B r o l i n (v): Jag hade inte tänkt gå upp i den här debatten, men jag blev så fascinerad. Jag har inte blivit uppringsd av någon, utan jag ska ta ett klart exempel ur mitt eget liv.

Jag har en moster som har haft svårt att komma in på arbetsmarknaden men som var till stöd och hjälp för mig när jag studerade. Hon var arbetslös och kunde hjälpa mig att hämta barnet. Sedan blev det problem. Hon fick veta att hon inte fick hjälpa till med det. Det skulle tas strängare tag från den nya majoriteten med bidragsfusk och socialtjänstberoende människor. De skulle vara tillgängliga på arbetsmarknaden, så hon skulle gå på kurser och fick inte hjälpa till. Då var det inget barnperspektiv. Men det är klart – det var ju inte heller någon kärnfamilj eller medelinkomsttagare. Jag tycker att barnperspektivet verkar klart begränsat i den här debatten.

Jag har en fråga till borgarrådet. Vi kan höra erfarenheterna från kvinnor som har skaffat barn ganska tidigt i livet, varit hemma med dem och sedan haft svårt att komma in på arbetsmarknaden. Är det inte sant? Tar vi inte dem på allvar? Eller gäller inte debatten dem heller?

§ 4 Interpellation om bidrag till Södra Fot, kulturförening (nr 2007:13)

Anförande nr 12

Borgarrådet S j ö s t e d t (fp): Jag ber att få hänvisa till mitt utdelade svar.

Anförande nr 13

T o m a s R u d i n (s): Det som hände med Södra Fot var olyckligt. Jag vill tacka för svaret som Madeleine har skrivit med anledning av interpellationen. Interpellationen skrevs i en upprörd stund efter det besked som hade lämnats till Södra Fot om att man på grund av att man hade haft en partipolitisk aktivitet inte kunde åtnjuta stadens bidrag i fortsättningen.

Nu har stadsdelsnämnden där ute i Skarpnäck ändrat sig. Det är mycket möjligt att det är du som har lyckats ta dem i örat. Nu är det bra. Det blev ju en yttrandefrihetsfråga av det hela till slut, och det väckte mycket upprörda känslor.

Södra Fot har hamnat i en mycket besvärlig situation sedan den kväll då man sjöng den här allsången mot alliansen. Det första som hände var alltså att stadsdelsnämndens bidrag drogs in med beskedet att man inte skulle få det i fortsättningen på grund av att det här var partipolitisk verksamhet. Det andra var att Södra Fot hamnade i limbo när det gäller hyran till staden. Detta har gjort att man inte vet om man kommer att fortsätta med verksamheten eller inte. Staden, och i det här fallet är det vi som fastighetsägare, hävdar att man vill ta ut det som man kallar för marknadshyror för lokalerna.

Trots påstötningar ända sedan i höstas har ingenting skett. Södra Fot vet fortfarande inte om man kommer att kunna få vara kvar i lokalen till den kostnadsnivå som man har haft eller om man är tvungen att flytta därifrån. Det hör till saken att lokalerna med största sannolikhet kommer att rivas eftersom staden planerar att bygga bostäder där. Man har önskat att få något slags rivningskontraktshyra under den tid som lokalerna kommer att stå tomma. Detta har staden inte svarat på, vilket gör att Södra Fot med 90 procents sannolikhet kommer att vara tvunget att flytta därifrån och lägga ned verksamheten.

För att återkomma till Madeleines mycket förtjänstfulla svar har hon där hänvisat till att Södra Fot får ta del av de vanliga bidrag som Stockholms kulturliv får i övrigt. Men det gäller inte riktigt för den verksamheten eftersom Södra Fot sysslar med en gränsöverskridande kulturell verksamhet där man har både amatörverksamhet och professionella kulturutövare. Det är svårt att hitta några bidrag som är destinerade för den här typen av verksamhet. Södra Fot är tvunget att hanka sig fram på de bidrag de kan få från olika bidragskällor. Stadsdelsnämnden, hyran och stadens sammantagna kulturpolitik blir därför i alla delar väldigt viktiga för Södra Fot.

Eftersom allt detta har hänt och limbo har uppstått på grund av att man sjöng mot alliansen – det framstår åtminstone som att man har sjungit mot alliansen och sedan blivit av med alla bidrag – undrar jag om Södra Fot kommer att få fortsätta med sin verksamhet. Eller kommer de att vara tvungna att lägga ned den?

Anförande nr 14

Borgarrådet S j ö s t e d t (fp): Det är bra att Tomas Rudin har noterat svaret på interpellationen. Men det vore också jättebra om Tomas läste interpellationen och såg vad den handlade om. Nu har vi helt plötsligt fått en diskussion som handlar om ifall Södra Fot ska få bidrag av staden eller inte. Det har egentligen över huvud taget inte någonting att göra med den interpellation som jag har svarat på. Men jag kan naturligtvis svara på det här också, om vi vill föra en diskussion om en helt annan sak.

Från stadens sida tycker vi att det är viktigt att yttrandefriheten upprätthålls. Därför har stadsdelsnämnden i Skarpnäck gjort helt om och brett om ursäkt för den blamage som hände där ute. När det däremot gäller vad som ska hända med Södra Fot i framtiden förs en hel del diskussion, som Tomas Rudin tar upp. Diskussioner pågår framför allt mellan fastighetskontoret, stadsdelsnämnden och Södra Fot. Jag kan naturligtvis inte redogöra för exakt var man är i den diskussionen i dag. Interpellationen handlade inte om detta, och det ligger inte heller över huvud taget på mitt bord.

Men jag vet att Ulla Hamilton är väl uppmärksamman på frågan. Jag vet också att hon är starkt engagerad i frågan om att Södra Fot ska kunna vara kvar. Men man får hitta en rimlig lösning på detta.

När det handlar om bidrag till Södra Fot kan jag bara konstatera att Södra Fot inte har ansökt om något som helst kulturstöd eller annat stöd – aktivitetsstöd eller något sådant – från staden. Därför kan jag inte riktigt ta ställning till det. Men staden ser positivt på Södra Fots verksamhet. Stadsdelsnämnden ser också positivt på deras verksamhet. Det gäller framför allt allianspartierna, som har varit väldigt engagerade i verksamheten under det senaste halvåret.

Anförande nr 15

A n n M a r i E n g e l (v): Madeleine! Jag förstår att frågan är lite pinsam för dig och för den borgerliga majoriteten. Det var ju era företrädare i stadsdelsnämnden som fattade beslutet, som var rätt häpnadsväckande. Ditt svar är också ganska egendomligt. Det väcker en större fråga. Du säger att kulturpolitiken inte ska användas för att föra ut politisk agenda. Det är väl självklart att kulturpolitik är ett politiskt redskap. Däremot ska den inte politisera kultur och konst.

Du berömmar dig för att ha avskaffat de lokala biblioteksråden, som var ganska obetydliga instanser. Du har också avskaffat utskottet för kulturstöd, som var något som gav politikerna bättre insyn. Nu har vi i stället lämnat över till tjänstemännen. Det ökar möjligheten till osynlig politisk styrning i stället för öppna diskussioner.

Jag måste ändå säga att när det gäller inblandning i konstens innehåll så är det ditt parti, Madeleine, som har utmärkt sig mest. Ni har drivit frågan om att förbjuda en konstform. Ni har motionerat om att flytta bort en skulptur som ni tyckte var misshaglig. På nationell nivå vill ni välja ut böcker till barnen i skolan och så vidare. Den frågan är stor och viktig, men jag tycker inte att ni har utmärkt er där.

Ni stod bakom klavertrampet i Skarpnäcks stadsdelsnämnd där man särskilt bemödade sig om att skriva in i stadsdelsplanen att om Södra Fot ansöker om pengar så ska de inte få några eftersom de har arrangerat en misshaglig programpunkt. Här var det minsann inga tjänstemän som fick bedöma det hela trots att du skriver att det är de som kan bedöma verksamhet. Det var ju bra att nämnden tvingades backa. Det skedde väl härifrån. Men Södra Fot har ännu inte fått några bidrag, och deras verksamhet är väldigt osäker som vi hörde här. Därmed har Södra Fot kommit att bli en symbol för den nya borgerliga kulturpolitiken. Det är väl bara att konstatera, och det är beklagligt.

Anförande nr 16

T o m a s R u d i n (s): Madeleine talar så väl om Södra Fots verksamhet. Men det framstår lite grann som ett råd som utdelades en gång: Om man ska sparka en hund så är det bäst att klappa den först. Södra Fot har ju hamnat i det här problemet sedan man sjöng allsång mot alliansen. Förut gick det alldeles utmärkt att bedriva den här verksamheten, men nu plötsligt är det bara problem. Det går inte att få bidrag från stadsdelsnämnden enligt beslutet i verksamhetsplanen. Det har visserligen ändrats nu, men beskedet om hyran uteblir fortfarande. Man kan inte leva på luft. Södra Fot står inför en nedläggning, och beskedet ska komma från kommunen.

Både du, Madeleine, och kommunens olika instanser har möjlighet att underlätta verksamheten för en kulturgrupp som har det svårt att komma vidare. Man vet ju att problemet har kommit att bli allt större, också i direkt anslutning till den här blamagen, som du kallade den för, ute i stadsdelsnämnden. Därför måste det också vara angeläget att ombesörja att Södra Fot kan fortsätta med sin verksamhet så fort som möjligt.

Jag vill verkligen vädja till dig att ta till dig detta nödrop, om man får kalla det för det. Södra Fot står inför en nedläggning, och det handlar om veckor. Får de besked om att de kan få rivningshyra på lokalen så kommer de naturligtvis att kunna fortsätta med sin verksamhet. Då gäller väl de utfästelser som har gjorts här.

Men det framstår allt mer som om detta faktiskt är ett straff för att Södra Fot har gjort saker som inte gillas av den borgerliga alliansen. De gjorde någonting som ni inte gillade. Först råkade det skrivas ut i klartext i stadsdelsnämnden. Då blev det ramaskri från alla kulturdebattörer, och ni var tvungna att dra tillbaka det. Nu går ni andra vägen i stället och stryper sakta Södra Fot genom att hota dem med marknads-hyror för en lokal som inte går att använda till någonting annat än kulturverksamhet eftersom den har stått tom i tio år innan dess att Södra Fot flyttade in där och började bedriva verksamhet.

Detta är ett område där det i normala fall finns en inrättning som inte har någonting alls med Skarpnäck i övrigt att göra. Det är en rehabiliteringsanläggning som ligger där, och lokalerna är helt oanvändbara för några andra verksamheter. I och med att man planerar att bygga bostäder så måste det gå att använda lokalerna på ett vettigare sätt. Så visst handlar debatten om interpellationen, Madeleine. Det här handlar om yttrandefriheten i den yttersta änden. Gjorde de faktiskt bort sig när de sjöng mot

alliansen den där kvällen? Det är ju därefter som alla deras bidrag och förutsättningar för att bedriva verksamheten har upphört.

Om det här inte kommer att rättas till, utan Södra Fot kommer att tvingas att lägga ned på grund av att den borgerliga politiken är så obefintlig eller ohjälpsam – om man ska kalla det för det – så kommer detta naturligtvis att bli en yttrandefrihetsfråga, som det har sagts här. Ni kommer att få klä skott för att detta har skett.

Jag skulle verkligen önska att ni tog det här till er. Om det nu är så att ni gillar verksamheten – så ta kontakt med Södra Fot och underlätta för dem! De behöver ett besked inom ett par veckor. Annars kommer verksamheten att läggas ned.

Anförande nr 17

Borgarrådet S j ö s t e d t (fp): Jag kan försäkra Tomas Rudin att det finns nära kontakter med Södra Fot från allianspartierna, framför allt ute i Skarpnäck.

Jag vill påminna om att frågan inte handlar om bidrag. Södra Fot har inte sökt några bidrag. Det här är en hyresfråga som handlar om huruvida Södra Fot ska betala hyra som alla andra eller ha en nedsatt hyra. Det håller vi på att titta på; det kan jag försäkra.

Ann Mari Engel! Det finns en stor skillnad mellan kommunismen och liberalismen, och det är att vi liberaler inser att vi ibland gör fel. Det är skillnaden mellan er och vår politik. Det gick fel i stadsdelsnämnden i Skarpnäck. De som var där reste sig upp och sade: Vi gjorde fel – visst! Vi ändrar oss! Men du kan aldrig ändra dig. Du införde biblioteksråd och tyckte att det var den högsta lyckan av alla att politiker fick bestämma om bibliotek. Detta ska nu föras upp till en symbol för hur lyckosam er kulturpolitik var. Det är det inte. Politiker ska hållas sig på armlängds avstånd från kulturpolitiken. Jag vidmakthåller den åsikten. Vi ska inte hålla på och lägga oss i. Jag tror inte att du tycker det heller, egentligen.

Du tror att det här är en pinsam fråga för mig. Det är det inte. Det här är en fråga där jag känner mig stolt. Jag är stolt över att man ibland kan säga: Vi gjorde fel, och nu ändrar vi oss! Det var vad stadsdelsnämndens allianspartier i Skarpnäck gjorde. Jag tycker att det var storartat av dem, och jag önskar att du gjorde samma sak. Ställ dig upp en enda gång och säg: Jag gjorde fel och jag tyckte fel, så jag ändrar mig! Ta den handsken, Ann Mari Engel!

Anförande nr 18

T o m a s R u d i n (s): Du försöker göra det här till en hyresfråga, Madeleine. Det är inte alls det som det handlar om, utan det handlar om huruvida Södra Fot ska få fortsätta med sin kulturella verksamhet efter det att de sjöng mot alliansen. Alla de här problemen har ju tillstött nu sedan ni tillträdde och sedan breven skrevs. Det är bra att man har bett om ursäkt från stadsdelsnämndens sida, men själva grundförutsättningen för att bedriva verksamheten håller på att gå åt fanders. De besked som behövs för att få verksamheten att rulla vidare uteblir ju. Då är det klart att Södra Fot inte söker något bidrag vare sig från stadsdelsnämnden eller centralt håll. De vet ju

inte om de kommer att finnas kvar. Det finns inga förutsättningar för Södra Fot att betala några hyror av det här slaget.

Bara för att alla ska veta vad det är vi pratar om kan jag säga att det är en gammal lokal som iordningställdes för kulturverksamhet en gång i tiden, på 70-talet. Den har stått helt tom under de senaste tio åren. Södra Fot flyttade in där och började med verksamheten, och alltihop bygger på att de har tillgång till lokalen. Därför är den en grundförutsättning för det hela.

Jag blir mer och mer övertygad om att det här är ett sätt att tysta en röst som har varit obekvämt. Jag har pratat med Södra Fot i eftermiddag. De har inte fått någon hjälp eller haft någon tät kontakt med några politiker i stadsdelsnämnden. Det finns ingen dialog som pågår mellan kommunen och Södra Fot. Den enda diskussion som förs gäller huruvida de ska betala de här hyrorna eller inte. Det enda besked de har fått fram till i dag är att det beslut som skulle ha fattats i fastighetsnämnden är bordlagt och att man kommer att återkomma i frågan längre fram.

Detta är inget skrämskott. Det sorgliga är att Södra Fot räknar med att de med 90 procents sannolikhet kommer att få lägga ned verksamheten på grund av de uteblivna beskederna. Deras hopp står till att kommunen meddelar att de får vara kvar i lokalen och betala något slags rivningshyra. Då kommer Södra Fot att söka bidrag. Då kan du verkligen rentvå dig själv och visa på att ni inte drog in alla dessa bidrag och förutsättningar på grund av att Södra Fot sjöng mot er på en allsångskväll, Madeleine. Men om det inte är så kommer Södra Fot att lägga ned sin verksamhet. Då kommer du som kulturpolitiker i den här staden att stå ansvarig för att deras grundförutsättning för verksamheten har ryckts undan under ert styre. Allsång mot alliansen var tydligen att höja sin röst lite väl mycket. Det handlar om dagar, kanske någon vecka, innan Södra Fot måste lägga ned sin verksamhet.

Anförande nr 19

A n n M a r i E n g e l (v): Jag tycker att ditt inlägg var lite patetiskt, Madeleine. Jag tycker att det var oroande att ett liberalt parti vill göra så stora inskränkningar i yttrandefriheten och angripa själva konstens innehåll. Det svarade du inte på. Däremot sade du, vilket kanske var en felsägning, att politiker ska hålla sig på armlängds avstånd från politiken. Det ska de ju inte, men de ska hålla sig på armlängds avstånd från konsten. Det är det jag tycker att ni inte gör.

Däremot tar du upp en annan sak. Jag tog upp det här med biblioteksråden och utskottet för kulturstöd därför att det är det enda du skriver om i ditt svar som ett exempel på er kulturpolitik. Tyvärr är det så hittills att er kulturpolitik här i staden inte visar några nya satsningar. Det finns inga visioner. Det enda du har gått ut och sagt att du är stolt över är att ni har tagit bort de små lokala biblioteksråden och utskottet för kulturstöd. Det tycker jag är lite sorgligt. Här använder du detta igen som exempel på att ni inte lägger er i konstens innehåll. Det är just det jag tycker att ni gör.

Däremot tycker jag att det är politikernas ansvar att ta politiskt ansvar för sina beslut. Därför är det också tråkigt att du till och med säger att du är stolt över vad som hände med Södra Fot. Det var ändå så att det var er allians som fattade detta

anmärkningsvärda beslut att direkt skriva in att man kommer att strypa alla bidrag i fortsättningen på grund av en aktivitet som ni har haft. Jag tror aldrig att det har förekommit här i staden förut, och det är verkligen anmärkningsvärt och ingenting att vara stolt över.

Anförande nr 20

Borgarrådet S j ö s t e d t (fp): Jag hade en mycket enkel punkt som tydligen inte gick att driva i land. Den handlade om huruvida det var bra eller dåligt att man drog sig tillbaka och sade att man hade fel om man har fel. Tydligen är det något dåligt, enligt Ann Mari Engel. Så är det inte enligt mig. Jag tycker att det är bra.

Jag vill påminna om vad det här handlar om. Det handlar om Södra Fot och om de ska få tycka och tänka vad de vill. Det ska de få fortsätta att göra. Det handlar också om vad Södra Fot ska betala i hyra. Tydligen är kommunfullmäktiges talarstol det bästa stället att diskutera vad en kulturförening ska betala i hyra. Jag delar inte riktigt uppfattningen att det är det mest praktiska stället.

Jag vet att borgarrådet Hamilton tittar noggrant på den här frågan. Jag har också varit inblandad i processen. Det handlar om att man ska betala en hyra för en lokal som står i rimlig proportion till vad man skulle ha fått på något annat ställe för lokalen. Det är mycket möjligt att Södra Fot kommer att hamna på en nivå som är helt rimlig för dem att vara på.

Jag tror att man kommer att hitta en lösning på frågan. Hur som helst är vi väl uppmärksammade på frågan, och jag tror inte att Tomas Rudin behöver ta till fler brösttoner i ärendet.

§ 5 Interpellation om tillgänglig kultur (nr 2007:14)

Anförande nr 21

Borgarrådet S j ö s t e d t (fp): Jag ber att få hänvisa till det utdelade svaret.

Anförande nr 22

K a r i n R å g s j ö (v): Tack för svaret, Madeleine! Det märks att du som jag bor i innerstaden. Vi kan gå till museerna, till de flesta teatrar och till Kulturhuset. Visst är det jättebra att det finns kultur på lite olika ställen i staden, för det gör det verkligen. Men, Madeleine, om du bor i Skärholmen och vill ta dig in till Stadsmuseum med dina tre barn, är arbetslös och har försörjningsstöd så blir det en ganska dyr historia utan åkkort i normen. Du åker ingenstans utan åkkortet; du är fast.

Menar du på fullt allvar att man i ytterstaden ska vara nöjd och glad med det som finns i stadsdelen? Självfallet har vi som bor i innerstaden en annan sits. Vi kan om det kniper gå in till teatern, Kulturhuset och så vidare. Vilka ska få tillgång till det utbud som finns inne i stan? Inte Sara Larsson i Farsta, som är arbetslös och har tre barn, i alla fall. Hon och hennes barn får hålla sig i Farsta. De kommer aldrig in på den där utställningen om Astrid Lindgren på Kulturhuset. Hur många gånger ska Muhammed i Tensta se konst på konsthallen där, om det är det som bjuds? Hur många gånger kan Ulla se föreställningen i Kärrtorp?

Själva idén med en stad som Stockholm borde vara rörligheten mellan olika stadsdelar – att vi åker än hit och än dit och tar del av varandras stadsdelar och den kultur som finns där. Vi äger alla staden. Man ska kunna ta sig från Skärholmen till Vitabergsparken via Djurgården.

Den markering som ni har gjort inom alliansen genom att i stort sett ta bort åkkortet från dem som har försörjningsstöd innebär en inlåsningsseffekt som signalerar: Stanna där du är! I riksnormen för försörjningsstöd kan vi läsa följande: Lek och fritid avser sådana aktiviteter som det är rimligt att alla får möjlighet till. Aktiviteterna gäller både inomhus och utomhus, viss motion och kultur. För äldre barn och vuxna ingår kostnader för att till exempel gå på bio och teater, lyssna på musik, dansa, gå på diskotek eller besöka simhall.

Vad gäller i Stockholm? Vi vet redan att kulturen är klassindelad. Er markering minskade möjligheten för många att ta del av kulturlivet. Det är inte förvånande eftersom er politik generellt leder till ”vi och de”. Och var finns barnperspektivet?

Anförande nr 23

Borgarrådet S j ö s t e d t (fp): Man kan inte både driva linjen att det är ett problem att kulturen har flyttat ut i förorten och är tillgänglig för medborgare och samtidigt driva linjen att alla måste åka in till innerstaden.

Svaret på en av dina första frågor är att kulturlivet finns och ska vara tillgängligt för alla över hela Stockholm. Mitt andra svar på din fråga gäller barnperspektivet och

var det finns. Det finns just i detta – att vi försöker göra kulturlivet tillgängligt över hela staden. Eftersom rätten till lek och upplevelser ingår i socialbidragsnormen och i lagen för att bedöma detta så kommer det förstås att vara en bedömningsgrund också i Stockholm.

Min slutgiltiga synpunkt på detta är att om det är så att människor saknar de 26 kronor som det kostar att åka in till innerstaden så har vi ett betydligt större problem än tillgängligheten när det gäller att gå på ett museum. Vi har ett problem med fattigdom, och det gör att jag är oerhört glad att vi har en ny regering som ser till att människor kommer i arbete och slipper vara beroende av socialbidrag och att få ett SL-kort eller gå till någon social handläggare för att be om rätten att få åka till ett museum. Jag är glad att vi har en regering som ser till att människor får jobb så att de slipper ha sådana här diskussioner.

Anförande nr 24

A n n M a r i E n g e l (v): Madeleine! Jag tyckte mig höra att du sade att kulturen har flyttat ut till förorterna. Det kan du väl ändå inte med rimligt fog påstå. Det finns en och annan kulturinstitution. Den som bor i Tensta har en konsthall. Den som bor i Skärholmen har en teater. På vissa ställen, som i Hässelby, finns det ingen kulturinstitution. Innerstadsborna har ett femtiotal museer, ett hundratal teaterscener och många andra kulturaktiviteter att välja på. Detta är alla kommunens invånare med och betalar för, och de bör ha tillgång till dem.

Du kan väl inte hävda att bara för att man bor i ytterstaden så är man inte intresserad av något annat än den verksamhet som olika föreningar driver och som du hänvisar till? Man måste väl ha rätt till professionell kultur var man än bor.

Du säger att kulturupplevelserna i stadsdelarna inte har minskat. Har du frågat och tittat hur det ser ut i stadsdelarna? Det undrar jag. De har minskat sina budgetar, de har sagt upp kulturförmedlarna och de har fått färre arrangemang. Anslagen till samlingslokaler och studieförbund har minskat. Den fria kulturen får det allt svårare. Ni valde i er kulturbudget att satsa på institutionerna. De finns nästan uteslutande i innerstaden.

Du säger att kulturskolan finns överallt. Men den riktar sig mer och mer till medelklassbarnen i innerstaden. Du har ju givit direktiv om att den ska syssla mer med individuell musikundervisning och ta bort det som lockade nya grupper i ytterstaden. Dessutom kostar faktiskt kulturskolan pengar, och det hindrar många fattiga familjer från att delta.

Det finns en stor fattigdom här i staden, som du sade. Det måste vi alla hjälpas åt att göra någonting åt. Men människorna måste ändå ha tillgång till kultur. Jag undrar om du har givit några direktiv till stadsdelarna om att de ska få bidrag för att delta i kultur- och föreningsliv. Jag tyckte att du antydde det. Det vore intressant att höra om detta i riktlinjerna. Är det så att man kan söka om bidrag för att delta i kulturupplevelser i innerstaden? Berätta gärna det för oss i så fall!

Anförande nr 25

K a r i n R å g s j ö (v): Du prisar den nya regeringen och tror att allt blir bättre och att fattigdomen kommer att minska i staden, Madeleine. Det är ett gemensamt problem vi har; vi har fattiga människor i Stockholm. Vi tror snarare att fattigdomen kommer att öka. Stigmatiseringen av de barn som bor i ytterstaden kommer att öka ännu mer.

Madeleine säger att 26 eller 42 kronor inte är så mycket. Om man lever på försörjningsstöd ska du veta att det är ett oerhört begränsat stöd. Man får faktiskt tänka på varje krona, och en resa med tre barn in till stan kan vara förödande för ekonomin. Så ser det ut för de personer som lever på försörjningsstöd i ytterstaden.

Det blir lite absurt att säga som du gör i ditt svar – att man ska bli vid sin läst. Om man bor i Tensta ska man tydligen vara nöjd med konsthallen och inte kunna röra sig in till stan. Du begränsar barnens tillgång till hela staden; det är helt uppenbart. Den politik som ni har börjat föra i den här staden är direkt barnfientlig, anser jag.

Anförande nr 26

Borgarrådet S j ö s t e d t (fp): Hur kan det ha blivit något negativt att vi har bibliotek över hela staden? Hur kan det ha blivit något negativt att kulturskolan finns över hela staden? Detta är för mig obegripligt. Hur kan det vara en angreppspunkt på oss att vi satsar på bibliotek och kulturskola – som om det skulle vara något dåligt? Jag är jättestolt över biblioteken och kulturskolan. Jag är stolt över att de finns över hela staden. Det är väl inget problem. Hur fick ni det till detta?

Ann Mari Engel säger att det är viktigt att man får professionell kultur var man än bor i staden. Ja, just det – det är det som både kulturskolan och biblioteken ska tillgodose. Som exempel på att man inte skulle få det anges att tjänster för kultursekreterare dras in. Men kultursekreterare är väl ingen kulturupplevelse!

Jag vill påpeka att den politik vi för i dag jämfört med den som ni bedrev absolut inte innebär någon neddragning på möjligheten att se och ta del av professionell kultur i förorten. Däremot har vi dragit in SL-kortet som en grund i socialbidraget. Man får be om det om man behöver det. Det är möjligt att en barnfamilj behöver det.

Jag konstaterar faktum: Om man har en så dålig ekonomi att ett museibesök äventyras på grund av detta så är vårt problem i Sverige betydligt mycket större än indragna SL-kort. Det handlar om att människor måste få jobb, och det är det de håller på att få nu. Jag är otroligt glad över detta.

Anförande nr 27

A n n M a r i E n g e l (v): Men snälla Madeleine – nu blandar du väl ändå bort korten! Först och främst handlar den här debatten om indragna SL-kort och kulturupplevelser. Vi sade ju just att kulturen inte finns i hela staden och att det är det som är problemet. När du säger att kulturen har flyttat ut till ytterstaden så är det inte sant. Du kan gå in på kulturförvaltningens hemsida och titta på kulturverksamheter. Där finns en uppdelning av hur många kulturverksamheter som

finns i den här staden och var de finns. Hur många procent tror du finns utanför innerstaden? Det är ingen hög andel; det är i alla fall mindre än 10 procent.

Problemet gäller till exempel kulturskolan. Du har ju gjort om den och håller på att göra om den så att det blir en högre koncentration på innerstaden. Självfallet är det bra att kultur finns i ytterstaden, men problemet är ju att ni minskar den. När det gäller kulturförmedlarna och kultursekreterarna så *är* de inte kulturupplevelser. Om du inte visste det så kan jag tala om att de *förmedlar* kulturupplevelser. Det är bara att titta på statistiken från förra året. Hur många barn fick tillgång till kultur i våra förskolor och skolor i de stadsdelar som hade kultursekreterare och hur många fick det i de stadsdelar som inte hade kultursekreterare? Skillnaden är glasklar. Blanda inte bort korten!

Det här är tydligen bara ett litet problem för dig, för det finns större samhällsproblem som du tror att du ska lösa. Men den här debatten handlar om det här. Den handlar om tillgången till kultur för alla i den här staden. Jag tycker att det är pinsamt att du som kulturborgarråd säger att de som bor i ytterstaden kan använda sig av kulturen i ytterstaden. Majoriteten av kulturupplevelserna är förbehållna oss i innerstaden.

Anförande nr 28

K a r i n R å g s j ö (v): Vem tycker du att staden är till för, Madeleine? Ni har satt folk i någon form av stadsarrest. Så kommer det att bli eftersom det kostar så mycket för en familj med försörjningsstöd att ta sig in till stan. Räkna själv! För dig och mig som har ganska hyfsade löner är det *nada*, men för en familj i Skärholmen betyder det att de kanske inte får äta den dagen. Så ser det ut; så snåla är försörjningsstöden.

Med de nya riktlinjerna som ni snart lägger fram för kommunstyrelsen och kommunfullmäktige lovar jag dig att inte många familjer i den här staden kommer att få pengar för att åka in till stan och gå på teater, bio eller någonting annat. Det kommer inte att bli så, Madeleine. Ni har tagit fram riktlinjer som låser fast människor i fattigdom.

Anförande nr 29

Borgarrådet S j ö s t e d t (fp): Nu håller debatten på att bli så snurrig att jag inte tror att det är riktigt sant. Får jag påminna Vänsterpartiet om att de allra flesta människor även i ytterstaden för det första försörjer sig själva, för det andra bestämmer själva vart de vill åka och för det tredje bestämmer vilka kulturupplevelser de ska spendera sina pengar på? De behöver inte något bestämmande här i kommunfullmäktige. Ju mer jag hör av den här debatten, desto mer känner jag att den är helt på sniskan.

Jag värjer mig mot att ni ska sitta här i kommunfullmäktige och bestämma vad socialbidragstagarna ska göra för sina pengar. Om jag tyckte att det var konstigt tidigare så tycker jag att det är ännu konstigare nu. Jag påminner om att också människor i förorten kan bestämma över sina egna liv. De flesta människor försörjer sig själva och kan göra sina egna val utan att ha er som bestämmer vad de ska göra.

Anförande nr 30

A n n M a r i E n g e l (v): Men snälla Madeleine, nu pratar vi om de människor som inte försörjer sig själva utan har försörjningsstöd. Jag kanske måste påminna dig om vad vi talar om. Det handlar om de riktlinjer för försörjningsstödet som ni har antagit. De innebär att de människor som lever på försörjningsstöd – och det är inte alla som bor i ytterstaden – numera inte får SL-kort i normen. Det gör att de inte har råd att åka in till stan. Detta gör att de inte har tillgång till alla de kulturupplevelser som finns i innerstaden.

Så enkel var frågan, och så egendomligt var ditt svar. Det handlar om någonting helt annat. Du pratar om andra människor, som har möjlighet att delta i kulturupplevelser. Vi pratar om de här människorna, de som är beroende av försörjningsstöd från staden och som ni har satt i en sorts stadsdelsarrest genom att ni inte ger dem möjlighet att få ett SL-kort och åka in till staden. Många människor har faktiskt inte råd att köpa biljetter när det inte ingår i försörjningsstödet.

*§ 7 Interpellation om kommunfullmäktiges och trafiknämndens arbetsformer m.m.
(nr 2007:1)*

Anförande nr 31

Borgarrådet A x é n O l i n (m): Herr ordförande! Jag hänvisar till det skriftliga svaret.

Anförande nr 32

J a n V a l e s k o g (s): Tack för svaret! Jag tycker att det finns uppenbara skäl för majoriteten att genomföra en kurs i ämnet demokratiska arbetsformer för kommunalpolitiska organ i Stockholm. Det ser man när man läser svaret. Finansborgarrådet verkar tro att man kan skicka kontroversiella ärenden till fullmäktige bara ett par dagar innan beslut ska fattas genom att kalkylera med att ärendet omedelbart minoritetsåterremitteras. Det är inte kommunallagens syfte med minoritetsåterremisser. Sådana ska ske på saklig grund och föregås av både debatt och tydligt motiv för minoritetsåterremissen. Här blev det ingen debatt i sakfrågan över huvud taget – i princip endast en debatt i ordningsfrågan.

I debatten sade finansborgarrådet enligt protokollet att jag hade helt rätt när jag tog upp den här kritiken av hanteringen. Så här sade hon: Det finns naturligtvis ingen rimlig möjlighet för er att ta del av våra synpunkter på så här kort tid.

Just det – vi hade alltså ingen chans att ta del av materialet och än mindre diskutera det i partigrupperna. I ett ärende som läggs fram med så kort varsel kan faktiskt partigrupperna ha en del synpunkter som kanske inte resulterar i en återremiss eller i att andra texter läggs fram. Men med den hantering som du märkligt nog försvarar i dag förutsätter du att vi ska återremittera ärendet. Det är klandervärt och det strider mot kommunallagens intentioner.

Att finansborgarrådet som högsta ansvariga politiker inte heller har någon åsikt om att trafiknämndens ordförande vägrar bordlägga ett komplicerat upphandlingsärende som inte är akut säger också en del. Jag har förstått att det här sättet att arbeta – att vägra en bordläggning av ett ärende fast inte akuta tidsskäl eller ekonomiska skäl motiverar detta sker i flera nämnder med moderata ordförande.

Jag tycker att det är att spela högt med de demokratiska spelreglerna när ni utan sakliga skäl vägrar bordläggning. Det har alltid varit praxis, i alla fall under de senaste fyra åren när jag har varit verksam, att man ska ha den möjligheten om ett ärende inte påverkas. Jag tycker att du ska ha en åsikt om den här frågan rent principiellt och inte bara duka, som du gör i svaret. Det tycker inte jag är acceptabelt.

Anförande nr 33

Borgarrådet A x é n O l i n (m): Herr ordförande, fullmäktige och JanValeskog! Jag tror att man måste skilja på vad som handlar om saklig riktig kritik och vad som

handlar om att ni inte accepterar att vi har andra åsikter än vad ni har eller hade i olika ärenden.

Vi har fört en lång diskussion om just upphandlingsärendet i den här salen vid flera tillfällen. Detta är ett gammalt ärende som vi ärvt efter er. Både det här ärendet och ett annat som ni har kritiserat oss för är ärenden som Annika Billström och i och för sig även vi hade en överenskommelse om för flera år sedan. Sedan har det tillsatts utredningar och arbete har pågått. Det har likväl till och med remitterats ut till en rad nämnder och styrelse.

Därefter har vi vunnit valet och fått ärva dessa ärenden. Vi har då skrivit fram dem till förslag till beslut, naturligtvis med våra ideologiska synpunkter. Det är klart att man kan tycka att det är orättvist. Det gör man när man förlorar val. Jag har själv varit i den situationen. Men vi har fortfarande inte gjort något fel i ärendena. Vi har naturligtvis rätt att lägga våra synpunkter på ärenden även om ni har initierat dem. Vi kan inte bara ärva era åsikter under fyra års tid, utan vi kommer självfallet att göra våra tolkningar även i ärenden som ni kanske har initierat på olika sätt.

När det gäller upphandlingsärendet och det stora principiella ärendet om upphandling och konkurrens stämmer det att ni fick våra synpunkter väldigt sent. Det var också det som jag beklagade här i talarstolen. Jag sade att jag tyckte att det var orimligt kort tid att mina borgarrådssynpunkter skickades ut till fullmäktige så sent som veckan innan vi skulle börja behandla ärendet.

Däremot stämmer det inte att ni inte kände till ärendet. Ärendet hade ni kunnat ta upp i era fullmäktigegrupper och diskutera så mycket det går. Om ni sedan hade velat läsa mina synpunkter under en längre tid hade ni kunnat yrka på bordläggning. Då hade vi fått upp ärendet två veckor senare. Ni hade kunnat ta det på era partigrupper och ni hade kunnat läsa det.

Men det var inte det som det handlade om, Jan Valeskog. Faktum var att ni inte accepterade vad vi ville genomföra politiskt. Ni utnyttjade detta med återremissyrkande som minoriteten har rätt till för att förhala ärenden på ett sätt som inte heller känns direkt som att det alltid används på rätt sätt. Det gäller alltså även den lagmöjligheten; den utnyttjas kanske för att förhala ärenden.

Herr ordförande! Jag är som sagt den första att beklaga detta och tycka att vi ska göra vad vi kan för att aldrig neka bordläggningar och över huvud taget se till att oppositionen får rimlig tid på sig att läsa in sig på ärenden. Men ni måste i er tur i så fall också lära er att skilja på vad som har att göra med att vi har en annan ideologisk uppfattning än vad ni har och vad som ni kan utnyttja genom lagmöjligheter för att förhala en politik som stockholmarna har valt. Sedan får vi väl hjälpas åt att se till att det inte blir många ärenden i framtiden som blir behandlade på det här sättet.

Anförande nr 34

T o r h i l d L a m o (v): Ordförande, fullmäktige! Jag biter mig fast vid det Madeleine Sjöstedt tidigare sade om att man ibland kanske ska erkänna att man har gjort fel. Jag är ganska förvånad och rätt besviken över det svar som borgarrådet ger, och jag är väldigt glad för att interpellanten tar upp de här frågorna. Jag är fritidspoli-

tiker och har ganska svårt att få saker att gå ihop, läsa in ärenden, skriva in inför fullmäktige och nämndssammanträde. Jag var på en gruppöverläggning som Vänsterpartiet hade precis den fredag då det här ärendet kom. Jag fick det lördag kväll när jag kom hem, och fullmäktige var på måndag. Jag var ganska förtvivlad, för det fanns ingen chans för mig att kunna hantera det här ordentligt. Det är också ganska vanligt i trafik- och renhållningsnämnden att vi får ärenden väldigt sent, och jag har själv tagit upp det på nämndens möten, men jag tycker att svaret från borgarrådet är lite konstigt.

Man skriver också att det är en politik, det gick ni till val på, och den har ni fått stöd för att genomföra. Visst är det så, men det betyder inte att man inte ska kunna öppna upp för diskussion. Jag tycker att det är lite konstigt. Även om vi har lite olika åsikter och kämpar för olika saker ska det väl inte behöva betyda att vi ska lägga ned all debatt och all diskussion.

Jag kan glatt erkänna att jag vid ett antal tillfällen har ändrat min åsikt i trafik- och renhållningsnämnden när jag har läst andra partiers förslag. Visst var det så att många röstade på er, men väldigt många gjorde inte det. Demokrati handlar faktiskt inte enbart om att majoriteten styr utan också om att man ska ta hänsyn till en minoritet.

Slutligen måste jag säga att jag blev rätt besviken på slutkommentaren i svaret. Det blir lite sandlådementalt över det hela. Om någon har gjort fel tidigare är det väl ingen urskuld för att man ska få göra fel igen. Jag tycker att det här är ett allvarligt problem och hoppas att ni faktiskt försöker ändra sättet att hantera ärenden.

Anförande nr 35

J a n V a l e s k o g (s): Interpellationen handlar alltså om två frågeställningar, först det ärende som kom upp med ett par dagars varsel och som inte många av oss kände till trots det finansborgarrådet sade här, ärendet om policy för upphandling och konkurrensutsättning. Det var det jag frågade om. Om jag får kommenterar det först tycker jag att det låter lite annorlunda återigen från finansborgarrådets sida när hon beklagar detta. Hon tycker, som jag uppfattar det, att detta är en olycklig hantering, och mot vad som står i det formella svar som jag har fått och som jag tycker är ganska ansvarslost formulerat på många ställen.

Men jag får ta fasta på det som finansborgarrådet säger är någonting hon menar, att det här är någonting som vi på intet sätt ska arbeta efter och ta stora komplicerade ärenden på ett par dagars varsel som omöjliggör möte för partigrupperna för att diskutera detta. Att vi kände till detta stämmer alltså inte, det kanske några gjorde men inte de som är fritidspolitiker.

Den andra frågan gäller trafiknämndens agerande och också upphandlingsärendet angående parkeringsvakterna. Det var inte den ideologiska fråga som vi diskuterar här utan det att vi vägrades en bordläggning. Som jag sade tidigare verkar det inte vara den enda nämnd där detta sker, fast det inte finns några formella skäl mot att bordlägga. Det verkar vara en ny princip i den del av nämnderna, vilket jag tycker inte alls är acceptabelt. Jag tycker att man har ett ansvar, särskilt som högsta ansvarig

som finansborgarråd, att se till att politikerna får tid att sätta sig in i komplicerade ärenden och att vi kan bordlägga om det är så att man behöver mera tid.

Jag märker i det muntliga svaret som kom att finansborgarrådet inte vill gå in i den frågan, men jag tycker att vi rent principiellt borde vara överens om att i samtliga nämnder som finns i staden är det så att om det inte medför någon tidsutdräkt som är allvarlig eller negativ eller får negativa ekonomiska effekter ska man bordlägga om några begär det. Det har vi haft som praxis förut, och det tycker jag bör gälla även i fortsättningen.

Anförande nr 36

Borgarrådet A x é n O l i n (m): Ordförande, fullmäktige! Jag tycker att Jan Valeskog har rätt i att ta upp dessa frågor därför att det är viktigt för den demokratiska processen att vi har en god ordning i stadens beslutsfattande och ska generellt ha det.

Som sagt beklagar jag att det, framför allt i övergången mellan den gamla majoriteten och nya, varit en del ärenden som inte blivit tillräckligt bra och professionellt hanterade. Där hjälper jag gärna till för att se till att det inte ska hända fler gånger.

Sedan måste man väga in ytterligare aspekter. Jag återkommer till och vill gärna ställa frågan till Jan Valeskog: Om det nu bara vara mina synpunkter som ni inte hade fått läsa inför det stora upphandlingsärendet i fullmäktige, varför yrkade ni inte bara på bordläggning? Varför krävde ni återremiss? Jo, det var därför att ni visste att det skulle ta längre tid och att det fanns ett antal sakskaål då ni inte var överens vad avser Moderaterna, Folkpartiet och Kristdemokraterna kring hur upphandlingen skulle gå till. Det måste ni också erkänna och inte heller utnyttja en lagmöjlighet för att driva förhållning, utan då ska man också respektera det. Är det bara det att ni inte har hunnit läsa ärenden tycker jag att ni ska yrka på bordläggning i fortsättningen.

När det gäller det som hände i trafiknämnden är det svårt för mig att i varje nämnd gå in och exakt kommentera varför man har vägrat bordläggning. Men vad jag förstår finns det ytterligare en knepig aspekt, och det handlar om en oro ibland bland personalen när man gör upphandlingar. Här fanns det önskemål från personal och från andra att inte förhålla och dra ut på tiden. Eftersom man var orolig valde man att fatta beslut snabbt. Så kan det vara, och där tror jag att Jan Valeskog och jag är ganska överens.

När man ska genomföra en omorganisation eller göra någonting som är knepigt är det ibland, även om det kan upplevas som att det går väldigt fort, nödvändigt. Att dra ut på en lång och smärtsam process bara för att dra ut på tiden gör oftast inte någon större nytta utan skapar ännu mera oro.

Vad jag förstått i det här enskilda upphandlingsärendet som var uppe på trafiknämnden var det detta som var skålet till att man inte ville bordlägga. Personalen var orolig och ville ha ett beslut. Detta säger jag med viss reservation för att det inte var min egen nämnd och att det inte var jag som var ordförande. Men sådana saker kan

det vara. Upphandlingsärendena är bland de känsligaste vi har när det gäller möjligheten att ta del av papper och diskussion.

Men jag hoppas verkligen att varje presidium och varje nämnd tillsammans med förvaltningarna i allra bästa och god vilja hittar former för att göra det här på ett så bra sätt som det bara går, med respekt för att det kan vara särskilda omständigheter.

Anförande nr 37

J a n V a l e s k o g (s): För att börja med det sista, trafiknämnden, kan jag säga att även om det är en fin sak, särskilt från Nya Moderaterna, att ta hänsyn till de fackliga intressena var det något vi också gjorde. Vi poängterade att man hade missat ett par saker i upphandlingsunderlaget, eller riskerade att missa ett par saker. Vi fick inte se hela upphandlingsunderlaget. Hör och häpna: En av de punkter som vi hade tagit upp i vår reservation missade man också och fick komplettera upphandlingsunderlaget efteråt med en av de punkter som vi hade. Om man hade bordlagt detta hade man kanske kunnat arbeta in det från majoriteten från början och sluppit det ganska pinsamma att i efterhand gå in med kompletteringar med sådant som vi hade lyft fram.

När det gäller själva hanteringen i fullmäktige och varför vi inte bordlade frågan ansåg jag, som tog upp frågan, att ni skulle dra tillbaka ärendet. Det var det som var förslaget därför att vi inte hade haft möjlighet att titta på det. Så uppfattade jag det nu när finansborgarrådet redogjorde för sin uppfattning i fullmäktige att hon beklagar hanteringen. Vi får väl dra den slutsatsen att man i stora komplicerade ärenden inte skickar ut dem bara ett par dagar innan. Då möjliggör man inte för fullmäktiges ledamöter att sätta sig in i frågorna. Då ska man inte lägga ansvaret på fullmäktiges fritidspolitiker att de ska antingen bordlägga eller återremittera dem enligt vad som passar, utan man ska se till att det inte kommer fram ärenden på det här viset. Det var det som var misstaget här.

Mitt svar är att man skulle ha dragit tillbaka ärendet under de omständigheterna.

Anförande nr 38

Borgarrådet M o g e r t (s): Ordförande, fullmäktige! Jag hade verkligen inte tänkt lägga mig in i den här diskussionen, men jag blev lite upprörd när finansborgarrådet pratade om upphandlingspolicyn och vände det som om det var något slags okynnes återremittering som vi hade gjort av ärendet. Jag vet, stadsdirektören vet, stadsjuristen vet och rimligen vet också finansborgarrådet att det där ärendet inte var berett. Det hade inte varit juridiskt hållbart om det inte hade remitterats till ett antal nämnder. Jag vågar nästan lova att någon här i salen hade överklagat det ärendet.

Det som är märkligt och nästan pinsamt med den återremissen är att alla partier inte stod bakom den utan stod upp för kommunallagen och beredningskravet. Det tvingades till att bli en minoritetsåterremiss.

*§ 10 Muntlig frågestund**Fråga nr 1. Politisk styrning av stadsvandringar**Ordningsfråga*

Anförande nr 39

Borgarrådet S ö d e r l u n d (m): Ordförande! Jag har fått en fråga om stadsvandringar. Ska jag inte kunna svara först? Det handlar om en kommentar till vad jag har sagt. Får jag inte förklara vad jag har sagt innan man säger vad man tror att jag har sagt?

Anförande nr 40

Å s a R o m s o n (mp): Jag fick läsa i lokaltidningen på Södermalm att Stadsmuseet har oerhört populära stadsvandringar där man visar upp gatukonst. I samma artikel finns också trafikborgarrådet Mikael Söderlund citerad med att han vill förbjuda gatukonst. Det är en fråga som vi känner redan i fullmäktige. Enligt citatet kommer han att tala med Stadsmuseichefen om detta. Att visa gatukonst på det här sättet är inte okej.

Jag undrar om det är så den borgerliga majoriteten styr kulturutbudet här i staden att trafikborgarrådet talar med Stadsmuseichefen om icke önskvärda innehåll i stadsvandringar. Är det kulturborgarrådets uppfattning att innehållet i Stadsmuseets visningar och vandringar ska godkännas politiskt? Jag undrar lite grann när det gäller historiska vandringar. Stockholms blodbad var knappast legala handlingar. Det var inte särskilt trygghetsskapande heller. Men de får tydligen visas.

Om det är så att innehållet ska hanteras politiskt, när var det här uppe på kulturnämndens bord? Vad är kulturborgarrådets åsikt om små fågelholkar, målningar på stan eller stickade stolpar?

Anförande nr 41

Borgarrådet S j ö s t e d t (fp): Eftersom jag är en person som tror på dialog har jag pratat med Mikael Söderlund innan jag gick upp här. Jag förutsätter också att om han pratar med Stadsmuseichefen gör han det utan att ha så mycket åsikter om vad Stadsmuseet har för inriktning på sina olika stadsvandringar.

Jag har full tilltro till vad Stadsmuseet gör för avvägningar på sina stadsvandringar. Jag vet att man inte gör någonting som är att hetsa upp sig speciellt mycket över. Det handlar om fågelholkar och stickade lyktor och så vidare. Museet har som uppgift att visa vår historia, och självklart är sådana här saker också en del av vår historia. Däremot vet jag att man är väldigt noga på Stadsmuseet med att försöka att inte visa sådant som förstör vår gemensamma miljö eller så, men de vill visa vår gemensamma historia.

Jag har en tilltro till att de gör det med gott omdöme, och jag är övertygad om att Mikael Söderlund delar den uppfattningen.

Anförande nr 42

Å s a R o m s o n (mp): Ordförande, fullmäktige! Nu börjar jag bli intresserad av vad Mikael Söderberg kommer att säga senare. Jag vill ändå höra med Madeleine, som säger att hon har stor tillförsikt och så vidare. Det betyder att ni inte ämnar diskutera det här i kulturnämnden, förstår jag det som. Stadsmuseets verksamhet kan pågå som planerat så som det ser ut.

På Stadsmuseet och i kulturnämnden tycker man uppenbarligen att det går enkelt att göra en skillnad mellan vad som förstör någonting på stan och vad som tillför en kommentar i ett offentligt samtal eller liknande. Det tycker jag låter bra, för jag tror att det går att göra en sådan tudelning. Det är skillnaden för mig mellan klotter och graffiti till exempel. Vi har pratat mycket om detta tidigare i fullmäktige.

Nu är frågan: Hur kan kulturnämnden tycka att det är enkelt som trafiknämnden och trafikförvaltningen inte tycker är särskilt enkelt?

Anförande nr 43

Borgarrådet S j ö s t e d t (fp): Jag har en nära kontakt med Mikael Söderlund, men vad han tycker är enkelt eller svårt vet jag inte riktigt. Men jag övertygad om att Mikael kommer att utreda lite senare vad han tycker är enkelt eller svårt.

Själv har jag över huvud taget inte någon avsikt att diskutera Stadsmuseets stadsvandringar i kulturnämnden. Jag har full tilltro till att man gör vettiga avvägningar i Stadsmuseet, och hittills har ingenting bevisat att jag har fel på den punkten. Så resonerar jag, och det är ganska enkelt.

Fråga nr 2. Västbodaskolan

Anförande nr 44

Borgarrådet M o g e r t (s): Ordförande, fullmäktige! Jag är medveten om att borgarrådet Edholm fick många frågor förra gången om Västbodaskolan och är ledsen att behöva ta upp den igen, men det är en del frågetecken som kanske kan rätas ut. Jag var själv inte med förra gången, men jag har läst dina svar på de frågor som du fick. Om jag förstod dig rätt eller om jag läst rätt innantill sade du ungefär så här: Av naturliga skäl kan jag inte beslutet i detalj, jag är inte ansvarig för skolorna i Farsta. Det är svårt för mig att kommentera det här fallet, för jag har inte alla fakta på bordet. Jag kan inte detaljerna. Utbildningsnämnden är inte ansvarig.

Sammanfattningsvis: Du kan inte detaljerna, du har inte fattat beslut och det är inte du som är ansvarig. Det kan i någon mening vara en rimlig invändning kanske. Men sedan läste jag några dagar senare vad Birgitta Holm har sagt. Hon är ordförande i Farsta stadsdelsnämnd. Hon skriver i DN som svar på frågan om

utbildningsnämnden kommer att ändra det här beslutet. Nej, det är omöjligt. Det är dessutom de som av besparingsskäl har lagt beslutet i vårt knä.

Då kommer vi till min fråga som är ganska enkel: Har du lagt nedläggningen av Västbodaskolan i Birgitta Holms knä? Ja eller nej?

Anförande nr 45

Borgarrådet E d h o l m (fp): Ordförande, fullmäktige! Jag tycker, Roger Mogert, att frågorna kring Västbodaskolan är mycket svåra, och jag tror att jag gav uttryck för det förra gången också. Den här frågan är däremot väldigt lätt att svara på. Svaret är nämligen nej. Jag har aldrig gjort detta och inte heller utbildningsnämnden och inte heller utbildningsförvaltningen.

Jag har diskuterat denna fråga med Birgitta Holm. Hon ringde till mig när det stod så i DN att hon hade sagt på det sättet. Hon hävdar bestämt att hon absolut inte har uttryckt sig så. Vad hon har menat naturligtvis är att det finns och har funnits under en längre tid ett överskott av lokaler i bland annat Farsta och att man har velat åtgärda det efter en diskussion som har pågått i flera år i Farsta stadsdelsnämnd.

Vi i utbildningsnämnden, skolroteln, och jag som skolborgarråd har absolut inte påverkat den här processen.

Anförande nr 46

Borgarrådet M o g e r t (s): Ordförande, fullmäktige! Jag får väl tacka för det svaret. Det var ett intressant förtydligande av det som stod i Dagens Nyheter.

Fråga nr 3. FoU-enheten

Anförande nr 47

K a r i n R å g s j ö (v): Du får du, Mikael, en fråga. Den 10 maj slog du klubban i bordet, kan man säga, på stadsbyggnads- och trafiknämnden. Med ett klubbslag slog du sönder 25 års verksamhet på FoU-enheten. I de handlingar man hade i samband med nämnden fanns det ett citat som jag tänkte läsa upp. Det lyder så här: Efter diskussioner med de tänkta beställarna, främst socialtjänstnämnden, tvingas kontoret konstatera att det inte finns ett tillräckligt intresse för kontorets FoU-verksamhet för att motivera en fortsatt verksamhet.

Detta är taget ur tertialrapport 1 för USK s. 24. Jag har kollat upp detta, och socialtjänstnämnden har icke uttalat sig i den här frågan på något sätt. Dag Helin, som är chef för socialtjänstförvaltningarna, har heller icke uttalat sig. Så jag kan bara konstatera att det underlag som ni hade när ni lade ned FoU-enheten på intet sätt var till fyllest. Ett helt fel grund att besluta i så fall om man har haft detta som underlag.

Jag vill bara veta hur det kommer sig att ni på ett sådant underlag tagit ett väldigt allvarligt beslut och inte har kollat av bättre med socialtjänstnämnden. Det tycker jag är pinsamt.

Anförande nr 48

Borgarrådet S ö d e r l u n d (m): De uppgifter som vi har fått är de som vi redovisade i tjänsteutlåtandet. För att avdramatisera det här är det inte så att Stockholms stad kommer att sluta att bedriva en viktig FoU-verksamhet. Vi kommer att göra det i samarbete med andra på annat sätt. Men resurserna finns, och ambitionen är densamma. Sedan har vi haft uppgiften att det inte har funnits tillräckligt med arbetsuppgifter för de medarbetare som vi har haft inom ramen för den nuvarande verksamheten på USK. Där har man kommit fram till denna slutsats.

Det innebär inte på något sätt att verksamheten inte ska bedrivas och att vi inte ska bedriva högkvalitativ forskning på området. Det kommer vi att fortsätta att göra.

Anförande nr 49

K a r i n R å g s j ö (v): Jag tycker att det är allvarligt att man trots detta har i sitt tjänsteutlåtande någonting som inte stämmer med verkligheten. FoU-enheten är känd över hela Sverige och deras forskning används i hela Sverige. Så att det inte en liten enhet som har tuttat runt alldeles för sig själv här i staden, utan det är en enhet som har tävlat med andra forskningsenheter. Man kan undra också hur kunskap och kompetens genom forskning ska bedrivas fram framgent. Ska det bildas forskningsråd eller något sådant? Det kanske blir nästa fråga jag ställer till dig.

Jag tycker att det är lite märkligt att man efter 25 år kan lägga en verksamhet som har haft en mycket stor betydelse också för stadens sociala arbete och för de utbildningsfrågor som FoU-enheten har arbetat med. Att lägga ned en forskningsverksamhet efter 25 år med ett underlag som inte stämmer med verkligheten är väldigt märkligt.

Jag frågar fortfarande: Läser inte ni? Kollar ni inte av tjänsteutlåtandena? Har du inte pratat med din kollega Ulf Kristersson exempelvis?

Anförande nr 50

Borgarrådet S ö d e r l u n d (m): Ordförande, fullmäktige! Att säga att jag inte skulle läsa tjänsteutlåtandena är fel. Självklart har jag läst utlåtandet. Självklart har jag diskuterat frågan med kollegerna. Så är det naturligtvis.

Vi har kommit fram till att det här är en bra lösning för staden. Det är ett bra sätt att utveckla forskning och forskningsrelaterade tjänster som vi behöver få till Stockholms stad. Precis som du säger är vi i Stockholms stad kända för att ta fram viktiga och bra forskningsunderlag, och det kommer vi att fortsätta att göra. Vi kommer att ha lika mycket resurser anslagna, och förhoppningsvis kommer vi att få hög kvalitet även i framtiden på våra forskningsinsatser.

Anförande nr 51

K a r i n R å g s j ö (v): Man har haft en väldigt viktig roll som vetenskaplig konsult i olika beslut som har gällt hela staden. Hur ska det fixas till? Det är ytterligare en fråga som jag inte får svar på i kväll, antar jag.

FoU-enheten har bedrivit forskning av mycket hög kvalitet och har klarat konkurrensen om anslag med universitetsforskningen. Det här ett rent ideologiskt beslut, som jag ser det. Det finns inget som helst berett ärende som visar att FoU-enheten ska läggas ned på grund av att man brister i sin forskning eller i sin kompetens. Detta är ett rent ideologiskt beslut. När man till och med har grundat detta på ett tjänsteutlåtande som inte stämmer visar det tydligt att ni inte har lagt manken till för att verkligen ha kvar FoU-enheten, som har varit en enorm resurs för hela Stockholm. Att handla in forskning på det sätt som ni ska göra utan forskningsråd är väldigt anmärkningsvärt.

Fråga nr 4. Riktlinjeärendet

Anförande nr 52

L e i f R ö n n g r e n (s): Ordförande, fullmäktige! I ett flertal ärenden har det, som vi har hört, varit brister i underlag och remittering och annat så att de som är inblandade inte haft möjlighet att yttra sig och komma med förslag och synpunkter. Ett sådant exempel är hanteringen av ärendet om fixartjänsterna där vi fick 24 timmar på oss, och pensionärsråden fick tyvärr inte yttra sig. Nu har vi ytterligare ett par ärenden som är väldigt viktiga för att det ska bli bra för våra äldre i Stockholm.

Min fråga är därför: Hur ser tidsplanen ut för riktlinjeärendet kring biståndsbedömningen och ärendet för valfrihetssystem i fråga om vård och omsorg? Kommer de demokratiska processerna att garanteras i de här två ärendena så att pensionärsråden och alla stadsdelsnämnder får chansen att yttra sig?

Anförande nr 53

Borgarrådet S a m u e l s s o n (kd): Ordförande, fullmäktige! Du vet, Leif, att man kan lära sig av sina egna misstag. Eftersom det blev en så väldig diskussion om den snabbremiss som vi gjorde har vi nu sett till att det blir en ordentlig remissrunda. Väldigt många ska få yttra sig vad gäller riktlinjerna och förslaget om valfrihet i äldreboendena. Remisserna går ut redan nu. Den ena ska vara besvarad den 31 augusti och den andra i början av september för att sedan behandlas under hösten i kommunfullmäktige.

Anförande nr 54

L e i f R ö n n g r e n (s): Ordförande, fullmäktige! Det är väldigt många som är intresserade. Ett enkelt sätt hade varit att fatta beslut om det ärende som var berett redan under förra mandatperioden. Då hade allting redan gällt nu. Men frågan tycker jag är befogad. I många fall har man åsidosatt den process som vi faktiskt har bestämt i den här salen.

Jag för min del har ingen kännedom om att det skulle vara någon snabbremiss som vi hade uppe i äldrenämnden när det gäller fixartjänsterna. Jag hörde att andra stadsdelar hade uppe någon form av snabbremiss. Det var därför det låg färdiga utlåtanden från stadsledningskontoret vad man skulle tycka lokalt i förvaltningarna i det här ärendet kring hanteringen.

Men för att det ska bli så bra som möjligt både i det här ärendet och i det nya riktlinjeärendet och valfrihetssystemet så hoppas jag verkligen att pensionärsråden och alla andra får chansen att yttra sig, inte minst mot bakgrund av att ni lade in fem sidor ändringar till det riktlinjeärende som nu ska gå ut på remiss.

Anförande nr 55

Borgarrådet S a m u e l s s o n (kd): Ordförande, fullmäktige! Det blir ett tjtande om riktlinjerna. Ni hade fyra år på år att ändra riktlinjerna. Så togs de fram precis i valrörelsen, och då är det så förskräckligt att vi nu har tagit ett halvår på oss. Nu ska förslaget ut på remiss. Jag vet inte varför det är så mycket att klaga på. Ni hade som sagt kunnat agera mycket snabbare under förra mandatperioden. Då hade det kommit pensionärerna ännu snabbare till godo utifrån ditt sätt att tänka.

Jag upprepar: Remissrundan kommer att bli stor. Både pensionärsråd, pensionärsorganisationer och branschen förutom alla stadsdelsnämnder ska naturligtvis få yttra sig.

Anförande nr 56

L e i f R ö n n g r e n (s): Ordförande, fullmäktige! Det låter väldigt bra för processen framöver att det blir på det viset. Det var och är under all kritik i den process som var innan.

Vi processade riktlinjeärendet i ett och ett halvt år. Vi var väldigt noga med att alla inblandade, alltifrån tjänstemän och förtroendevalda till alla berörda pensionärsorganisationer och handikapporganisationer skulle få chansen att tycka till och påverka ärendet. Så har det också skett.

När ni fick chansen och ändrade och fick nya uppfattningar om vad ni vill driva går det väldigt fort på 24 timmar och ni låter inte pensionärsorganisationerna yttra sig. Det är skälet till att jag anmälde det här till revisorerna. Vi får väl se vad man har att säga om det.

För framtiden bårdar det ändå gott. Vi har haft flera diskussioner bara i kväll om att man inte följer de demokratiska spelreglerna. Jag ser positivt på att Ewa Samuelsson ändå tänker se till att det blir en ordentlig demokratisk process omkring de oerhört viktiga ärenden som är på väg fram.

Anförande nr 57

Borgarrådet S a m u e l s s o n (kd): Då måste jag få säga det du, Leif, sade till mig när det här hade hänt och ni tyckte att det hade gått alldeles för fort. Det är sådant som händer, sade du, jag har varit med om samma sak. Vi får väl ta till oss när man gör en sådan sak, sade du. Det enda som gör att man ändrar sig är när man uppfattar saker och ting felaktigt själv. Det var vad som hade hänt, och nu kommer remissrundan att bli omfattande. Jag tror inte att någon kommer att känna sig undanskuffad.

Anförande nr 58

L e i f R ö n n g r e n (s): Ordförande! Jag ber att till protokollet få antecknat att jag inte har rätt till ytterligare inlägg för att bemöta det borgarrådet Samuelsson sade.

Fråga nr 5. Unga vuxna med försörjningsstöd

Anförande nr 59

E i v o r K a r l s s o n (mp): Ordförande, fullmäktige! Länsstyrelsen genomförde år 2006 en granskning som nyligen presenterades av 80 ärenden på tio socialkontor i länet och i Stockholms stad angående försörjningsstöd. Vid de ärenden som länsstyrelsen granskat har flera än hälften av personerna i åldern 18—22 år levt under försörjningsstöd under minst ett år. Socialtjänsten har gjort bedömningen att bara två tredjedelar av de unga vuxna i gruppen är arbetsföra. De har arbetslöshet, psykisk ohälsa, avbruten skolgång och sociala problem.

I hälften av ärendena är försörjningsstödet dock förknippat med villkor för motprestation. Planer för hur självförsörjning ska uppnås har bara tagits fram i 30 procent av de granskade ärendena. Av dessa är hälften inte undertecknade av klienten.

Anser socialborgarrådet att de behövs en omfattande genomgång och återrapportering av hur hjälp med motprestationskrav och en helhetsbild av de ungas hela livssituation ser ut?

Anförande nr 60

Borgarrådet K r i s t e r s s o n (m): Tack för frågan. Jag fick själv just för ett par veckor sedan en dragning av landshövdingen och medarbetarna som har hållit i kartläggningen. För mig gäller undersökningen två saker som jag har tangerat tidigare. Det ena är att en del av de saker som vi har resonerat om när det gäller jobbtorget är sådan verksamhet som redan bedrivs. Det var ett helt korrekt påpekande att vi när vi reviderade socialbidragsriktlinjerna sade att det ska vara mycket tydligare stödbild och tydligare kravbild och att så arbetar vi redan, vilket är helt korrekt i många stadsdelar och för ganska många försörjningsstödmottagare.

På många ställen görs detta inte alls, eller i varje fall för många individer görs det inte. Du har helt rätt i att det är allvarligt om det bara är 30 procent som har individuella planer för hur de ska kunna komma tillbaka till helt eller delvis egen försörjning. Det är ett av de starka skälen till att vi ville ha ett slags ingång för alla som tar frågan på stort allvar och som gör individuella kartläggningar av alla de personer som har någon arbetsförmåga och som i dag lever på socialbidrag.

Jag delar i grund och botten uppfattningen.

Anförande nr 61

E i v o r K a r l s s o n (mp): Länsstyrelsens granskning visar också att tydliga bedömningar av hjälpbehov och vilka insatser som behövs saknades. Socialtjänstens utredning visade inte hur personens tidigare livssituation vägdes in i bedömningen av

hjälpbehovet. Till exempel uppgifter om missbruk, självmordsförsök bakåt i tiden eller sexuella övergrepp under barndomen eller om fosterhemsplacering. Det fanns också andra problem som inte uppmärksammats, till exempel pågående medicinering, familjekonflikter eller oro för att bli av med sin lägenhet. I ett fåtal utredningar fanns uppgifter om skulder och betalningsanmärkningar.

Det är viktigt att kraven, även eventuella motprestationskraven, är relaterade till den enskildes förutsättningar och förmåga att genomföra insatsen. Är det missbruk och psykisk ohälsa är det viktigt att kommunen utvecklar samarbete med en missbruksenhet och den socialpsykiatriska enheten.

Frågan är: Kommer detta viktiga arbete att nu bli bättre efter länsstyrelsens granskning.

Anförande nr 62

Borgarrådet K r i s t e r s s o n (m): Återigen: Hela idén i vårt arbete med jobbtorget som vi kommer att presentera påtagligt snart, i morgon mera exakt, har varit att komma ifrån situationen att bara slentrianmässigt och passivt betala ut socialbidrag till att göra allt det andra som krävs för att lösa sociala problem för att man ska kunna återgå till egen försörjning.

Om du pekar på att du är mot denna slentrianmässighet, passivitet och mot att man inte levererar de andra insatser som behövs för att lösa till exempel missbruksproblem och hantera socialpsykiatriska bekymmer då delar jag helt din uppfattning. Om du däremot antyder att det skulle vara skadligt eller felaktigt att systematiskt söka efter möjligheter att arbeta och delta i egen försörjning, vilket man möjligen antyder, då delar jag inte din uppfattning. Det är väldigt få som inte mår bra av att också själva bidra till sin försörjning, men självklart, som du påpekar, utifrån de förutsättningar som de själva har och tillsammans med den hjälp de kan behöva för att lösa sina andra bekymmer.

Anförande nr 63

E i v o r K a r l s s o n (mp): Länsstyrelsens granskning visade att det finns ganska allvarliga brister i socialtjänsten som måste rättas till. Det är inte fråga om att inte de som har möjlighet ska jobba. Alla kan inte jobba, de mår psykiskt så dåligt, en del av dem, som undersökningen visade. Länsstyrelsen har poängterat vikten av att socialtjänsten visar lyhördhet samt rätten för den enskilde att ha insyn i och rejält inflytande över de insatser som görs.

I knappt 70 procent av de granskade ärendena saknade man en långsiktig planering för hur självförsörjningen är tänkt att uppnås. Den här planeringen ska de unga och socialsekreteraren utarbeta tillsammans och vara undertecknad av båda. Målet bör vara att stödja och uppmuntra de unga till studier, arbete eller terapi.

Anförande nr 64

Borgarrådet K r i s t e r s s o n (m): Något får mig att tro att du vill se helt olika saker i detta. Poängen i din kritik, som jag tar fasta på, är att en väldig massa

människor i behov av hjälp inte har fått individuell kartläggning av hur problemet ser ut och inte fått det stöd och den handlingsplan som de behöver för att ha en chans att komma tillbaka till egenförsörjning. Poängen är väl inte att dra slutsatsen att en del av dem inte heller i framtiden kommer att kunna arbeta alls.

Fråga nr 6. Stockholms Stadsmuseums konstavvandringar

Anförande nr 65

A n n M a r i E n g e l (v): Man ska inte tro på allt som står i tidningen, och därför vill jag gärna veta om du vill bekräfta det som står i Södermalmsnytt om de populära visningarna om gatukonst. Du säger så här: Det är olämpligt. Jag kommer att tala med museichefen om det. Det tycker jag inte att de ska fortsätta med. De har inget stöd från Stockholms stad. Och vidare, hör och häpna: Jag likställer gatukonst med att slå sönder någon annans bil.

För en liten stund sedan pratade vi här om politisk styrning av kulturlivet. Då vill jag förstås fråga dig om du tycker att det är lämpligt att trafikborgarrådet styr Stadsmuseets inriktning på stadsvandringarna.

Anförande nr 66

Borgarrådet S ö d e r l u n d (m): Ordförande, fullmäktige! Jag tror att många av oss i den här salen någon har råkat ut för en intervju med en journalist där man inte kommer fram, där man trots att man upprepade gånger beskriver hur man ser på en sak inte riktigt får journalisten att förstå vad man säger. Jag kan avslöja för Ann Mari Engel att jag redan när jag lade på luren efter intervjun insåg jag att det kommer att stå konstiga saker i tidningen så småningom.

Jag har fullt förtroende för Stadsmuseet. Jag fick mig framställda ett antal fiktiva scenarier som jag skulle kommentera. Ett av dem var där man påstod att Stadsmuseet så att säga hade turer på stan där man visade illegal affischering och klotter. Jag har sagt, Ann Mari Engel, i den här salen när vi har haft debatter att vi där har olika uppfattningar. Vänsterpartiet tycker att klotter är en sorts konst jämförbar med Picasso. Jag uppfattar det som att Vänsterpartiet och Miljöpartiet har en väldigt stark uppfattning om att klotter har en viktig funktion i det offentliga rummet. Men det har inte den här majoriteten. Fullmäktige har ju fattat beslut som nolltolerans.

Jag har inte alls trott att Stadsmuseet har den typen av visningar på stan. Jag tror inte alls att det är det detta handlar om. Artikeln är väldigt märklig från början till slut. Jag kände det redan som sagt när jag lade på luren att det skulle bli väldigt konstigt.

Jag hoppas att det är till fyllest som svar till Ann Mari Engel. Jag har inte för avsikt att lägga mig i hur Stadsmuseet lägger upp sina uppskattade stadsvandringar. Tvärtom har jag varit en mycket engagerad och besjälad person i kulturnämnden just för att Stadsmuseet skulle ha olika typer av stadsvandringar. Jag tror att det är värdefullt. Jag har själv stadsvandringar. På lördag är ni hjärtligt välkomna att delta i min nästa stadsvandring. Jag tycker att det är positivt att man gör det på olika sätt.

Jag hoppas som sagt att det är ett svar på frågan. Annars får jag komplettera det.

Anförande nr 67

A n n M a r i E n g e l (v): Det är svar på frågan delvis, men hur tidningen kunde dikta upp dina svar är en annan sak. Det är faktiskt så att de här vandringarna innefattar visning av graffiti, det gör de. Om du läser artikeln får du veta att man bland annat tittar på en målning som en graffitikonstnär gjort. Hon har samtidigt vernissage på ett galleri i närheten. Målningen är egentligen olaglig men får vara kvar. Stadens kamp mot klotter är selektiv, står det.

Om det nu är så att man på de här vandringarna tittar inte bara på stugorna utan också på graffiti, tycker du i så fall att det ska förbjudas? Ditt svar till tidningen tyder ändå på att du tycker att det här inte får förekomma. Det är inte så att Stadsmuseichefen är ute och sprejar graffiti, utan man tittar på vad som finns i stan och som andra redan har gjort.

Jag tror inte att jag orkar en gång till förklara för dig, Mikael, att Vänsterpartiet inte tycker att klotter är att likställa med Picasso. Vi har talat om graffitikonst som visas upp på galleri. Jag tycker inte heller att man ska ha det olovligt. Kan du svara på om du tycker att det är okej?

Anförande nr 68

Borgarrådet S ö d e r l u n d (m): Jag har i alla fall uppfattat att ni inte riktigt är några tillskyndare av nolltoleransen.

När vi är på den sluttande planen och försöker definiera vad som ska kallas för konst och vad som inte ska kallas för konst, tycker jag att den viktiga frågan är att om man inte har samtyckt från fastighetsägarens sida och får sin fasad beprydd, eller vad du kallar det för, är det inte okej. Stockholms stad har sagt att vi har nolltolerans. Om jag i ett frivilligt avtal med en konstnär uppför någon typ av målning på en fasad är det en sak mellan konstnären och fastighetsägaren.

Stockholms stad har nolltolerans. Skulle det komma in en ansökan får vi värdera den när den väl kommer in. Vi har sagt att vi inte vill ha illegal affischering eller illegalt klotter och den typen av verksamhet i våra offentliga rum. Det är den linje vi har, och du har varit med och debatterat det här i fullmäktige.

Jag hoppas att det är ett tillräckligt svar på din fråga.

Anförande nr 69

A n n M a r i E n g e l (v): Tyvärr, Mikael, var det inte alls svar på min fråga. Min fråga var: Hur ställer du dig till att Stadsmuseet har guidade turer för att titta på olaglig graffiti, om det nu ingår i vandringarna? Jag frågade inte hur du ställer dig till klotter eller graffiti, för det vet jag mycket väl. Den här frågan är större än så. Det är nämligen väldigt intressant om du tycker att du som trafikborgarråd ska säga till Stadsmuseet vad de ska visa och inte visa, oavsett vad du tycker om hur det är gjort. Det är det frågan handlar om, och det var det som var så anmärkningsvärt.

Vi ser det ena exemplet efter det andra på att alliansen är inne och styr och tafsar på yttrandefriheten när det gäller kultur. Du sade själv att det var ett sluttande plan i fråga om det är kultur eller inte. Ni är på ett sluttande plan när ni vill hindra visningar i stan.

Anförande nr 70

Borgarrådet S ö d e r l u n d (m): Det som inte stod i tidningen eller skrevades mycket i tidningen är att Stockholms stadsmuseum omfattas av de beslut som fullmäktige har fattat, och det vet du också. Så är det.

Jag utgår från att man informerar om Stockholms stads policy i de här frågorna när man gör de här vandringarna. Det tycker jag faktiskt är ganska rimligt.

Fråga nr 7. Högdalstopparna

Anförande nr 71

L e i f R ö n n g r e n (s): Ordförande, fullmäktige! Min fråga är till Kristina Axén Olin som är ansvarig i exploateringsnämnden. Den handlar om Högdalstopparna. Alla som känner mig vet att jag har ett långt engagemang för söderort och Högdalsområdet, inte minst sopförbränningsområdet men också friluftsområdet runt omkring. Det pågår ett arbete för att göra ett friluftsområde för rekreation och också ett bostadsbyggande i området.

Precis innan valet minoritetsåterremitterade ni ett ärende om just Högdalstopparna med motivet att det gick för sakta och att finansieringen inte var klar. Vi tog upp det på nästkommande sammanträde och klargjorde finansieringen. Det var ett mångårigt arbete som äntligen skulle ge resultat.

Min fråga är nu: När kan vi få se något konkret resultat av insatserna för att lyfta Högdalstopparna enligt de planer som det jobbades med i åtta år?

Anförande nr 72

Borgarrådet A x é n O l i n (m): Ordförande, fullmäktige! Leif Rönngren frågade redan för två veckor sedan om Högdalstoppen så jag har haft lite tid att ta reda på det. Det jag får reda på är att under er majoritet fanns det tyvärr inga pengar. Därför avstannade programarbetet. I vår budget avsatte vi 9 miljoner som ligger i ett programarbete för Högdalstopparna. Det är idrottsförvaltningen som är ansvarig för det arbetet. Däremot har jag inte hunnit få reda på något mer konkret när det kan väntas vara färdigt något programarbete. Vad jag förstår är det både idrottsförvaltningen och Farsta och Vantörs stadsdelsnämnd som är involverade i detta.

Men jag återkommer gärna så fort jag vet mer om ärendet och när man möjligen kan vara framme vid något mera konkret utförande.

Anförande nr 73

L e i f R ö n n g r e n (s): Det var ett glädjande besked, tycker jag, om upplägget av processen med att involvera alla tre stadsdelar som finns runt omkring och alla berörda nämnder. De är det som har varit det stora problemet i 22 år när de första planerna togs fram för Högdalstopparna med de ambitioner och visioner som fanns då.

Det jag såg framför mig om valutgången hade varit annorlunda var just att också marknämnden, nuvarande exploateringsnämnden, skulle ha en huvudroll i detta. Det handlar om stora markinvesteringar. Det är klart att idrottsnämnden är en del. Stadsdelarna har varit beredda att ta sitt ansvar. Det som behövs är samrodning och att man sätter sig ner och går igenom processen för att få i gång de beslut som behövs.

Det är friluftsområde för barn och ungdomar, skateboardbana och annat. Det ligger investeringar på 30 miljoner ungefär, så 9 miljoner räcker inte. Jag lovar att om jag hade fått förtroendet att fortsätta att regera hade de pengarna funnits nu. Är det någonting där jag inte kommer att ge mig är det Högdalstopparna.

Anförande nr 74

Borgarrådet A x é n O l i n (m): Ordförande, fullmäktige! Jag behöver inte förlänga debatten. Som sagt har idrottsnämnden ett samordningsansvar. Jag ska ta reda på när man kan kalla till något möte konkret om detta. Men 9 miljoner som vi ha avsatt i vår budget är i alla fall bättre än ingenting, Leif Rönngren.

Anförande nr 75

L e i f R ö n n g r e n (s): Jag delar finansborgarrådets uppfattning. Enkel matematik ger vid handen att 9 miljoner är bättre än ingenting. Det är också ett oerhört stort behov som har blivit alltmer akut. Jag konstaterar också att det har skett en avsevärt ökad mängd skadegörelse. Ingen tar ansvar för området just nu. Våra husvagnsvänner har flyttat in vid toppen, gräset växer och papperskorgarna töms inte. Det är inte så länge sedan det blev så.

Jag ser fram emot att man tar greppet om detta igen och hoppas att det inte bara är överlämnat till idrottsförvaltningen utan att man tar ansvaret från markägaren, som ju är strategiskt.

Fråga nr 8. Krogdiskriminering

Anförande nr 76

S t e f a n N i l s s o n (mp): Ordförande, fullmäktige! Både i Svenska dagbladet och i Dagens Nyheter i dag finns det artiklar om etisk diskriminering inom Stockholms krogvärld. Man konstaterar att polisen efter en spaningsaktion i lördags natt hade konstaterat olika sätt att diskriminera utan att man lagligt sätt kan komma åt det. Det nämns i artiklar flera exempel på hur man kan göra det.

Min fråga till borgarrådet är helt enkelt: Hur kommer majoriteten att försöka åtgärda problemet med krogdiskriminering i Stockholm?

Anförande nr 77

Borgarrådet K r i s t e r s s o n (m): Det formella svaret är naturligtvis att det ligger som en del i uppdrag till förvaltningen som kommer att komma tillbaka till nämnden på nästa sammanträde kring nya riktlinjer för utskänkningstillstånd i Stockholm. Men man får dela upp detta i två delar. Det ena är den formella och tydligt lagreglerade delen, som faller under diskrimineringslagstiftningen. Det sker att krogägare ställs inför rätta, och vi har haft ett fåtal domar om detta.

Det andra är att det därutöver finns en upplevelse om förtäckt eller dolt diskriminering som går hela vägen från att försöka komma runt lagstiftningen till mera en upplevelse av godtycke när det gäller att få komma in på krogen som går så långt att det knappast kan falla under rent olaglighetsprövande åtgärder, men i vart fall upplevs det som diskriminerande av kroggäster.

Det vi har fokus på är att saker som bryter mot lagen ska beivras. Försök att komma runt lagen på påhittade sätt ska också beivras. Nu är inte staden en rättstillämpande myndighet, utan vad vi kan göra är att när det finns lagakraftvunna domar om krogdiskriminering ska vi hävda det i staden och låter det få betydelse när det gäller att få utskänkningstillstånd. Det är den vägen vi får gå.

Anförande nr 78

S t e f a n N i l s s o n (mp): Ordförande, fullmäktige! Från Miljöpartiets sida menar vi att problemet med krogdiskriminering är väldigt stort. Det är väldigt många personer som kommer i kontakt med det. Det är också väldigt konkret för många människor att här finns en stor ojämlikhet i samhället.

Det finns flera olika sätt att komma åt det här, anser vi. Ett sätt är att kräva att krogar har räknare på dörren så att man inte kan säga att det är fullt när det inte är fullt. Det finns möjlighet att använda diskrimineringstester på samma sätt som man gör när det gäller att undersöka om krogar serverar berusade personer. På liknande sätt kan man göra här. Man kan också ha krav på tydlig skyltning på krogar där man tydligt anger vilka intagningskriterier som finns.

Jag hoppas att vi kan ha en positiv diskussion i socialtjänstnämnden och i fullmäktige hur vi konkret kan hitta sätt att komma till rätta med krogdiskrimineringen.

*§ 17 Fördelning av 165 mnkr till en snyggare och mer funktionell stad
Hemställan om utökad budget för trafik- och renhållningsnämnden (utl. 2007:65)*

Anförande nr 79

Borgarrådet S ö d e r l u n d (m): Herr ordförande, fullmäktigeledamöter! Bakgrunden till ärendet är den stora underhållsskuld som vi har arbetat upp. Innan vi börjar slå varandra i huvudet med vem som bär ansvar för vad är det bara att konstatera att det finns en stor sådan skuld. Vi har ett samlat underhållsbehov i Stockholm på 3,5 miljarder som innefattar allt från vägar och broar till allt möjligt annat. Bara själva gatubeläggningens underhållsskuld och åtgärder som vi borde ha vidtagit för länge sedan är nu uppe i 2 miljarder. Till detta ska vi lägga de stora infrastrukturfrågorna med kostnader för att riva och bygga upp Slussen igen och allt annat sådant.

Herr ordförande! Vi har inventerat vilka resurser som finns och vilka konton vi har till förfogande och om vi kan lägga om någonting för att jobba av i alla fall lite grann av den skuld som vi gemensamt har i fullmäktigesalen. Vi har hittat möjligheten att lägga om de pengar som var avsatta för ett i och för sig vällovligt biogasbåtprojekt som jag hoppas att vi så småningom kan genomföra i alla fall eftersom Stockholms stad kommer att fortsätta att vara i framkant i miljötänkandet i Stockholm och i världen.

Herr ordförande! I väntan på att vi hittar en lösning som alla känner sig bekväma med – eftersom det visade sig vara problematiskt i praktiken att genomföra båtprojektet – vill vi helt enkel använda de avsatta pengarna nu. Det är 165 miljoner kronor – 80 miljoner i år och 85 miljoner nästa år. Vi vill använda dem till att förbättra gatuunderhållet och broarna och göra en rad insatser som vi behöver göra för att få staden i någorlunda gott skick. Som ni ser om ni går ut i Stockholm finns det väldigt mycket mer att göra.

Herr ordförande! Vi kommer att återkomma från majoritetens sida med konkreta förslag. Ni kan se att en del övergångsställen nu plötsligt ändå är vita efter att inte ha varit det på flera år. Det finns många saker som vi kan göra för att få en bättre situation på stan och för att Stockholm ska vara den fina stad som vi alla tycker att den är även på gatusidan. Därför skulle jag vilja att fullmäktige biföll förslaget.

Anförande nr 80

M a t s L i n d q v i s t (mp): Herr ordförande och fullmäktigeledamöter! Vi tycker att ärendet är lite märkligt. Alla i den här salen vill givetvis ha en så vacker, trevlig och funktionell stad som möjligt. Det kan man till exempel avgöra med hur mycket skatt man tar ut eller andra saker som man gör.

Nu väljer man att ta pengar från biogasbåtprojektet – ett projekt som vi tycker gör att man verkligen skulle kunna peka ut Stockholm som en stad i framkant. Det är ett projekt som möjliggör båttrafik i innerstaden, vilket jag tror att vi alla partier här är överens om är en bra idé för en stad som Stockholm. Det handlar dessutom om gasdrivna båtar, som ger så minimalt med utsläpp till växthusgaserna som man kan

åstadkomma med dagens teknik. Vi tycker därför att det är tråkigt att man tar just de här pengarna till detta.

Jag tycker däremot att det är positivt att trafikborgarrådet säger sig i sak stödja projektet även om det är lite vagt när det gäller när det kan tänkas komma. Vi vill ändå gärna att man ska stå fast vid förslaget och fortsätta utveckla projektet med biogasbåtar. Jag yrkar därför på att vi ska stödja Miljöpartiet i diskussionen.

Anförande nr 81

J a n V a l e s k o g (s): Ordförande, fullmäktige! Som vi har hört har underhållet av stadens infrastruktur i praktiken under många år blivit eftersatt av olika politiska majoriteter. Det har i praktiken inneburit att kapitalförstörelse har skett genom alltför lågt avsatta underhållsanslag. Det är miljardbelopp vi pratar om.

Någon kan kanske hävda att underhållsbehovet är omätligt. Men faktum är att det går att göra underhållsplaner som noga beskriver underhållsbehov av gator, trottoarer, viadukter och vad det nu är på samma sätt som vi gör för våra fastigheter. Om vi inte följer våra underhållsplaner för fastigheterna kommer det naturligtvis att kosta mångdubbelt sedan, i senare investeringar. Samma sak gäller naturligtvis för den här typen av infrastruktur i staden.

Mot den bakgrunden stöder vi överföring av medel. I ett underhållsperspektiv är det naturligtvis inte tillräckligt, men det är ett välbehövligt tillskott. Vi ser inte heller att förslaget skulle innebära ett hinder för att utveckla en mer miljövänlig kollektivtrafik på våra vattenvägar i Stockholm. Det pågår en snabb teknikutveckling även på det här området. Med en utvecklad och beprövad teknik för biogasbåtar eller motsvarande kommer man också att kunna minska kostnaderna för detta och det blir även lättare att få med andra intressenter, tror jag, inte minst i länet.

Det finns alltså säkert skäl att återkomma till frågor om införande av mer miljövänlig kollektivtrafik på vattenvägar i Stockholm. Men det är viktigt att detta sker i nära samverkan med berörda kommuner och inte minst med landstinget och Stockholms län. Finansiering och utprovande av den nya tekniken ska ske i ett nära samarbete.

Med detta yrkar jag bifall till kommunstyrelsens förslag samt hänvisar till vårt särskilda uttalande i ärendet.

Anförande nr 82

L u k a s F o r s l u n d (c): Ordförande, fullmäktige! Det är naturligtvis bra att majoriteten har ambitionen att Stockholm ska återgå till att vara världens renaste och vackraste huvudstad. Många stockholmare upplever att det har blivit allt skräpigare i vår stad under de senaste åren med mer klotter, översvämmande papperskorgar och skräpiga gator och grönytor.

Det är inte heller någon hemlighet för någon stockholmare att vägnätet dessutom är rejält eftersatt. Därför är ökade medel till drifts- och underhållsåtgärder välkomna. I kombination med de satsningar som görs på belysning känns strategin för att uppnå en estetiskt tilltalande och funktionell stad som väl uttänkt.

Vi i Centerpartiet känner oss dock inte tillfreds med att man som i det här fallet omfördelar pengar som är avsatta till miljöprojekt och satsar dem på gator och vägar. I Centerpartiet vill vi se en offensiv strategi för att utnyttja Stockholms vattenvägar. Vattnet i Stockholm utgör underhållsfria kommunikationsvägar som är befriade från landsvägarnas trängsel. Dessutom tycker många människor om att färdas till sjöss.

Effektiva sjötransporter kan bli ett väl utnyttjat transportsätt i framtidens Stockholm. Biogasbåtprojektet hade goda intentioner. Det var intentioner som tyvärr visade sig ha en lite svag förankring i verkligheten. Med fartyg som bara fanns på ritbordet och ett bristande intresse från medfinansiärerna i projektet blev det ganska skakigt. Staden riskerade därmed att kasta bort en stor summa av skattebetalarnas pengar.

I Centerpartiets budgetförslag deklarerade vi att vi ville utreda om det fanns en realistisk framtid för projektet. Det förslaget har nu fallit i och med budgetdebatten. Beslutet i dag handlar inte om transporter till sjöss utan om att följa upp tidigare beslut om omfördelning av budgetmedel.

Anförande nr 83

A n d e r s B r o b e r g (kd): Ordförande och fullmäktige! Jag skulle kunna instämma i vad flera av de tidigare talarna har sagt här. Närmast var det Lukas Forslund. Jag kan också instämma i det som Mikael Söderlund och trafiknämndens vice ordförande Jan Valeskog har sagt.

Vi vill mycket i den här staden, och det är mycket som vi vill ha på ett bra sätt. Men det gäller att koncentrera oss på det vi måste göra av olika skäl. Underhållet är en sådan sak som vi nu senast även har fått revisorernas kritik för att vi inte betar av på ett strukturerat och bra sätt. Det här är ett sätt att börja komma i ordning med detta.

Alla är egentligen överens om båtprojektet och tycker att det är spännande. Men det behövs realistiska förutsättningar för att genomföra det. När sådana finns är jag öppen för att vi tar tag i det och driver det. Men vi måste komma dit. Till dess tycker jag att vi ska satsa på det grundläggande och försöka få ordning på det. Därför yrkar jag bifall till kommunstyrelsens förslag.

Anförande nr 84

T o r h i l d L a m o (v): Ordförande, fullmäktige och åhörare! Det är bra att man fixar och lagar vägar. Däremot tycker jag att det är rätt sorgligt att det ska behöva finansieras genom att man tar de 165 miljoner som var avsatta för projektet med biogasbåtar till det löpande underhållsarbetet. Det är underhåll som borde finansieras med befintlig budget.

Pengarna var avsatta från miljömiljarden och de skulle bidra till att Stockholm fick ytterligare ett bra, effektivt och hållbart kollektivtrafikslag. Som en del av den återbäring som vi stockholmare fick från försöket med trängselavgifter inleddes ett försök med båtar som skulle ersättas av biogasbåtarna. Vi hade en möjlighet att bidra till att vi skulle få en mer hållbar kollektivtrafik till sjöss. Det är beklagligt att man nu tar pengar från miljöprojekt och använder till reguljärt underhåll och vägarbeten.

Med detta vill jag hänvisa till Miljöpartiets särskilda yttrande.

Anförande nr 85

E i e H e r l i t z (mp): Herr ordförande, fullmäktige! Vi måste vara moderna i vår stad. Vi måste hänga med i utvecklingen. Jag tycker att det är konstigt att den borgerliga majoriteten vill motarbeta planer som är *up to date* för Stockholm.

Tidigare när Stockholm utvecklades byggde man långt inne i landet. Man byggde en rad förorter och man byggde en t-bana till dem. Men under de senaste åren har staden börjat byggas inåt, som man säger på stadsbyggnadskontoret. Gamla hamnområden och liknande områden bebyggs nu med bostäder. Vi har alltså fått en helt annan struktur på Stockholm i dag än vi hade när tunnelbanorna planerades.

Sedan kom trängselavgifterna, vilket jag tycker är bra. Jag tycker att det är bra att det beslutas om dem och att de tas ut igen. Men då måste man också tänka på de trafikanter som avstår från att åka bil. Vi kan inte bara ha piskor; vi måste också ha morötter. Tidigare under försöket sattes det in en rad med direktbussar, vilket var bra och viktigt för att kunna få ett politiskt stöd för att ha kvar trängselavgifterna.

Nu när avgifterna återinförs är det även av detta skäl nödvändigt att ha mer kollektivtrafik, och kollektivtrafik i sådana relationer som dåligt täcks in av tunnelbanor och pendeltåg. Det är här båtarna kommer in. Det behövs båtförbindelser såväl i Mälaren som i Saltsjön mellan olika punkter emellan vilka det är svårt att ta sig med annan kollektivtrafik. Man kanske kan ta sig fram, men det är många byten. Vi vet att det värsta bilisterna vet är byten.

Jag tycker att vi ska ta de 165 miljonerna till underhållet för staden. Men de ska tas från den vanliga budgeten. Vi måste slå vakt om båtförslaget och se till att vi får båttrafik i Stockholm nu och i framtiden.

Anförande nr 86

M a t s L i n d q v i s t (mp): Herr ordförande! Jag noterar att det finns många eftertänksamma, kloka personer i den här salen. Det är ju jättebra. Jag noterar även någonting annat. Vi i Miljöpartiet brukar ofta anklagas för att på något sätt vara emot utveckling, tillväxt och sådana saker. Det sägs att vi skulle förespråka bärarlag i Hammarby sjöstad för att vi inte tycker om att det finns bilar där och andra sådana roligheter.

Jag tycker att den diskussion som blossar upp nu påminner mycket om den som fördes innan Tvärbanan sattes i gång. Det var ett helt omöjligt projekt rätt ut i det blå, sade man. Ingen skulle vilja åka med den där spårvagnen, trodde man. Nu när vi kommer med ett visionärt projekt är det läge hos nästan alla andra partier att vänta och se. Någon annan ska hålla i det hela, menar man. Vi får se längre fram, någon gång i en framtid, sägs det också. Vilka är det egentligen i den här salen som står för visionerna i den här staden? Det kanske är något att tänka på ett eller två varv till.

*§ 18 Detaljplan för område på Blasieholmen inom stadsdelen Norrmalm
(Dp 2000-10845-54) (utl. 2007:66)*

Anförande nr 87

M a r i a H a n n ä s (v): Ordförande, fullmäktige och medborgare! Det känns faktiskt lite nervöst att stå här i talarstolen, för det var så länge sedan. Den här frågan handlar om garage på Blasieholmen. Vi i Vänsterpartiet vill att ärendet ska återremitteras. Vi tror nämligen att det totalt blir en ökning av parkeringsplatsantalet i området. Ett garage är i och för sig välmotiverat. Men om man inte också tar bort platser i ytläge, till exempel längs kajerna, så kommer det totalt att bli fler bilar i området, och det är inte bra för miljön. Därför vill vi återremittera ärendet.

Vidare är det så när man framdeles bygger garaget att det finns mycket som är intressant i marken. Jag tycker inte att detta tas fram tillräckligt ordentligt i ärendet. Det finns nämligen förmodligen en hel del medeltida båtar där nere i marken. Det ska bli mycket intressant att se om det är så. Jag tycker inte att det här är tillräckligt utrett i ärendet, och även av den anledningen borde det remitteras.

Anförande nr 88

C e c i l i a O b e r m ü l l e r (mp): Ordförande, fullmäktige och åhörare! Miljöpartiet yrkar på de yrkande vi har gjort i borgarrådsberedningen, vilket innebär en återremiss av ärendet. Precis som Maria Hannäs anförde så måste man om man ska tillskapa garaget kompensera det genom att ta bort ytparkeringsplatser i samma utsträckning för att inte dra in ytterligare bilar i det här täta stadsområdet som är så kulturhistoriskt känsligt.

Därutöver tycks det kunna bli ett komplicerat projekt tekniskt sett. Vi skapar oss ett eget litet Hallandsåsprojekt här genom att gå in och försöka gräva ett garage under Nationalmuseum. Det står bland annat så här i ärendet: Störningar under byggtiden – man påpekar från Nationalmuseum att samlingarna sannolikt måste evakueras eller täckas in och att delar av museet kommer att behöva stängas vid sprängningsarbeten. Museets ekonomi kommer att påverkas negativt.

Det här är en känslig miljö. Jag tror att grundläggningsförhållandena är ruskigt svåra. Jag tycker egentligen inte att det här är så lämpligt. De olika utredningarna är ännu bristfälliga. Jag tvivlar på att det här är ett bra projekt. Om man kan ta bort samma antal ytparkeringsplatser så vore det naturligtvis tacknämligt. Men ännu har vi tyvärr aldrig sett ett sådant garage skapas – där man tar bort samma mängd ytparkeringsplatser.

Anförande nr 89

Å s a R o m s o n (mp): Ordförande! Tyvärr måste bland andra vi från Miljöpartiet uppehålla er vid det här ärendet ytterligare en stund. Det finns en väldigt optimistisk tidsplan för hur detaljplanen skulle antas. Det vann laga kraft här i höstas. Jag tvivlar lite på de här garagen. Det gäller inte bara Blasieholmen, men Blasieholmen är ett

tydligt exempel på det här. Vi menar att man genomför en omvänd och helt felaktig planering av staden när det gäller garagen.

Vi har ett åtgärdsprogram för miljökvalitetsnormerna för både partiklar och kvävedioxider i staden som staden måste åtgärda. Regeringen har antagit åtgärdsprogrammet. En av punkterna som staden är ensam ansvarig för är att göra en översyn av parkeringspolitiken. Det handlar om hur man kan använda parkeringspolitiken och parkeringsinstrumenten för att dämpa trafikens luftutsläpp inne i staden.

Det skulle vara trevligt att få trafikborgarrådet tillika stadsbyggnadsborgarrådets syn på hur det här garaget bidrar till att uppfylla den här delen av åtgärdsprogrammet när det gäller partiklar och kvävedioxider. Det är ju en helt felaktig planering att börja med att säga att vi ska bygga 260 platser i ett garage och sedan kanske ta bort någonting på gatan, om möjligheten ges. Vi vet ju att stor plats på gatan redan tas upp av bilar, och så kommer det att fortsätta att vara om det tillåts.

I stället borde man ta det övergripande ansvaret och planera för hur trafikstyrningen i staden ser ut med både tillgång på parkeringsplatser och möjlighet att ha bilen i trygga och bra garage. Garage i sig är ju ett bra sätt att parkera bilen, särskilt i tätt bebyggda områden. Men att göra en plan där man bara bygger garage och inte tar bort några parkeringsplatser är bara trafikgenererande. Det kommer per definition att medföra problem med att uppnå de andra målen i stadens miljö- och trafikpolitik som handlar om en livssituation i innerstaden där medborgarna kan känna sig trygga och känner att det hela är hälsosamt.

Den helhetsplaneringen finns helt enkelt inte. Jag undrar vilka andra städer som har gått den här vägen som har lyckats minska bilismen i innerstaden. I Köpenhamn gjorde man precis tvärtom. Man gjorde en översyn av parkeringen och minskade parkeringstillgången i innerstaden. Därigenom fick man ned delar av trafikbelastningen, luftutsläppen och köerna.

Anförande nr 90

Borgarrådet Söderlund (m): Herr ordförande! Det råder en del missförstånd om det här ärendet. Först och främst tror jag att man ska koppla ihop garagefrågan med den stora upprustningen av hela området vid kajen och Grand Hotel och den stora renovering av Strömkajen som ska genomföras under de närmaste åren. Där görs just en sådan här översyn som Miljöpartiet på lite mystiska vägar efterlyser.

Så fort man tillför en ny p-plats i Stockholm måste man ta bort någon annan, menar Miljöpartiet. Jag ser inte alls något sådant självklart samband. Men just i det här ärendet tas det faktiskt bort p-platser. Några av dem kompenseras man genom att bygga detta garage.

Det är alltid lika fascinerande att höra er från Miljöpartiet berätta om era visioner för parkeringspolitiken. Vad jag förstår går den ut på att det ska göras så svårt som möjligt att parkera, för då kommer folk inte att ta bilen. Det är en politik som har bedrivits i Stockholm i 30 år med känt resultat. Köerna har ökat, utsläppen har ökat, start-stoppen har ökat och kallstarterna har ökat. Jag har förstått att Miljöpartiet

konsekvent driver den linjen. De tror att det på något sätt är miljövänligt att bedriva en antiparkeringspolitik.

Jag tror att detta är helt fel väg att gå, herr ordförande. Ju fler bilar vi får ned i garage, desto bättre är det för miljön. Det är alltså p-platser som försvinner i samband med detta. Man uppfyller det åtgärdsprogram som Stockholms stad har med förslaget.

Jag tror också att den oro som finns för att Nationalmuseum ska falla ihop om man gräver i närområdet är relativt överdriven. Det har legat en gammal bensinmack på den här platsen, och jag tror att grundförhållandena är relativt goda. Nationalmuseum planerar också en utbyggnad, herr ordförande. Möjligen kan man samordna verksamheterna så att museet kan passa på att vidta de åtgärder det behöver för sitt hus i anslutning till att vi gräver i närområdet. Jag tror att man ganska tryggt oavsett vilket parti man står för kan bifalla planen och förslaget.

Anförande nr 91

Å s a R o m s o n (mp): Jag måste ställa en fråga, för det kom fram en del konstigheter här. Mikael Söderlund ska alltid lägga ord i munnen på oss och uttolka Miljöpartiets politik. Jag betackar mig för det. Jag är inte så mycket för den moderata tolkningen av Miljöpartiets politik även om er partiledare sade att ni vill bli det nya miljöpartiet. Jag tror inte att det är särskilt troligt, åtminstone inte på Stockholmsnivå.

Mikael Söderlund säger att man i planen ersätter en del av de p-platser man tar bort. Jag har läst handlingarna. Jag ser att 70 platser tas bort på kajen. Ni bygger 260. Det är alltså en nettotillökning av 190 platser. Man räknar med 500 nya fordonsrörelser på gatorna i närheten. Det är inte vad jag kallar för kattskit. Det är inte vad som pekas på här som något som inte har en stor miljöpåverkan. Med de miljö kvalitetsnormöverskridanden vi har i staden är detta ett överskridande som gör att det kommer att bli svårt att få igenom planen.

Åtgärdsprogrammet är långtifrån uppfyllt, Mikael Söderlund. Det brukar också din egen förvaltning påstå när man frågar angående parkeringspolitiken och åtgärdsprogrammet mot partiklarna.

Anförande nr 92

Borgarrådet S ö d e r l u n d (m): Herr ordförande! Jag förstår fortfarande inte på vilket sätt miljöpåverkan blir bättre om bilarna kör runt och inte hittar någon p-plats eller om kallstarterna ökar. Det kan ju också påverka klimatet. Vi kanske inte hittar något bra sätt att försörja närområdet med parkeringsplatser. Alla vet ju vad det här är för område. Det är stora institutioner och hela Skeppsholmen med dess problematik. Jag kan faktiskt enbart se fördelar med den här typen av anläggning i det närområdet. Detta behövs i den här delen av staden. Det är ett område som behöver försörjas med de här parkeringsplatserna.

Anförande nr 93

A b i t D u n d a r (fp): Borgarrådet Söderlund har redan sagt nästan alla de saker som jag skulle säga. Det gäller framför allt det här med antalet parkeringar. Först sade Miljöpartiet att man inte tar bort några platser över huvud taget, men Åsa erkände sedan att det är ett 70-tal parkeringsplatser som man ska ta bort.

Jag tycker att det här är viktigt. Detta är ett otroligt attraktivt område. I dag är det inte alls lika tillgängligt som det skulle kunna vara. Det här förslaget möjliggör att området blir tillgängligt för alla. Det gäller inte minst i ett framtidsperspektiv. SL har ju tankar på en tunnelbana som har koppling till Nacka. Det tycker jag är intressant, och det här förslaget möjliggör tankarna på detta framtida projekt.

Miljöpartiet sade i det förra ärendet att ni har tankar om framtiden, att ni är visionärer och så vidare. Men nu visar ni återigen ert rätta ansikte. Det är bara att konstatera. Ni är alltid emot allting – det gäller både parkering och annat. Vi tycker att parkeringsplatser här möjliggör för människor att uppleva områdets attraktion och att denna höjs. Jag tycker att det här är ett bra förslag som det ser ut i dag.

Det är bara synd att man i dag inte utnyttjar den kapacitet som det här området har. Det är inte tillgängligt för alla. Jag som har småbarn ska kunna åka bil dit. Jag har gjort det ett par gånger, men det är omöjligt att ta sig fram där och att ta del av den attraktion som finns i området.

Det framtida perspektivet för förslaget med kopplingen till tunnelbanan och Nacka tycker jag är jättespännande. Det möjliggör mycket. Borgarrådet har ju sagt de flesta saker som jag hade tänkt säga, så med detta yrkar jag bifall till kommunstyrelsens förslag.

Anförande nr 94

Å s a R o m s o n (mp): Nu börjar även folkpartisterna försöka tala om vad Miljöpartiets politik är. Jag betackar mig även för det. Vi för en framtidsyftande politik som gör att alla skulle kunna få tillgänglighet till de här institutionerna. Den mängd besökare som Skeppsholmen, Nationalmuseum och institutionerna på Blasieholmen har kan aldrig kompenseras med varsin parkeringsplats. Det måste även du inse, Abit. Om man skulle bygga ett sådant garage får man bygga väldigt mycket.

Det är en olöslig konflikt om man hela tiden enbart vill tillfredsställa bilintresset. Som det står i ärendet ska man i och med det här garaget och andra garage bygga 2 000 nya p-platser. Ska man då inte ta bort någonting på gatorna och utnyttja stadsmiljövinkeln så att man får en bättre stadsmiljö? Här får man en bättre stadsmiljö på en liten yta som rymmer 70 bilar i dag. Men man hade kunnat få en ännu bättre stadsmiljö om man också hade tagit bort en del bilar på kajen på Strandvägen till exempel. I dag står bilarna och köar där. Du kommer inte fram om du vill åka med dina barn och måste åka bil till Nationalmuseum, Abit. Du kommer inte att få tillträde till det här garaget i alla fall.

Anförande nr 95

A b i t D u n d a r (fp): Under de år som jag har suttit i fullmäktige har ni alltid varit emot bilar över huvud taget. Det är inga konstigheter eller hemligheter med det. Det gäller oavsett om de tillför nytta eller inte och oavsett samhällsutvecklingen. Ni är emot bilar kategoriskt, och det är bara att beklaga.

Om man ska utgå från dagens situation i det här fallet så kommer det här förslaget att innebära att ännu fler får ta del av områdets attraktion genom att det blir möjligt att parkera bilen. Man kan inte bara ersätta det ena med det andra automatiskt. Då får man inte den effekt som man vill uppnå. Det är fel matematik, helt enkelt.

Anförande nr 96

E i e H e r l i t z (mp): Ordförande, fullmäktige! När jag ser ärendet framför mig så vaknar gamla minnen till liv. När man på 70-talet skulle bygga ett polishus på Kungsholmen med 800 p-platser lovade borgarråden att motsvarande mängd p-platser skulle komma att försvinna på andra ställen, till exempel i polishusparken. Sedan var det där polishuset byggt med sina 800 platser, och bilarna stod kvar i polishusparken. Det var först sedan man hade byggt ännu ett garage i området, under Agnegatan, som de här parkeringarna i polishusparken faktiskt försvann.

Det här skulle man kunna ge många exempel på. När folk via olika organisationer, byalag, hyresgästförening etcetera protesterade mot nya garage som var på gång i staden fick de alltid höra från borgarråden att man skulle ta bort lika många platser på gatumark så att det hela totalt sett skulle bli bättre för miljön. Om man hade gjort det så hade kanske den här investeringen på Blasieholmen varit vettig. Men nu vet vi inte. Vi vet bara av erfarenhet att det aldrig brukar försvinna parkeringsplatser i samband med nya garagebyggnader.

Jag vill varna för detta. Om garaget blir byggt måste det på något sätt fattas ett beslut om att ta bort lika många parkeringsplatser, och det måste vara ett bindande beslut.

§ 20 Reformering av rådande badförbud inom hamnområdet
Ändring av Allmänna lokala ordningsföreskrifter för Stockholms kommun
§ 18 avseende badförbud (utl. 2007:68, skrivelse 8)

Anförande nr 97

Borgarrådet H a m i l t o n (m): Herr ordförande! Det här är ett trevligt ärende, tycker jag. Det innebär en liten frihetsreform för stockholmarna när det gäller badmöjligheterna. Stockholm är ju välkänt för sitt vatten och sitt rena vatten. Ärendet skapar ännu större möjligheter för stockholmarna att njuta av badvattnet i Mälaren från de naturstränder som vi har ganska gott om runtom Mälaren.

När jag har presenterat det här tidigare har det framgått att det inte är speciellt många som känner till att vi har en sådan här förordning på badområdet. Jag tycker att det är viktigt att vi också påpekar att detta inte innebär att man kan bada precis var som helst. Jag är ju även ordförande i Stockholms hamnar. Hamnverksamhet och fartyg är också en viktig del i detta. Ärendet innebär alltså att man som stockholmare också måste ta ansvar för sitt eget badande. Det vill jag påpeka. Men det skapar också goda möjligheter att bada från naturstränderna runtom i staden.

Med detta, herr ordförande, yrkar jag bifall till kommunstyrelsens förslag.

Anförande nr 98

E v a L o u i s e E r l a n d s s o n - S l o r a c h (s): Ordförande, ledamöter! Det är aldrig bra att ha förbud som människor uppfattar som felaktiga och obegripliga. Därför är det helt rätt att det beslutas om reformen om rådande badförbud nu i dag.

Stockholm, som är Nordens Venedig, har ett bra och relativt gott vatten för att vara i en storstad. Det är viktigt att det finns resurser, kunskap och ambition att se till att det blir ännu bättre. För det krävs naturligtvis pengar. Jag känner stark oro över det spartvång som har lagts på miljö- och hälsoskyddsnämnden och för att det kan bli färre kontroller nu. Det är viktigt att staden tar sitt ansvar för allt vatten i Stockholm och även i Stockholms sjöar. Det måste vara rent och badbart. Därför är det också djupt beklagligt att man har lagt ned till exempel samverkansprojektet med Huddinge kommun om Magelungen på grund av besparingar.

I och med detta beslut hoppas jag att det ska finnas resurser att kontrollera vattnet i staden. Med mitt inlägg här yrkar jag bifall till kommunstyrelsens förslag.

Anförande nr 99

Borgarrådet H a m i l t o n (m): Ordförande, fullmäktige! Eva Louise är ju ny i miljö- och hälsoskyddsnämnden. Hon kanske inte känner till att vi har ett lagstadgat ansvar för och ett lagstadgat krav på att kontrollera vattenkvaliteten. Om det är någonting som vi har fokuserat på när det gäller miljöförvaltningen och de förändringar som har gjorts därifrån är det just tillsynsfrågorna. Du behöver alltså inte vara ett dugg orolig, Eva Louise!

Snarare blir det ännu mer fokus på just de miljö- och hälsoskyddsfrågor som är viktiga för stockholmarna. Dem kommer vi att jobba med på miljö- och hälsoskyddsnämnden. Det gäller även Stockholm Vatten, som också har ett krav på sig att granska och hålla koll på vattenkvaliteten. Du behöver inte alls vara orolig.

Anförande nr 100

Eva Louise Erlandsson - Slorach (s): Det var roligt att höra. Det kommer ju nu också att stå i protokollet, som ni kan gå tillbaka och läsa framöver. Det gläder mig. Magelungsprojektet kanske kan tas upp igen då, om det är så angeläget för Ulla Hamilton att vattenkvaliteten i Stockholms sjöar är bra. Det ser jag fram emot.

Anförande nr 101

Åsa Romson (mp): Ordförande! Det är roligt att få så positivt gensvar på de skrivelser som man ibland inspireras att lägga fram. Miljöborgarrådet pratade om en liten frihetsreform.

Som en god uppmuntran kan jag säga till alla ledamöter här att det kan behövas en del förtroendevalda ibland för att genomföra sådana här saker. Det här är inte den typ av ärenden som plockas fram automatiskt från våra förvaltningar. Så har jag upplevt det under de fem år som jag har jobbat politiskt här i staden. Därmed inte sagt att det är dåligt, men detta är alltså ingenting som kommer fram automatiskt. Det är först när vi som medkännande medborgare i den här staden tittar oss runtomkring och tänker till på vad det är som utgör Stockholms kvaliteter och vilket liv vi vill leva här som sådant här sker.

Det var en varm dag förra sommaren, ungefär som i går, i Stockholm som jag blev inspirerad att skriva den skrivelse som ligger till grund för det beslut som vi nu ska fatta. Jag gick ned till Långholmen. Där badar man inte så gärna vid badstranden, för det är så otroligt mycket folk där. Jag gillar att bada där det är lite mindre folk. Då kan man sitta bara tre fyra stycken och picknicken och bada och så vidare. Då är man inte på badområdet, utan på en naturstrand.

Förra sommaren var det olagligt att bada från sådana stränder. Som en rättskaffens människa och dessutom förtroendevald är man lite försiktig med att göra olagliga saker. Jag tyckte att det var lite dumt att det där var olagligt. Jag tyckte inte att det var dumt att bada där, för det framstod som den varma dagens absolut bästa aktivitet. Om man inte ska ändra på de goda aktiviteterna ska man ändra på de dumma reglerna. Jag tog reda på att badförbudet hänförde sig till att man lite slentrianmässigt hade badförbud för hela hamnområdet. Vi förde en kreativ diskussion i hamnen om detta.

En frihetsreform kan vi alltså alla fullmäktigeledamöter initiera. Jag tycker att vi också ska göra det. Men när ni läser ärendet ska ni tänka på att det inte handlar om att utöka antalet badplatser. Det är en politisk fråga, för det handlar om mätningar och iordningsställande. Vi ska skilja mellan vad som är förbud och vad som är påbud. Förbud ska vi ta bort om det inte behövs. Men det är inte samma sak som att vi i vår ordningsstadga eller vår verksamhet här i staden påbjuder att folk ska bada

från naturstränderna. Vi vet ju inte hur vattenkvaliteten är. Om man till exempel bor på Söder så vet man att det är dålig vattenkvalitet i Årstaviken ibland. Detta får man ta på sitt individuella ansvar. Men vi ska inte ha förbud i onödan. Det tillhör det liberala Miljöpartiet de Grönas filosofi.

Anförande nr 102

Borgarrådet H a m i l t o n (m): Herr ordförande! Jag vill bara trösta Åsa Romson med att säga att det också finns ett uppdrag i budgeten som säger att vi ska hitta fler badplatser i Stockholm. Miljöförvaltningen jobbar även med denna fråga. Det kan alltså bli ännu fler badställen i Stockholm.

Anförande nr 103

Å s a R o m s o n (mp): Jag tog upp det för att klargöra att detta var en annan fråga. Jag tycker att det är bra att vi också jobbar med fler kvalitetssäkrade badplatser. Men jag tycker inte för den sakens skull att vi från staden ska hindra folk från att bada på eget ansvar. Det här handlar alltså inte om nya badplatser utan bara om ett förbud mindre för stockholmarna.

Anförande nr 104

M e h d i O g u z s o y (v): Ordförande, fullmäktige och åhörare! Vänsterpartiets yrkar bifall till kommunstyrelsens förslag till beslut. Vi menar att stockholmarna ska kunna njuta av Stockholms tillgång på vatten. Detta kräver dock förbättrad vattenkvalitet och att staden restaurerar sina sjöar och vattendrag senast 2015 enligt vattendirektivet så att de blir klara, badbara och fiskrika.

*§ 21 Försäljning av fastigheten Sågen 19 i Stockholms kommun
Genomförandebeslut (utl. 2007:69)*

Anförande nr 105

Borgarrådet H a m i l t o n (m): Herr ordförande, fullmäktige! Jag börjar med att yrka bifall till kommunstyrelsens förslag om försäljningen av denna fastighet till John Mattson Fastighets AB.

Jag tycker att det här har blivit en bra lösning på frågan om Hornstull. Vi får nu en möjlighet att lyfta hela området. En av de viktigaste frågor som vi jobbar med från majoritetens sida är en trygg och snygg stad. Vi vet alla att Hornstullsområdet kanske inte är det absolut vackraste och mest attraktiva området som finns i staden. Jag tänker på korsningen som finns där. Men nu skapar vi genom försäljningen en möjlighet att få en helt annan miljö runt de här fastigheterna. Det kommer ju att bli samma ägare som finns i en fastighet precis intill. Därmed får man möjligheter att göra en lösning av samma typ som finns för Västermalmsgallerian och som har förhöjt hela det området på Kungsholmen.

I oppositionens skrivelse tar man upp att man hellre hade velat se bostäder. Vi har prövat den frågan noggrant tillsammans med miljöförvaltningen, fastighetskontoret och stadsbyggnadskontoret. Men deras bestämda uppfattning var att man inte skulle gå vidare på den vägen bland annat på grund av den lagstiftning och de regelverk som finns på området och som den tidigare majoriteten i riksdagen har genomfört.

Det finns ett antal Stockholmsärenden som sedan länge ligger på regeringens bord där länsstyrelsen i Stockholm har överklagat just på grund av bullerregelverket. Länsstyrelsen har varit tydlig med att man säger nej till bostäder i lägen som det här. Därför gjorde vi bedömningen att det var bättre att göra försäljningen till den här intressenten. Annars skulle vi riskera en situation där fastigheten skulle få stå tom under flera år. Det är nämligen så lång tid det tar att hantera ett överklagandeärende.

Vi tittade också på hotellmöjligheterna. Men inte heller där fanns det någon möjlighet att gå vidare. Därmed blev det den här lösningen, som jag tycker är en bra lösning för just det här området. Detta är anledningen till att vi nu föreslår att vi säljer fastigheten Sågen till John Mattson Fastighets AB.

Anförande nr 106

M a r t i n M i c h e l (mp): Ordförande, ledamöter! Vi har ett överskott på kontorslokaler i Stockholm på cirka 15 procent. Det är det främsta skälet till att vi i Miljöpartiet har ansett att man i det här huset ska satsa på att försöka bygga om det här till bostäder eller kanske ännu hellre till hotell eller servicehus i stället. För dessa råder underskott i staden. Det är köer till sådana platser. Det här vore ett värdefullt läge för att bygga någonting sådant i stället.

Vi inser förstås att det finns problem med att skapa detta. Det kräver planändringar och så vidare, och det kan ta lång tid. Men vi tror inte på idén att genom att göra som John Mattson här har gjort – att sälja ett glassigt förslag på hur man kan kommersia-

lisera Hornstull och bygga ännu fler affärer och butiker under och ovan jord. På det sättet har man nu lyckats sälja in ett förslag om hur man ska upprusta Hornstull. Vi tycker också att Hornstull behöver en upprustning, men vi vill gärna se andra sätt att göra det på. Vi vill hellre se flera trädplanteringar, ett vackrare torg och så vidare än alla dessa kommersiella lokaler som verkar vara det enda sätt man tror att man ska kunna skapa en vackrare miljö på.

Vi har problem med både luft och buller runt Hornstull, och vi tror inte att man löser de frågorna genom att bygga fler kommersiella lokaler som drar till sig ännu mer trafik och så vidare. Här krävs en noggrannare analys av vad Hornstull behöver för att bli en riktigt bra plats att bo på i framtiden.

Anförande nr 107

Borgarrådet L i v h (v): Ordförande och fullmäktige! Precis som Miljöpartiet tycker vi inte att man ska bygga kontor när det finns ungefär 15 procent tomma kontorslokaler i Stockholm. Det förefaller inte speciellt klokt. Däremot råder det brist både på bostäder, hotellhem, äldreboenden och olika typer av servicelokaler. Man ska naturligtvis försöka att bygga och konstruera det som stockholmarna har behov av och det som behövs.

Vi är också skeptiska till att köparen av kvarteret Sågen vill ha fler butiker och gallerior runt Hornstull. Det kommer inte att ge en bättre miljö i ett område som redan lider av stora problem när det gäller luftföroreningar och buller. Det kommer att ge upphov till ännu mer trafik. Vi vill i stället att man ska sätta sig och titta på området. Vi håller naturligtvis med om att det behöver rustas upp. Man måste hitta lösningar med gång- och cykelbanor. Man måste hitta lösningar för kollektivtrafiken.

Jag yrkar bifall till Vänsterpartiets och Miljöpartiets gemensamma reservation i kommunstyrelsen.

Anförande nr 108

K a r i n W a n n g å r d (s): Ordförande, fullmäktige! Hornstull är en vacker del av vår stad – också. Här i Stockholm ska vi vara stolta över vår stad. Vi har många delar, många köpcentrum, många hotell och många bostäder. Men ändå räcker inte hotellen och bostäderna. Köpcentrumen räcker till.

Det är därför som vi tydligt i ärendet om Sågen 19 vill framhålla att vi hellre skulle vilja sälja till någon som bygger hotell eller bostäder. Man behöver inte skynda på bara för att man just nu har en köpare som vill bygga ytterligare kontor. Om det nu är så noga utrett som Ulla framhöll i sitt inledningsanförande – varför framgår det då inte i ärendet? Varför måste allting skyndas på i den här takten bara för att man ska sälja ut och lägga ytterligare 149 miljoner på hög i stadens kassa?

Vi är inte i behov av pengarna. Vi är i behov av en visionär politik där vi vågar stå för stadsplanering och där vi vågar utveckla vår stad. Bifall till den socialdemokratiska reservationen!

Anförande nr 109

Borgarrådet H a m i l t o n (m): Det är ju intressant att ni vägrar att ta ansvar för de konsekvenser som det regelverk som ni själva har varit med och genomfört får när det gäller byggande av bostäder.

Karin Wanngård har uppenbarligen inte läst ärendet, så jag läser högt: Efter samråd med stadsbyggnadskontoret och miljöförvaltningen har det beslutats att inte gå vidare med detta förslag därför att osäkerheten är för stor när det gäller om detaljplaneändring är möjlig med anledning av det extremt bullerutsatta läget.

Två av de fyra mest intressanta anbuderna var hotellprojekt. För detta bedöms inte någon detaljplaneförändring vara nödvändig. Sedan framgår det att man inte har tolkat det som att det är möjligt att fullfölja projektet. Det framgår tydligt av ärendet varför det inte har varit möjligt att gå fram den väg som ni nu i glad oppositionsanda föreslår.

Anförande nr 110

K a r i n W a n n g å r d (s): Vi var även glada i majoritet. Även då ville vi ha ett hotellprojekt vid Hornstull. Vi anser fortfarande inte att den frågan är utredd ordentligt.

Anförande nr 111

B j ö r n L j u n g (fp): Ordförande, fullmäktige och åhörare! Jag måste säga att jag blev charmad av prospektet för hotell som kom hemskickat i jättesnygga stora kuvert med färgbilder och så vidare. Det var ju trist att man inte ville fullfölja detta, för det här hade varit ett spännande ställe att ha hotell på.

Jag blir lite förvånad när jag får höra att man talar om att det borde byggas bostäder här. Vi vet ju att det bryter mot de miljönormer som särskilt Miljöpartiet alltid säger ska följas, och gärna följas i kubik. Det betyder då att miljönormerna ska vara ännu hårdare i Stockholm än på andra ställen.

Man behöver inte bli fundersam över borgarrådet Livh som i sann planeekonomisk anda talar om att det finns tillräckligt många affärscentrum och därför inte behövs fler att välja på. Liknande argument har vi hört när det gäller Västermalmsgallerian. Nu när jag läste den utmärkta bilagan i DN Stockholm bygger såg jag att man använder Västermalmsgallerian som ett exempel och säger att vi kan skapa något som liknar den.

När vi skapar gallerior betyder det följaktligen att människor inte handlar utanför stan utan på hemmaplan. Här samlas de butiker som är intressanta för de boende i området. Så fungerar marknadsekonomin. Man etablerar butiker efter de boende som finns i närheten, för det är så man tjänar de mesta pengarna.

När jag åkte hit för jag med min etanolbil från ett möte i Nyköping och åkte in just över Hornstull. Då sade en kille jag hade med i bilen och som bor vid Hornstull så här: Jag undrar om det är samma fastighetsägare som ni i fullmäktige ska sälja till som äger kvarteret tvärs över gatan. Det kan ju bli en jättespännande galleria! Han

visste då inte vad som stod i det här ärendet. Det är precis så funktionen med marknadsekonomi verkar till skillnad från i planekonomin, där vi politiker beslutar vad människor ska tycka och tänka och vilka behov de har.

Bifall till kommunstyrelsens beslut!

Anförande nr 112

Å s a R o m s o n (mp): Jag är ledsen att jag förlänger debatten, men jag vill bara tillrättalägga en sak. Du säger att Miljöpartiet inte vill bygga bostäder där miljön är för dålig. Det är helt riktigt, Björn Ljung. Det vill vi inte. Men vi vill i första hand åtgärda källan, det vill säga bilismen som sprider luftföroreningarna. Då kan man bygga bostäder, men innan dess kan vi definitivt inte ha bostäder i det huset. Det håller jag helt med dig om.

Det är ju trevligt att du åker in via Hornstull med bil trots detta, trots de köer som finns och trots de utsläpp som det genererar. Den största barriären vid Hornstull vid det här centrumet är faktiskt Långholmsgatan – en av Stockholms mest trafikerade gator. Det är ju en förlängning av E 4:an som går rakt mellan bostäderna där. Det är ett jäkla gissel!

Anförande nr 113

B j ö r n L j u n g (fp): Herr ordförande! Tack för anvisningarna om hur jag ska köra med min etanolbil, Åsa Romson! Men för att släppa ut så lite som möjligt ska man sitta i så få köer som möjligt. Eftersom det var varning för köer genom Fredhällstunneln för jag naturligtvis en alternativ väg. Där var det inga köer alls vid 17.30-tiden, kan jag tala om. Då har vi rätt ut den frågan.

Man kan ju också göra som ni säger och förbjuda bilismen, så blir det förstås inga utsläpp. Då har vi inte heller några miljöproblem. Det är ju egentligen det ni vill.

Anförande nr 114

Borgarrådet L i v h (v): Jag tror inte att du hörde vad jag sade, Björn Ljung. Jag sade att jag inte tycker att det verkar så klokt att bygga kontorslokaler när det finns ett överskott på 15 procent av kontorslokaler i Stockholm. Om du ursäktar mig så tycker jag inte heller att det verkar speciellt marknadsmässigt att bygga sådant som det redan finns överskott av.

Anförande nr 115

B j ö r n L j u n g (fp): Ordförande, fullmäktige och åhörare! Nu hörde ni ett exempel när Ann-Margrethe Livh talade om att hon inte tyckte att det var lämpligt att marknaden byggde kontor eftersom det redan finns tillräckligt med sådana lokaler. Ja, ni hör ju, så jag behöver inte kommentera det ytterligare.

Anförande nr 116

K a r i n W a n n g å r d (s): Jag är bara lite frågande inför Ljungs otroliga marknadsekonomiska kalkyl i det här ärendet. Om köpcentrum verkligen byggs där folk bor, då är frågan varför de lokala förortscentrumen läggs ned på grund av de stora köpcentrumen som Barkarby och Kungens kurva.

Jag tror fortfarande inte att målet är att bygga ytterligare köpcentrum och att vi ska handla oss till döds, även om till och med jag i vissa delar tror mycket på marknadsekonomin. Men den löser inte allt. Det är därför som vi politiker behövs med väldigt tydliga visioner.

Anförande nr 117

B j ö r n L j u n g (fp): Det är helt rätt, Karin Wanngård. Marknaden löser inte allt. Men om man ska sälja en fastighet brukar det oftast vara så att det är marknaden som gör kalkylerna och bestämmer vad fastigheten bäst ska användas för, om nu inte staden behöver den för egna ändamål för då ska vi inte sälja den.

Vad som skulle ske med ett centrum vid Hornstull – liksom har skett med Västermalmsgallerian – är att man drar sig för att åka ut till ytterområdena för att handla om det finns tillräckligt bra utbud på hemmaplan. Om jag själv bor på Kungsholmen stannar jag hellre i Västermalmsgallerian och handlar än att jag tar min miljöbil och åker till Barkarby för att handla där. Och jag tror inte att jag är unik på något sätt.

Anförande nr 118

M a r t i n M i c h e l (mp): Under den period som trängselförsöket pågick här i Stockholm minskade faktiskt bilismen, bullerproblemen och luftproblemen vid Hornstull förvånansvärt mycket. Jag vill påminna om det. Det går alltså att minska dessa problem ganska så rejält. Om det är tillräckligt törs jag inte svara på, men man kan minska väldigt mycket bara genom att införa ekonomiska styrmedel. Det är en väldigt bra och effektiv metod.

Sedan finns det också ett annat problem med det här förslaget, och det är att huset som står där i dag är åtta våningar högt, och det är väldigt fult. Det är två våningar högre än de närliggande husen, vilket är besvärande om man vill skapa ett trevligt, soligt, fint och ljust torg vid Hornstull. I dag är det soligt och fint på den norra sidan där affärerna ligger. Där har också John Mattsson i sina skisser föreslagit en liten saluhallsyta.

Men i det här förslaget vill man – som man ofta vill när man ska bygga om och bygga nytt – höja taknivån på huset med två våningar, vilket då helt och hållet förstör åtminstone ljust. Det är viktigt för att det ska bli trevligt på torget att det kommer ned solljus på gatan. Så det är ett väldigt bekymmer. Jag tycker att förslaget faller bara på grund av detta därför att det är så pass allvarligt.

Anförande nr 119

Borgarrådet H a m i l t o n (m): Herr ordförande! Nu kan jag inte hålla mig längre. Jag tycker att det är helt fantastiskt att ni kan argumentera på det sätt som ni gör. Här skapar vi möjligheter för ett köpcentrum dit man faktiskt kan åka tunnelbana. Om det är någonting som ni pläderar för är det väl att man ska kunna åka kollektivt och inte behöva använda bilen. Här skapar vi precis en sådan möjlighet. Man kan åka tunnelbana nästan direkt in i det här köpcentrumet. Så jag förstår inte vad ni klagar på.

§ 22 Ny miljöbilsdefinition för Stockholms stad (utl. 2006/07:70)

Anförande nr 120

Borgarrådet H a m i l t o n (m): Ordförande, fullmäktige! Det här är också ett trevligt ärende. Jag tycker att det är viktigt att man fokuserar på rätt saker när det gäller miljöfrågor. En oerhört viktig fråga är hur mycket som släpps ut från miljöbilar.

Vi har i dag en väldigt otillfredsställande situation i Sverige med en mängd olika definitioner av vad en miljöbil är för någonting. Det var därför som borgarrådet Söderlund och jag lade fram varsin skrivelse innan jul därför att vi ville försöka att komma till rätta med detta. Det har resulterat i att Stockholm, Göteborg och Malmö har kommit överens om en definition av miljöbilar som överensstämmer med den definition som Vägverket har tagit fram för statens upphandlingar.

Det är viktigt att vi jobbar med rätt stimulans på det här området. Den här definitionen är också samma definition som regeringen har bestämt sig för angående i bidraget på 10 000 kr som har utannonserats och som kommer att gälla från och med i höst. Detta skapar möjligheter för att renodla debatten lite grann.

Det är egentligen inte någon som vill avslå vårt förslag i detta ärende. Men enligt skrivningarna i det särskilda uttalandet skulle det bli krångligt eftersom den gamla definitionen av miljöbilar i Stockholm finns kvar i den gamla propositionen till riksdagen om trängselavgifterna.

Vi har jobbat för att det ska finnas en möjlighet att ändra på detta tidigare. I betänkandet från trafikutskottet i riksdagen säger man att det ska vara möjligt för regeringen att göra en ändring av definitionen av miljöbilar utan att man ska behöva gå tillbaka till riksdagen och begära det. Skälet till detta är helt enkelt att man inte hinner göra en förändring av miljöbilsdefinitionen med anledning av biltullsförsöket på grund av att Vägverkets register inte klarar av det förrän i oktober. Men jag har förtröstan om att man efter oktober månad kommer att kunna fatta beslut i regeringen som innebär att vi får en enhetlig miljöbilsdefinition som gäller i hela landet.

Med detta, herr ordförande, vill jag yrka bifall till kommunstyrelsens förslag.

Anförande nr 121

A n d e r s B r o b e r g (kd): Ordförande, fullmäktige! Det är som sagt var väldigt bra att vi får en ny definition av miljöbilar som harmoniserar med såväl centrala regler som definitionerna i Göteborg och Malmö. Man kan alltid ha synpunkter på att förändra det ena eller andra och genomföra olika förbättringar, men det är viktigt att definitionen är så lika som möjligt. Människor som köper en bil ska känna sig trygga i att det som sägs vara en miljöbil är en miljöbil.

Över huvud taget gäller att det att stimulera användningen av miljöbilar. Regeringens rabatt på 10 000 kr för dem som köper en miljöbil är väldigt bra. Förhoppningsvis blir också det miljöprogram som nu är ute på remiss i staden verklighet. I det sägs att

stadens alla fordon ska utgöras av miljöbilar till 2010. Man kan också notera att övriga bilar hela tiden går i riktning mot miljöbilshållet, även om inte alla klarar att uppfylla den nya definitionen.

Det finns över huvud taget en lång rad bra krav i de riktlinjer som vi jobbar med här i staden som bidrar till en bättre miljö och en renare trafik. Dessutom kommer vi att arbeta hårt för att förbättra möjligheterna att tanka biogasbilar.

Med detta yrkar jag bifall till kommunstyrelsens förslag.

Anförande nr 122

Å s a R o m s o n (mp): Ordförande! Jag måste bara säga att jag tycker att det är fantastiskt att moderater och folkpartister står här och pratar om miljöbilsdefinitionen och inkluderar den gratis parkering för miljöbilar som vi har. Den frågan har varit uppe inte bara två gånger. Det yrkades på återremiss vid den tiden, men sådant ägnar vi ju oss inte åt nu för tiden. Vi diskuterade då miljöbilarnas gratis parkering i staden eller inte. Det var oerhört kontroversiellt på den andra kanten, om man över huvud taget skulle ha det. Jag tycker det är bra att man nu vill driva marknaden när det gäller biltyper så att bilarna får bättre miljöprestanda.

Det är också bra att man nu uppdaterar miljöbilsdefinitionen. Det är väldigt viktigt att den är teknikneutral. Men i fråga om enhetligheten av definitionen blir det ett problem med trängselavgifterna i Stockholm. Läget i Malmö och Göteborg är annorlunda, men i Stockholm kommer det att finnas bilägare som anser att de har en miljöbil och sedan förstår de inte varför de inte får parkera gratis. Det blir en pedagogisk uppgift att hantera för trafikkontoret.

Jag tror tyvärr inte, Ulla, att du får igenom att regeringen på delegation kommer att kunna fatta beslut om den skatteändring som det här handlar om och som innebär en ändring av miljöbilsundantaget i trängselskattelagen, inte om du inte får till hela reformen så att det blir en lokal avgift.

Sedan till problemen. Med den miljösituation med partiklarna och kvävedioxiderna som Stockholm har – jag har sagt det tidigare här i kväll och jag tror att vi kommer att säga det många gånger framöver – är det väldigt konstigt att detta med odubbade vinterdäck och fri parkering inte inkluderas i miljöbilsdefinitionen. Denna definition är ju verktyget som visar att vi tycker att utvecklingen är bra med bilar som påverkar miljön mindre än andra bilar. Då kan jag inte förstå varför staden vid upphandling av bilar inte ställer något krav på att det ska vara odubbade vinterdäck och varför miljöbilar inte ska få subventionerad parkering. Vi vet ju hur mycket de dubbade vinterdäcken bidrar till när det gäller partiklarna. Det finns jättebra vinterdäck som inte har dubbar. Och detta är väldigt lätt att kontrollera. Det är bara att titta på däcken. Det kan vilken parkeringsvakt som helst göra.

Vi tycker att det är väldigt tråkigt att man inte tar till sig den problematik som är specifik för Stockholm.

Jag yrkar bifall till Miljöpartiets synpunkt och i övrigt till kommunstyrelsens förslag till beslut.

Anförande nr 123

Borgarrådet H a m i l t o n (m): Det finns ju ett förslag från trafikutskottet som innebär just det som jag sade. Om du tycker att det är en bra idé hoppas jag att miljöpartisterna i riksdagen stöder det förslaget när det ska röstas igenom där.

Sedan förstår jag inte hur du har tänkt det. I undantaget för miljöbilar vill du ha med kravet på odubbade vinterdäck. Hur ska det kunna registreras när man kör ut och in genom staden? Vilket system klarar av någonting sådant? Ska det finnas en detektor på marken som registrerar om man har dubbdäck eller inte? Det låter ju himla bra, men tänk igenom hur ett sådant system skulle kunna konstrueras! Jag förstår inte hur du får ihop det över huvud taget.

Anförande nr 124

Å s a R o m s o n (mp): När det gäller trängselskattelagstiftningen vet jag mycket väl hur svårt det är att ändra den. Allting som regleras skattemässigt i den delen måste gå via riksdagen. Tills vi har ett annat register och en annan grundlagstolkning kommer riksdagen att behöva fatta det beslutet.

Beträffande dubbdäcken och parkeringssubventionen kan vi göra precis som man har gjort i Göteborg. Vi kan ha samma definition som i Göteborg, det vill säga inkludera att man ska ha dubbfria vinterdäck. Jag behöver inte tänka ut det själv, utan det har trafikkontoret i Göteborg redan tänkt ut åt oss. Jag tycker att det är dumt att Stockholms miljöförvaltning, miljöborgarrådet och trafikborgarrådet inte tar till sig det.

Anförande nr 125

L u k a s F o r s l u n d (c): Ordförande, fullmäktige! Vi i Centerpartiet tycker om miljöbilar. Vi tycker om dem så mycket att vi försöker att få folk att köpa dem. Sättet vi gör det på är genom att skapa ekonomiska incitament som stimulerar till ett miljövänligt beteende. Därför har vi drivit frågan om trängselskatt och om trängselskatteundantag för miljöbilar. Därför har vi drivit frågan om gratis boendeparkering för miljöbilar. Därför har vi i regeringen drivit frågan om miljöbilspremie. Vi kallar det för borgerlig miljöpolitik.

Men för att folk ska kunna köpa miljöbilar måste man kunna veta vilka bilar det handlar om. När vi i Sverige har tre olika definitioner är det inte lätt att känna igen en miljöbil. Därför är det angeläget att vi i Sverige tar fram en allénärådande definition. Svenska folket och stockholmarna vill vara miljövänliga, och då är det miljöpolitikens skyldighet att hjälpa dem.

I det presenterade förslaget till definition hittar vi en rad förbättringar jämfört med tidigare. Definitionen ser till miljönyttan samtidigt som den är teknikneutral. Dessutom är den helt i linje med det som regeringen planerar att införa på det nationella planet. Det finns därför goda förutsättningar när det gäller miljöbilar, både för producenter och för konsumenter i framtiden, något som gynnar alla.

En fråga som regeringen i sitt arbete med definitionen tittar på är hur man vid behov i takt med teknikutvecklingen kan skruva upp definitionen på ett snabbt och smidigt

sätt. Det som är miljöbil i dag, 2007, behöver nödvändigtvis inte vara miljöbil 2010 eller 2012. Därför är det viktigt att vi stockholmare har en framtida beredskap för att anpassa definitionen i takt med teknologiska framsteg.

I och med detta yrkar jag bifall till kommunstyrelsens förslag.

Anförande nr 126

T o r h i l d L a m o (v): Ordförande, fullmäktige! Jag tycker att det är bra att man nu har jobbat fram ett förslag till ny miljöbilsdefinition. Framför allt är det bra att man har arbetat fram den tillsammans med Göteborg och Malmö. Förhoppningsvis kan man kanske framöver få en gemensam definition så att det inte uppstår några oklarheter om vad som gäller.

Däremot tycker jag att vi borde följa Göteborg och efter en övergångsperiod även kräva dubbfria vinterdäck på miljöbilar. Vi har väldigt många gånger diskuterat luftkvaliteten i Stockholm. Vi är nog all överens om att dubbdäcken är en av de största orsakerna till problemen med luften.

Jag tycker att det skulle vara så himla roligt om vi kunde komma överens om att dubbfria däck skulle innefattas i detta. Vi är överens om att det är en del av problemet, och då borde vi kunna göra som i Göteborg, att man måste ha dubbfria vinterdäck för att kunna registrera sin bil som miljöbil.

Anförande nr 127

Borgarrådet H a m i l t o n (m): Jag tycker att det är så fascinerande att vi här har ett ärende som handlar om att man ska renodla definitionen av miljöbilar. Då säger Vänsterpartiet och Miljöpartiet att vi ska ha två stycken definitioner, en som gäller för parkering och en som gäller för trängselskatter. Vad är det för typ av renodling egentligen?

Dubbdäcksfrågan har ju inte ett dugg med den här frågan att göra. Här handlar det om vad som är en miljöbil, alltså de utsläpp och den definition som är kopplade till Vägverkets – detta för att vi ska få en enhetlig definition av vad som är en miljöbil. Dubbdäcksfrågan är någonting helt annat. Det rör ju bara till frågan just i det här ärendet.

Anförande nr 128

T o r h i l d L a m o (v): När man diskuterar en miljöbilsdefinition tycker jag ändå att det är ganska rimligt att ta sådant som har med bilar att göra och som påverkar miljön. Dubbdäcken är en väldigt väsentlig sak. Som tidigare har påpekats kommer man i Göteborg att införa krav på dubbfria vinterdäck. Detta kommer att ske under en övergångsperiod där man ger folk en rimlig möjlighet att byta till dubbfria vinterdäck när de gamla dubbdäcken har slitits ut. Jag tycker inte att det verkar särskilt konstigt eller märkvärdigt att vi skulle kunna göra samma sak även i Stockholm. Vi vet ju precis vilka problem som vi har med dubbdäcken.

Anförande nr 129

J a n V a l e s k o g (s): Ordförande, fullmäktige! Vi tycker liksom de flesta här att det är bra att det har tagits fram en ny miljöbilsdefinition i Stockholm som ligger i linje med målnivån att alla fordon i Europa år 2012 inte får släppa ut mer än 130 gram koldioxid per kilometer.

Stockholm har varit både ledande och drivande under många år på miljöbilsområdet. Ett skäl till det har ju varit att resurserna på miljöförvaltningen varit tillräckliga för att man har kunnat klara ett sådant omfattande både opinions- och förhandlingsarbete. Men som även andra har uttalat här ser vi med oro på vad neddragningarna inom miljöförvaltningen under nästa år får för konsekvenser när det gäller att vara pådrivande för ny miljöteknik på olika områden i vår stad.

Jag kan konstatera att majoriteten har tagit till sig en av våra två kritiska två synpunkter i vårt yttrande, nämligen att det är praktiskt omöjligt att ställa trafiksäkerhetskrav på antalet trepunktsbälten i baksätet eftersom det inte finns med i trafikregistret. Lite grann av den problematiken finns också när det gäller dubbdäcken. Därför vill vi att den frågan ska utredas ordentligt. Det vore bra om det är möjligt att koppla ihop det med miljöbilsdefinitionen.

Vår andra kritiska synpunkt som majoriteten inte har tagit till sig gäller detta med stickprovskontroller. De riskerar att bli tämligen betydelselösa såsom de är utformade. Det finns ingen skyldighet för någon som kör på etanol att skicka in kvitton eller visa upp bilen för trafikkontoret för att man ska kunna kontrollera om det har använts ett miljövänligt bränsle eller inte. För att man ska få en sådan regel att fungera måste den också kunna tillämpas i verkligheten. Så jag undrar hur borgarrådet egentligen har tänkt sig att stickprovskontrollen ska fungera. Det finns ju inget avtal eller något annat som reglerar detta, utan det är upp till de inblandades goda vilja. Men vi får kanske höra av borgarrådet hur det är tänkt att det ska fungera.

Anförande nr 130

Borgarrådet H a m i l t o n (m): I fråga om stickprovskontrollerna är det precis samma regelverk som finns i dag som ska gälla och som vi tycker ska finnas kvar.

Anförande nr 131

K a r i n K a r l s b r o (fp): Ordförande, fullmäktige! I takt med att miljömedvetenheten ökar har också efterfrågan på och utbudet av gröna produkter ökat. Jag tror att många av oss upplever att vi översköljs av klimatsmarta lösningar, av ekologiska produkter och av miljövänliga prylar. Många upplever nog att det är ganska lätt att gå vilse i den gröna jungeln.

Vi från Folkpartiet tycker att ska marknadsekonomi fungera och vara en motor i ett miljöarbete måste det finnas märkningssystem och klara definitioner för att vi som producenter, konsumenter eller kommuninvånare ska veta vad som menas med gröna produkter. Därför är det väldigt glädjande att vi nu äntligen får en definition av miljöbilar. Det räcker ju inte med att måla bilarna gröna, utan det ställer också vissa krav. Nu blir det tydligt vad som gäller.

Det här är också en viktig grund för det väldigt ambitiösa program för miljöbilar som majoriteten har lagt fast.

Med glädje yrkar jag bifall till kommunstyrelsens förslag.

Anförande nr 132

Å s a R o m s o n (mp): Ordförande! Det var trevligt att höra en folkpartist som talade väl om konsumentmakt. Det har vi väntat på i fullmäktige, särskilt efter det att ni lade ned konsumentnämnden.

Det är helt riktigt att märkningssystem är viktigt. Vi ska veta att det är Stockholm, Göteborg och Malmö som kommuner i Sverige som har drivit på, vilket har varit en förutsättning för att det nu äntligen ska komma en nationell definition av miljöbilar.

Staten har ju sedan tidigare inte varit särskilt glad åt att reglera detta. Det var inte heller den socialdemokratiska regeringen särskilt ihärdig med. Man såg det inte riktigt som en så progressiv fråga som det nu har blivit, och det ska vi vara väldigt glada för att det har blivit. Vi borde ge våra tjänstemän på förvaltningarna en eloge för det arbete med miljöbilar som har bedrivits genom åren, oavsett vilken majoritet som har styrt.

Jag blir ändå lite fundersam, Ulla Hamilton, över dina restriktioner. Du säger att vi kastar in en fråga om dubbdäck och att det inte har någonting med bilarnas påverkan på miljön att göra. Jag tycker att det har stor betydelse för hur den lokala miljön ser ut. Den här definitionen ska ju fungera, inte bara vid nationella upphandlingar utan också vid lokala upphandlingar. Det är de lokala upphandlarna inom kommunerna och landstingen som är de stora upphandlarna om man jämför med de statliga myndigheterna.

Parkeringssubventionen är en viktig signal i Stockholm som många efterfrågar och som många ser som ett riktvärde för vad som är en miljöbil. Rubrikerna i tidningarna är stora – jag vet att du tycker att de är för stora, men jag tycker att de är helt adekvata – om de undersökningar som har gjorts av luftutsläppen där man konstaterar att de förvärras av dubbdäcken. Då är det lite svårt att förstå varför vi ska ge den här subventionen utan att ställa det lilla, lilla kravet att man ska använda odubbade vinterdäck i stället för de dubbade.

Valeskog ställde tidigare här en fråga om bränslekontroller. Att kontrollera dubbdäck är betydligt enklare. Precis som ni nu tänker göra kan ni behålla systemet med möjlighet att i efterhand utföra stickprover för att man ska få del av boendeparkeringssubventionen. Så kan man också göra med dubbdäcken, Ulla. Du måste komma på ett bättre motargument till varför miljöbilarna inte ska bli så miljövänliga att de inte har några dubbdäck.

Anförande nr 133

J a n V a l e s k o g (s): Faktum är att det inte har utförts en enda stickprovskontroll. När detta uppmärksammas borde ansvarigt borgarråd något reflektera över detta faktum. Det finns ingen skyldighet för miljöbilsinnehavare som kör på etanol

att lämna in kvitton eller lämna in bilen för kontroll. Det är ett system som inte fungerar, och då borde man föreslå någonting annat eller åtminstone undersöka saken ytterligare, men inget av detta har skett, utan man fortsätter med någonting som inte fungerar. Därför ställer jag frågan till miljöborgarrådet hur hon har tänkt att den här kontrollen ska ske. Det finns ju ingenting som tvingar en miljöbilsinnehavare att underkasta sig denna kontroll.

Jag håller med Miljöpartiet om att frågan om dubbdäck eller inte bör utredas. Man bör undersöka om det är möjligt att få med det kravet på något sätt. Men där är vi inte i dag. Det står ingenting i trafikregistret om det. Ett sådant system måste också fungera från rättssäkerhetssynpunkt.

§ 23 Rapportering av ej verkställda beslut enligt 4 kap. 1 § SoL, kvartal 4, 2006 (utl. 2007:71)

Anförande nr 134

Borgarrådet S a m u e l s s o n (kd): Ordförande, fullmäktige! Det här är en typ av ärende som kommer att bli en följetong här i kommunfullmäktige, vilket jag också har sagt vid tidigare tillfällen.

Detta är andra gången som ej verkställda beslut ska rapporteras, och det är glädjande att se att det har skett en halvering av antalet ärenden. Det var drygt 100 ärenden tidigare, och nu är antalet nere i cirka 50.

Samtidigt är det viktigt att vi noggrant följer upp det hela, så att det inte är på grund av hårdare biståndsbeslut som det är färre ej verkställda beslut. Vi ska också följa upp så att våra medborgare blir lika bedömda, oavsett vilken stadsdel som de bor i.

Jag vill ändå uppmärksamma att många äldre fortfarande faktiskt tackar nej till boenden som de blir erbjudna. Därför är vi glada att vi har kunnat presentera att kundval ska genomföras från och med halvårsskiftet nästa år. Helt nytt är att de äldre också ska kunna ställa sig i kö, om det boende som de önskar för tillfället inte har någon plats. I dag försvinner man ut ur hela ruljangsen om man tackar nej till ett erbjudet boende.

Bifall till kommunstyrelsens förslag!

Anförande nr 135

M a r g a r e t a J o h a n s s o n (v): Ordförande, ledamöter! Jag kan också instämma i det som Ewa Samuelsson sade, att det är väldigt glädjande att det här resultatet visar på att man tillgodoser fleras önskemål.

Det som ändå är viktigt att titta på är resursbrist. Det framgår inte av ärendet vad själva resursbristen består i, om det handlar om brist på boenden eller om det handlar om att det inte finns tillräckligt med handläggare som kan åtgärda det här. Vi har i äldrenämnden bett om att vi fortsättningsvis ska få en redogörelse om vad resursbristen beror på.

För övrigt är det bara att tacka och ta emot att det blir bättre och bättre.

Anförande nr 136

Borgarrådet S a m u e l s s o n (kd): Då vill jag bara understryka vikten av att stadsdelsnämnderna är tydliga i sina svar och inte bara hänvisar till resursbrist utan att de talar om vad den bristen består av. Det vill jag skicka med till alla er som sitter ute i stadsdelsnämnderna.

Anförande nr 137

M a r g a r e t a J o h a n s s o n (v): Jag vill bara understyrka det som Ewa påpekade. Vi från äldrenämnden kanske också ska vara tydliga om vad vi vill ha för information från stadsdelsnämnderna så att vi verkligen får en överblick över staden. Nu är det i huvudsak en stadsdelsnämnd som det handlar om, men man vet ju inte hur det blir över tiden. Det kan även ju vara intressant att få veta vad det är i en stadsdel som i huvudsak klarar allting som gör att de inte klarar den enda personen.

Anförande nr 138

E i v o r K a r l s s o n (mp): Ordförande, ledamöter! Jag undrar också över detta med resursbrist, om den eventuellt kan bero på korttidsboendet.

Gamla lever i dag allt längre. En dag kan de inte längre vistas hemma efter sjukhusvistelsen, och då blir alternativet ett korttidsboende i väntan på ett särskilt boende.

I våras gjorde Socialstyrelsens regionala tillsynsmyndighet i Stockholm och länsstyrelsen en granskning av ett antal korttidsboenden. Sammantaget vistades drygt 450 personer på de granskade korttidsboendena. Anledningen till vistelsen kunde variera, men många väntade på en plats på ett särskilt boende. Andra som vistades där hade en konstaterad demenssjukdom. En del hade svåra minneproblem, men var inte utredda.

På ett korttidsboende kan de sjuka åka in och ut fort medan andra kan vistas där en längre tid utan någon bra planering. Korttidsboendet förefaller alltså att bli en uppsamlingsplats för personer med olika sjukdomar när personerna inte längre kan vistas hemma och där inga andra alternativ för tillfället står till buds. Men korttidsboendet är också avsett som en avlastningsplats för anhöriga som vårdar sjuka hemma.

Många som är mycket sjuka blir kvar på korttidsboendet på grund av brist på särskilda boenden. Därmed blir det också svårt att uppfylla kraven på ej verkställda beslut om nya, mycket gamla och sjuka behöver en plats på särskilt boende. Det är också skillnader mellan stadsdelarna som bör undersökas. Vad resursbristen beror på återstår att se.

Antalet mycket sjuka som fanns på korttidsboende under våren 2007 eller vid rapporteringen 2006 och som väntade på särskilt boende räknades in i statistiken över ej verkställda beslut. Detta bör preciseras i kommande ärende för äldrenämnden. Alltså: Hur många av dem som vårdas på ett korttidsboende väntar på en plats på ett särskilt boende?

§ 24 Aktionsplan för tillväxt och utveckling 2006–2015 (utl. 2007:72)

Anförande nr 139

Borgarrådet A x é n O l i n (m): Herr ordförande, fullmäktige! Redan för många år sedan startade ett nära samarbete mellan handelskammaren och Stockholms stad. Tillsammans med olika delar av näringslivet och även högskolan har detta samarbete sedan fortsatt.

För några år sedan startade vi i Stadshuset 1-juni-mötet, ett möte där 101 ledamöter från näringsliv, handelskammare, akademi och politik möts. Till förra årets möte tog vi i stor, bred enighet gemensamt fram en aktionsplan som handlar om hur staden ska få tillväxt och utveckling 2006–2015.

Herr ordförande! Nu står vi inför ett nytt möte som äger rum på måndag då fullmäktige är inbjudet tillsammans med näringsliv och högskolor att vid samma arrangemang tillsammans med handelskammaren ånyo diskutera punkterna i aktionsplanen och hur man kan göra Stockholm till en bättre stad för oss alla.

På måndag ska jag redovisa för församlingen på måndag hur punkterna har bockats av och hur arbetet med våra gemensamma trettiotal konkreta punkter i aktionsplanen fortskrider. Samtidigt ska jag ge Stockholm Business Region i uppdrag att verkställa de åtgärdsförslag och de konkreta politiska beslut som finns med i aktionsplanen.

Så, herr ordförande, jag vill bara yrka bifall till vårt förslag om att till SBR skicka aktionsplanen för en återredovisning om hur man arbetar med att de gemensamma förslagen om hur Stockholms tillväxt ska bli större, hur staden ska utvecklas och hur detta ska verkställas.

Anförande nr 140

Borgarrådet J ä m t i n (s): Ordförande, fullmäktige! Det är spännande att den årliga diskussionen med näringslivet i vår kommun nu närmar sig. Under förra mandatperioden fortsatte och stärktes ett arbete för just detta samarbete mellan politiken och näringslivet, mellan oss som politiker och olika företag och så klart med handelskammaren som ledare. En del i detta var etableringen av Stockholmsmötet, en annan del var inledandet av arbetet med Stockholm Business Alliance som i dag har 43 medlemskommuner och som träffas på torsdag-fredag den här veckan. Jag ser fram emot att diskutera med kommunalpolitiker från Smedjebacken, Karlskoga och Stockholmsregionen.

Det går bra för Stockholm, vi ska vara glada för det. Jobben kommer och nya företag kommer till. Men vi får aldrig sitta ned och vara alltför nöjda. Om vi är det kanske jobben slutar att komma och företagen slutar att flytta hit. Tillsammans måste vi göra vårt bästa för att fortsätta att skapa förutsättningar för ekonomisk utveckling och för fler företagsetableringar i Stockholm.

Vår uppgift som politiker är inte och kan inte vara att skapa ekonomisk tillväxt. Politiken kan bara skapa förutsättningar för ekonomisk utveckling. Den kan skapa en

öppen och positiv attityd och en miljö som i sin tur leder till fler jobb, vilket ju är grunden för tillväxt.

Stockholm behöver mer av den attityd till samverkan som finns i Stockholmsmötet och som fanns vid processerna för att ta fram aktionsplanen förra året. Vi hoppas att kunna öka samarbetet och inte fastna i dogmatiska motsättningar mellan partier.

Aktionsplanen som presenterades förra året var inte förankrad i någon partigrupp, tror jag. Det här är den första politiska diskussionen om aktionsplanen, och det är naturligt att vi tycker lite olika, men det är glädjande att vi tycker så pass lika. På många av punkterna har vi samma åsikter, men på några punkter tycker vi inte lika.

Jag vill bara kort nämna några punkter som vi socialdemokrater tycker är speciellt viktiga att betona i en politik för fler jobb och tillväxt, ett näringslivsvänligt klimat där fler företag etableras. En punkt har jag redan nämnt, att kommunen aktivt och öppet förbättrar klimatet för näringslivsetableringar i Stockholm. Man behöver väl knappast nämna att det är nödvändigt med en infrastruktur i världsklass. Med trängselavgifter blir framkomligheten bättre och med en citybana kan vi ta oss från norr till söder. Det behövs mera bostäder samt utbildning och forskning. Detta är de fyra områden som jag vill nämna.

Med de orden vill jag yrka bifall till den socialdemokratiska reservationen.

Anförande nr 141

T o m a s R u d i n (s): Ordförande! Det var ett väldigt betydelsefullt arbete som inleddes på initiativ av Annika Billström, före detta finansborgarråd. Det ledde till en väldigt positiv utveckling. Jag minns när jag träffade Ericssons ledning. De kommenterade det hela med att berätta att det var första gången som de blev inbjudna för att föra ett samtal med Stockholms kommuns ledning. Då är det kanske inte så konstigt att de inledde med orden att det antagligen var så att Ericsson är viktigare för Stockholm än vad Stockholm är för Ericsson.

Under de år som Stockholmsmötet har ägt rum har det utvecklats ett samarbete i förtroende mellan näringslivets olika parter och de företrädare som har varit med i den diskussionen. Jag har haft förmånen att få vara med vid två Stockholmsmöten och diskutera med näringslivet i Stockholm.

Men jag är faktiskt bekymrad över vart det här är på väg någonstans. Under den period som har gått sedan förra året tycker jag att det är misskött. Det är hovsamt och bra tjänsteutlåtande som SLK har skrivit fram, men finansborgarrådets skrivningar är utmanande och hotar processen framöver, skulle jag vilja säga. Vi var rörande överens om att ifall det går partipolitik i det här kommer det att bli oerhört besvärligt.

Dessutom har det hänt saker under resans gång som gör att man blir förvånad över att ärendet skrivs fram på det här sättet. Texten är helt oförändrad jämfört med den beredningsprocess som vi hade vid förra Stockholmsmötet. Det säger mig att man inte har jobbat med detta för fem öre. Både vi och handelskammaren med flera – även på den borgerliga kanten – skulle ha haft behov av att titta lite grann på de formuleringar som fanns för att göra dem trovärdiga inför framtiden.

Ta bara det underliga fenomenet att vi vid förra Stockholmsmötet var helt överens om att vi gemensamt skulle jobba för Citytunneln. Det första som hände efter regeringsskiftet var att man rev upp överenskommelsen. Här står vi nu och ska träffa näringslivet igen och vet inte vart det här är på våg någonstans. En sak vet vi, och det är att förgäveskostnaderna för Citytunneln är 50 miljoner kronor per månad. Fram till i dag har den kostat 350 miljoner kronor. Och innan alla nya överenskommelser finns på plats kommer det att ske en full avräkning för de pengar som Cederschiöld nu drar in till den här regionen. Han åker omkring och drar in nya pengar från kommuner runt Stockholm samtidigt som förgäveskostnaderna tickar på.

När det gäller Norvik, som är en jätteviktig investering för Stockholm, har både Tysklands och Finlands regeringar sagt ja till att söka pengar från EU. Sveriges moderatledda regering har sagt nej. Vi får inte ens söka pengar från EU för att projektera Norvik med motiveringen att infrastrukturen inte finns. Detta ska också redovisas inför näringslivet.

Och till sist: ambitionen att inrätta ett filmcentrum i Stockholm. Här har den nya majoriteten inte anslagit en enda spänn trots att det finns en överenskommelse.

Jag är mycket orolig för hur det här ärendet har skötts och vart det är på väg. Jag tror faktiskt att det behövs en uppstramning i form av att alliansen bjuder in oss i oppositionen för ett samtal om hur vi ska göra i framtiden. Med detta som underlag baskar det åt fel håll.

Anförande nr 142

Å s a R o m s o n (mp): Ordförande! Det var någon här i talarstolen som sade att detta är första gången som vi diskuterar det här dokumentet demokratiskt i denna öppna församling som alla stockholmare har tillgång till att lyssna på.

Som fritidspolitiker har man inte jättemycket tid. Vi försöker alla sträva efter att vara så effektiva som möjligt.

Jag måste fråga finansborgarrådet vad det här ärendet har för status relaterat till budget, till den diskussion som vi kommer att föra under en halvdag innan sommaruppehållet som handlar om vad vi har för visioner för Stockholm. Det här är en aktionsplan för tillväxt och utveckling fram till 2015. Jag kan förstå att man som både moderat och socialdemokratiskt finansborgarråd behöver ha något fint. Man vill gärna ta handelskammaren och företagen i hand när man bjudit in dem till Blå hallen.

Jag har varit med under två möten och även när man lade fram den här aktionsplanen. Det sägs i ärendet att den är beredd i överenskommelse med staden och kranskommunerna och att den har politisk förankring över blockgränserna.

Jag kommer ihåg när Annika Billström tog i hand på det där mötet, och jag kommer ihåg vår lite desperata känsla inför det som hände. Var är demokratin i detta? Vi var med på pamfletterna om att det behövs kunskap i staden och så vidare. Men har ni läst vad det är man föreslår i punkterna? Jag har sett en del av dessa punkter i den borgerliga budgeten. Man föreslog att bostadsbyggande ska ske på icke exploaterad mark. Man ska inte prioritera att bygga på den redan exploaterade marken, utan man

ska bygga i grönområden. Vilken blockgräns har vi överskridit i samverkan för att bereda det här ärendet? Var är demokratin? Varför ska vi sätta vår demokratiska stämpel på det här dokumentet? Jag bara undrar. Om man är fritidspolitiker har man inte eoner av tid, men man ska tydligen alltid utnyttjas som ett slagträ i debatten: Nu har minsann alla partier sammanträtt och blivit överens.

Ska vi diskutera cykelbanor på bakgatorna, Mikael Söderlund? Det vill ni inte göra i det här ärendet, trots att det står att det är det som ni jobbar på och ska följa upp. Det är en jättedålig idé. Men ska vi ha den debatten nu? Kan vi inte ta den på ett sätt där demokratin beaktas? Jag känner att det är jättekonstigt med den här typen av ärenden.

Anförande nr 143

Borgarrådet Axén Olin (m): Herr ordförande! När det gäller status och var olika saker har beretts var vi, Folkpartiet, Kristdemokraterna och även Annika Billström överens om detta förra året när vi redovisade det på 101-mötet – jag vet inte om du var med på det, Åsa. Om du var förvånad då har du i så fall haft ett år på dig att göra någonting åt det. De här punkterna är ju exakt desamma som vi redovisade på mötet för ett år sedan. Det har inte hänt någonting nytt. Vi har inte tagit bort eller lagt till någon punkt. Nu vet jag ju att det var vissa punkter som var mer kontroversiella. Jag reagerade även då över att en del andra partier instämde i dem.

Men ni har haft ett år på er, och nu är de här punkterna uppe igen. Det fullmäktige gör är att vi skickar dem till SBR för en återkoppling. Det mesta har vi redan bockat av och är på väg att verkställa. Sedan finns det vissa saker som vi inte äger, till exempel att inrätta ett Nobelmuseum eller att döpa om Norra stationsområdet till Nobelstaden. Det är frågor som Nobelstiftelsen äger.

Men det här är det som vi förra året var överens om att vi skulle verka för, och det är det vi måste återkoppla på måndag. Sedan om ni nu, när ni ett er senare har läst punkterna, ångrar er får ni redovisa det på måndag, men det är så ärendet är berett.

Anförande nr 144

Åsa Romson (mp): Kristina Axén Olin, jag var med på mötet. Det gavs ingen möjlighet för oss folkvalda miljöpartister att på det mötet som demokratiska representanter ge återspeglning på vad man tyckte om dessa punkter. Jag har haft jättebra informella samtal med miljöteknikföretag och andra på de här middagarna, så att träffas har inte varit det stora problemet. Det stora problemet är hanteringen. Du säger att det här är det som vi var överens om förra året. Miljöpartiet var inte överens om det. Vi hade inte en suck i ryggen att tala om att vi inte var det, och det är inte demokrati. Det var inte demokrati när Annika Billström var finansborgarråd och det är inte demokrati när Kristina Axén Olin är finansborgarråd.

Anförande nr 145

Borgarrådet Lih (v): Ordförande, fullmäktige! Att vi behöver en storstadspolitik tror jag att alla partier i fullmäktige är överens om. Vi alla tycker väl också att en

bred överenskommelse mellan Stockholms stad och handelskammaren är bra. Men frågan är bara hur den överenskommelsen ser ut och hur den har tagits fram. Vid punkterna i ärendet står det: ”Finansplats Stockholm utvecklas till norra Europas ledande finansplats” – jättebra, kanske. Marknadsföringsinsatserna ska fördubblas – okej.

Men vi från Vänstern undrar då: Vad är det som gör en stad spännande och attraktiv för turister, för oss som bor här och för företag som vill etablera sig i Stockholm? Jo, att Stockholm är en ledande miljöstad, att det är en jämställd stad, att det är en stad utan rasism där människor inte diskrimineras på grund av bakgrund eller funktionshinder, att det är en kulturstad där alla människor har tillgång till kultur och ingen har stadsdelsarrest bara för att man är fattig. En stad som är till för alla är en attraktiv stad för företagare. En stad som har kommunal service, barnomsorg och äldreomsorg är en stad som människor vill komma till som turister. En sådan stad skulle vara attraktiv för alla oss som bor här.

Men i det här förslaget finns inte de här punkterna med. Ingenting av det som skulle göra Stockholm till en modern och spännande stad finns med i det här förslaget. Därför tycker vi att det ska göras om.

Jag yrkar bifall till Vänsterpartiets förslag i kommunstyrelsen.

Anförande nr 146

Borgarrådet S a m u e l s s o n (kd): Ordförande, fullmäktige! Det var väldigt vad negativt det låter. Jag tycker själv att det här är ett ärende som andas framtidstro. Det pekar på tydliga åtgärder för hur Stockholm kan bli än attraktivare när det gäller boende, företagande och miljö. Det gäller inte minst skrivningarna om att underlätta för småföretag, om mark- och tillståndsfrågor, om att förbättra av framkomligheten, om att bygga kringfartsleder och Citybanan, om att profilera sig som en evenemangsstad. Det handlar om idrott, kultur och nöjen. Vi vet att våra stora fotbollslag – Djurgården och Hammarby – ser fram emot att få sina arenor.

Dessutom redovisar nu staden och näringslivet en gemensam syn på regionens utveckling. Eftersom man har hittat de samarbetsformerna är det ännu viktigare att vi som politiker i Stockholms- och Mälarenregionen uppvisar en enad front inte minst mot regeringen – ju bredare samförstånd, desto bättre.

En huvuduppgift för staden är naturligtvis att vi måste sortera ut de frågor i aktionsplanen som vi själva äger rådighet över och se till att de omsätts i konkreta åtgärder. För att arbetet hela tiden ska bedrivas på det processinriktade sättet måste naturligtvis aktionsplanen kontinuerligt utvärderas och följas upp så att vi inte tappar fart på vägen.

Bifall till kommunstyrelsens förslag!

Anförande nr 147

R o l f K ö n b e r g (m): Ordförande, fullmäktige! Det är glädjande att den här frågan har omfattats och fortsätter att omfattas av en mycket bred politisk förankring.

Trots det som Tomas Rudin sade för en stund sedan föredrar jag att gå på handlingarna. Av dem kan jag utläsa ett väldigt starkt och tydligt stöd för det här ärendet från Socialdemokraternas sida. Jag vill därför ge en stor eloge till Socialdemokraterna som fortsätter att stå upp för fjolårets överenskommelse. Det hade ju varit märkligare om det hade varit 101 nya punkter. För vår del är det en poäng att det inte är det.

Vissa detaljer bör varken i kväll eller på måndag skymma detta faktum att det finns en, inte fullständig men stor och bred politisk förankring för det här dokumentet.

Avslutningsvis vill jag bara säga att detta agerande från Socialdemokraterna står i bjärt kontrast mot den övriga oppositionen som antingen vill ha ett helt nytt dokument eller inget dokument alls med hänvisning till att vi ännu inte har antagit inriktningsärendet. Då är vi lite grann inne på det här med hönan och ägget, vattnets betydelse för sjöfarten och sådant, alltså vad man ska börja med. Vi från vår sida tycker ändå att det är bättre att ha börjat med någonting i den här salen innan vi går till Stockholmsmötet på måndag, och dit går vi, herr ordförande, med stolthet och glädje.

Anförande nr 148

T o m a s R u d i n (s): Ordförande! Jo, du har läst handlingarna helt rätt, Rolf. Vi står bakom det som vi en gång diskuterade. Det är det som är styrkan i det här, om man kan fortsätta att vara överens och visa ledarskap. Bekymret som jag lyfte fram är att ni provocerar så mycket i den text som ni har låtit följa ärendet. Ni skriver fram både detta med konkurrensutsättning för stadens samtliga verksamheter och en del annat som är direkt utmanande.

Därutöver hävdar jag att detta är mycket slarvigt skött. Ni har inte gjort någonting på ett helt år. Även handelskammaren var intresserad av att föra en dialog, men som vi hör här finns det många i salen som också hade velat vara med i en sådan dialog. Men ni har inte gjort någonting. En knapp vecka innan ni ska träffa delar av näringslivet skriver ni fram exakt samma ärende som vi hade uppe för ett år sedan utan att ändra en enda stavelse. Ni har ju ingenting att ändra med eftersom ni inte har fört någon dialog.

Då säger jag: Jag är orolig för fortsättningen av det här projektet. Ni har skött detta mycket dåligt.

Anförande nr 149

R o l f K ö n b e r g (m): Herr ordförande! Nu skulle jag, om jag vore på ett sämre humör än vad jag är i kväll, kunna bli lite irriterad. Vi måste klara ut en sak, Tomas Rudin. Till att börja med förbehåller jag mig att rätten att gå på handlingarna. Av dem framgår väldigt tydligt, som jag sade redan i mitt anförande, att det finns ett starkt och tydligt stöd från er sida i kommunstyrelsen. Om det var fel är det tråkigt. Då får vi en annan sorts diskussion.

Det är en poäng med att vi håller fast vid de 37 punkter som vi var överens om i fjol. Det skulle ju ha varit mer kränkande om vi hade gått in och ändrat i dem. Vi håller

fast vid överenskommelsen och vi tror att den fortfarande gäller. Om Tomas Rudin har ett annat budskap vill jag gärna höra det i kväll.

Anförande nr 150

Å s a R o m s o n (mp): Missförstå mig inte när jag säger att man från näringslivet inte fick lägga fram de 37 punkterna som ett förslag till utveckling för Stockholm. Problemet är ju vilket svaret på dessa punkter är. Vi från Miljöpartiet har lagt fram en framtidsinriktat budgetförslag om utvecklingen i Stockholm. Vi har en positiv inställning till många av dessa punkter, men på några punkter har vi inte det.

Hur tänker du om den demokratiska processen när du säger att vårt agerande står i bjärt kontrast till Socialdemokraternas agerande. Ni vill ju bara få med er sossarna på det här. Det är därför som ni skriver som ni gör. Det är för att ni ska hinna ha pakten mellan storebrorspartierna Moderaterna och Socialdemokraterna. Det är därför ni kör med hela det här fasadspelet inför fullmäktige. Ni utnyttjar demokratins spelregler. Jag tycker inte om det, och de borde du om någon förstå, Rolf Könberg.

Anförande nr 151

R o l f K ö n b e r g (m): Jag tror inte du på fullt allvar själv tror att vi driver det här arbetet i år på något grundläggande annorlunda sätt än vad den majoritet som du ingick i drev motsvarande process i fjol. Förra finansborgarrådet sitter ett fåtal platser ifrån dig. Möjligen har ni en del att prata om. Men vi måste bara klara ut det. Om ni hade synpunkter i fjol och inte "en suck i rymden" att påverka, hur kan ni då häckla oss för det? Om ni inte hade en suck i rymden att påverka i fjol när ni var i majoritet, vad begär du då att ni ska kunna när ni sitter i opposition? Det låter som att ni har mer att prata om på den sidan än vad vi på den här sidan har.

Anförande nr 152

A n n M a r i E n g e l (v): Ordförande, fullmäktige! Det är väl inte tu tal om att den här hanteringen är lite egendomlig. Man lägger fram ett dokument som man säger att vi var överens om förra året, och sedan är det en text som bara lanserar Moderaternas politik som handlar om konkurrensutsättning, avknopningskansli och skattesänkning som det enda sättet att få tillväxt och utveckling i Stockholm. Det blir väldigt underligt att man gör det, tycker jag, och samtidigt säger att det råder någon sorts samsyn om det här dokumentet. Förra årets dokument har heller aldrig antagits av fullmäktige. Det är punkter som i sig kanske kan leda till någonting, men man vet ju inte, för det är bara punkter där det inte finns någon förklaring på hur det ska gå till.

Det är väl typiskt kanske att det i finansborgarrådets text står som första punkt att Stockholm ska vara en evenemangs- och kulturstad. Då tittar man på hur det ska gå till. Jo, man ska bygga en sportarena och man ska bygga en konferensanläggning. Sedan hoppas man att staten ska bygga ett Nobelmuseum och ett operahus. Det vet vi ju att staten inte kommer att göra. Det har i alla fall kulturministern bestämt avvisat. För oss är det väldigt klen som definition på kulturstad.

Vi vet också, det är konstaterat, att kultur är en av de viktigaste lokaliseringsfaktorer för en stad. Det är jätteviktigt för att staden ska vara attraktiv också för näringslivet. Det ska finnas kulturskolor, källarteatrar och operahus. Men då måste staden medverka till att möjliggöra det. Då måste man ha lokaler till rimlig hyra. Då måste man ha stöd till konstnärer. Då måste man arbeta för att subventionera så att människor har tillgång till den här kulturen. I den aktuella politik som alliansen för gör man tvärtom. Man stramar åt, lägger ned och stoppar, till exempel utvecklandet av ett filmproduktionscentrum som det till och med står i det här dokumentet att man ska uppföra.

Det här dokumentet är inte mycket värt om man tittar på konsekvenserna och vad det är man ska göra. Det är samma sak på miljöområdet. Det är också väldigt klen. Den viktigaste miljöfrågan i Stockholm i dag är trafiken. Och det enda som står i det här dokumentet är att det ska bli enklare för bilisterna. Det ska bli fler bilar. Då kan man fråga vad det är som ska växa. Det kanske är utsläppen. Jag tror att en framtidsinriktad politik kräver helt andra lösningar. På dem finns det inte några konkreta exempel i det här dokumentet.

Bifall till Vänsterpartiets reservation!

Anförande nr 153

Borgarrådet A x é n O l i n (m): Herr ordförande! Ann Mari Engel och ett antal till verkar inte riktigt veta, höll jag på att säga, vilken status det här dokumentet har. Det var 37 punkter som arbetades fram tillsammans inte bara med näringslivet utan framför allt arbetade både jag och Annika Billström tillsammans med handelskammaren fram det som från början var Småföretagardelegationens punkter för en bättre tillväxt och utveckling i Stockholm. Det här diskuterade jag sedan med både Kristdemokraterna och Folkpartiet. Vi var överens, tog i hand och presenterade detta på mötet för ett år sedan.

Det vi ska göra om en vecka är att redovisa tillbaka till den här konstellationen, 101-gruppen som vi har kallat den, vad vi har beslutat om, vad som kanske inte gick därför att det inte var bra, vad som kanske borde göras i stället eller vad det nu kan vara.

Det jag vill med den här hanteringen är att fullmäktige ska fatta beslut och ska ha sett aktionsplanen. Sedan får vi skicka den vidare till SBR för beredning. Jag inser att en del partier förr eller senare måste säga att det här kommer vi inte att vilja. Men det här var en demokratisk process som högskolorna, näringslivet, jag och Annika Billström, handelskammaren och en rad olika konstellationer var överens om och presenterade som en möjlig utveckling för Stockholm, herr ordförande.

Anförande nr 154

A n n M a r i E n g e l (v): Men, Kristina, det är just dokumentets status som vi är oroad över. Det är ju en sak att man diskuterar fram ett antal ord och att man säger att Stockholm ska bli en kulturstad. Jag tror inte att det är något parti här i salen som skulle säga nej. Men då är nästa fråga: På vilket sätt? Det är där det inte finns någon förklaring i det här dokumentet. Det är där jag menar att ni glider genom

att ni säger att det ska göras genom Moderaternas nya politik. Det ska vi göra genom avknoppning och skattesänkning. Det är då vi måste sätta stopp. Vi har ingenting emot de formuleringar som står utan vi är emot det innehåll ni ger dem. Vi har inte fått den redovisning som tydligen ska ges om en vecka av vad som går och vad som inte går. Vore det inte rimligare att ge den redovisningen till fullmäktige?

Det är faktiskt väldigt svårbegripligt vilken status det här dokumentet har och om det ska presenteras som någon sorts enigt dokument från Stockholms stad. Då måste jag återvända till att det faktiskt inte är någon enighet i den här salen om det som står i Mina synpunkter.

Anförande nr 155

S t e f a n N i l s s o n (mp): Ordförande, fullmäktige! Miljöpartiet yrkar återremiss på det här ärendet. Det är utifrån två aspekter. Den ena är att vi tycker att det här dokumentet behöver arbetas igenom. Det är inte särskilt bra förankrat. I kommunstyrelsen antar vi nu ett förslag som förs till fullmäktige nästa gång för ett beslut om en vision för 2030. Vore det inte lämpligt om man antog visionen först och sedan hanterade ett sådant här dokument? Det är klart att det här påverkar visionen för Stockholm. Vi tycker dessutom att den vision som målas upp i det här dokumentet definitivt inte är särskilt eftersträvansvärd. Det står väldigt mycket i det här dokumentet som jag tror att alla miljöintresserade stockholmare skulle reagera på.

Framför allt står det väldigt lite, nästan ingenting alls om den stora energiomställning som vi står inför de närmaste årtiondena. Naturgasintroduktion är inte det första man behöver prata om i ett sådant här dokument. Det är alla de åtgärder och satsningar som behövs för att ställa om vårt energisystem. Det handlar om sol, vind, olika typer av biobränslen och olika typer av planering och byggande som sparar energi och resurser. Det står ingenting om det i det här dokumentet.

Det står andra egendomliga saker i det här dokumentet, till exempel att cykelbanor ska förläggas till parallellgator och inte till huvudgator. Det är ganska anmärkningsvärt faktiskt. Ett framtidsinriktat Stockholm måste vara en väldigt cykelvänlig stad. Vi har haft en stor ökning av antalet cyklister. Med det här dokumentet skulle vi stoppa den utvecklingen.

Det står också att man ska eftersträva byggstart för en östlig förbindelse. Det tror jag också att de allra flesta miljöintresserade stockholmare reagerar på. Och, avslutningsvis, som Åsa påpekade för en stund sedan, bostadsbyggande ska kunna ske på icke-exploaterade markområden.

Miljöpartiet yrkar återremiss av det här dokumentet.

Anförande nr 156

Borgarrådet E d h o l m (fp): Herr ordförande! Jag tycker att den här debatten på något sätt kan delas upp i två olika delar. Den ena rör innehållet, och där tycker jag fortfarande att det är en enorm styrka att hela majoriteten och Socialdemokraterna tillsammans med näringslivet i Stockholm har kunnat enas om aktionsplanen. Vi

hade en djup dialog, både mellan partierna i den dåvarande oppositionen och med Socialdemokraterna och handelskammaren om innehållet i aktionsplanen.

Självklart ställer inte Folkpartiet upp på vartenda kommatecken i den här aktionsplanen. Hade vi fått bestämma hade den sannolikt sett lite annorlunda ut, precis som den hade sett lite annorlunda ut om Moderaterna hade fått bestämma ensamma eller Socialdemokraterna eller för den delen om handelskammaren och näringslivet hade fått bestämma själva. Men styrkan i dokumentet är att det ska hålla över ett antal år och att vi faktiskt allihop i de här partierna kan vara eniga om att detta är en väg att gå. Därför blir jag så förvånad över Tomas Rudins angrepp på den här processen. Dokumentet ser ju exakt likadant ut som det gjorde förra året. Jag tycker faktiskt att vi ska vara stolta över det.

Sedan är det klart att jag tycker att Vänsterpartiets och Miljöpartiets angrepp är synnerligen märkliga. Jag kan säga att vi uppenbarligen i den dåvarande oppositionen var mer involverade i tillblivelsen av det här dokumentet än det nu visar sig att ni var. Varför ställer ni upp och är med i en sådan koalition när ingen över huvud taget bryr sig om att lyssna på er? Det här är enormt viktiga frågor. De rör flera tiotals år framöver, hur vi ska bygga ut kollektivtrafiken, hur vi ska bygga mer bostäder, hur vi ska bli en mer attraktiv stad, och ni har inte över huvud taget varit involverade. Jag kan inte begripa hur man kan vara del i ett sådant samarbete över huvud taget. Som dåvarande opposition var vi uppenbarligen mer involverade än vad ni var. Men det säger väl mer om ert samarbete än om vårt.

Anförande nr 157

Borgarrådet J ä m t i n (s): Herr ordförande! Vi är överens, Kristina, och jag hoppas att vi ska fortsätta att vara överens om att staden ska verka för ett bättre näringslivsklimat, fler jobb och fler företag i den här staden. Men det arbetades inte fram och togs ett beslut i fullmäktige förra året. Det togs inte ett beslut i kommunstyrelsen. Det här är första gången det här dokumentet behandlas politiskt. Därför är det här en viktig process.

Det som jag också har fått veta är att vi inte var överens om alla punkter. Ingen kommer att ställa dig till svars för varenda punkt, och ingen kommer att ställa mig till svars för varenda punkt i det här dokumentet. Därför är det inte varenda punkt som ska följas upp utan intentionerna. Av den anledningen tycker jag att SLK:s tjänsteutlåtande är alldeles utmärkt, med de elva punkter som sammanfattar intentionerna i aktionsplanen. Dem tror jag att de flesta i den här salen kan ställa upp på. Vilken punkt och vad som ska göras när är en kontinuerlig diskussion i en kontinuerlig process mellan olika företrädare för våra respektive partier. Det är möjligen så att många av de här punkterna är budgetfrågor och frågor vid andra tillfällen än vid Stockholmsmötet.

Anförande nr 158

Borgarrådet A x é n O l i n (m): Jag kan bara i princip instämma i det Carin Jämtin sade. Det är precis så det här dokumentet ska tolkas, tycker jag. Vi har skyldighet att utifrån den här önskelistan, som vi ändå var väldigt överens om, även om det inte var i alla kommatecken, redovisa tillbaka till den här konstellationen hur

det går i olika frågor. Sedan kommer vi säkert, precis som du, att konstatera att vi kanske kommer att skilja oss åt i vissa frågor och inse att det inte finns en majoritet, att det här inte går eller att vi inte äger den frågan. Det är därför viktigt att det här finns med i processen och att det är en levande process.

Att Tomas Rudin anklagar oss för att dokumentet ser likadant ut som den 1 juni förra året kan jag inte heller förstå. Det var just det som var vitsen, att det dokument som då var önskelistan måste tillbaka för en återkoppling innan man kunde börja fylla på med andra punkter. Det kanske kommer nya punkter på måndag som vi kan fylla på med. Men det var att agera precis så här som vi var överens om för ett år sedan i den konstellationen. Vi får väl se hur det blir på måndag.

Anförande nr 159

T o m a s R u d i n (s): Syftet med aktionsplanen och den beredning som skedde inför Stockholmsmötet förra året var att finna det som förenar i den här salen och söka de breda, stora ledningsfrågorna för att kunna ge tydligt besked till näringslivet om hur en inriktning av politiken skulle kunna komma att se ut. Det mottogs med stor tacksamhet av näringslivet. Alla insåg att det var en beredningsprocess, men att om socialdemokrater, moderater och en så bred del av fullmäktige som möjligt kunde diskutera en sådan här sak inför ett möte, utan att behöva gå till den typ av utmaningar som jag menar att finansborgarrådets text innebär, skulle det ligga ett stort värde i det.

Det här var alltså för ett år sedan. Jag måste verkligen fundera över detta. Trodde du, Kristina, att det du skulle göra på ett helt år var att skriva fram ärendet till fullmäktige och inget mer? Det har gått ett helt år sedan vi hade Stockholmsmötet. När den goda ambitionen och föresatsen sattes upp var andemeningen att vi skulle arbeta för punkternas genomförande. Det har ju inte skett.

Jag tog några exempel som jag tycker är rätt flagranta och som bara de skulle föranleda att man borde revidera texten inför måndag. Citytunneln är kanske ett av de största svek som har skett efter maktskiftet. Vi var överens om Citytunneln. Visserligen dividerade du under Stockholmsmötet förra gången om huruvida det skulle vara ett tredje spår eller inte. Många av vd:arna sade: Vad pratar hon om? Direkt efter valdagen fick vi plötsligt se resultatet. Då rev man upp hela överenskommelsen för att sedan ränna runt i Mälardalen för att hitta de pengar som redan hade förhandlats fram. Eller Norvik, som också är en av portalfrågorna för vår kommun, där vi var överens.

Jag vill arbeta för de här sakerna, men vad vill ni? Ni har ju en regering som bedriver Stockholmsfientlig politik mot vår vilja, mot den här aktionsplanens inriktning. Det här ska ni förvara gentemot näringslivet på måndag. Ett av statsråden går ut och förhindrar Sverige från att söka pengar för etablering i Norvik. Eller det som ni själva har möjlighet att förfoga över. Det står i aktionsplanen att ni ska jobba för att Stockholm ska bli det fjärde filmcentret i Sverige. Inte en krona har ni avsatt för det under året. Tvärtom har ni motarbetat de initiativ som har tagits.

Vi måste gå vidare med att finna det som förenar och inte det som åtskiljer och hitta framkomliga vägar som gör att näringslivet kan lita på det vi säger. Då måste man

göra mer än att låta ett helt år gå för att sedan skriva fram ett ärende till fullmäktige och riva upp en debatt om huruvida processen har varit bra eller inte. Ni har skött det här uruselt.

Anförande nr 160

Å s a R o m s o n (mp): Tomas Rudin pratar om det breda samarbetet. Då kan jag passa på att fråga hur han som dåvarande insiktsfull person i Socialdemokraterna förra året tänkte sig att det breda samarbetet skulle se ut till exempel med Miljöpartiet. Hade vi sett de här punkterna innan mötet, innan fait accompli så att säga, hade vi haft ett par synpunkter. De synpunkterna hade inte varit någon nyhet. De hade stått i de gemensamma rödgröna budgetar som vi lade fram under förra mandatperioden. Det hade varit ganska naturligt att fortsätta de samtalen för att se vad som var det breda samarbetet.

Jag håller med Kristina Axén Olin när det gäller Småföretagardelegationens propåer. Det är viktigt att staden följer upp dem. Vi har varit med väldigt långt i de diskussionerna. Men bara för att vi har en annan åsikt än majoriteten när det till exempel gäller Norvik och östlig förbindelse känner vi att vi inte får vara med och diskutera ett enda näringspolitiskt samverkansorgan. Jag tycker att det är konstigt att prata om brett samarbete i så fall, Tomas Rudin.

Anförande nr 161

T o m a s R u d i n (s): Jag vill bara för ordningens skull redovisa hur det gick till. Vi hade vad vi kan kalla ett grupparbete med handelskammarens representanter där vi diskuterade olika saker under en process. Precis som Carin redovisade har det aldrig behandlats i den här salen eller i någon annan, som ni också har påpekat. Ni har rätt i den delen av kritiken. Den delen av beredningsprocessen har aldrig skett.

Vid förra Stockholmsmötet redovisades det mycket noggrant av dåvarande finansborgarrådet Annika Billström att det här var ett arbetsunderlag inför den kommande kommunala process som skulle ske. Vi ville visa på inriktningen, att det fanns ett värde i att ta det ledarskapet och att de två största partierna fanns representerade på podiet och talade om vad vi ville jobba för.

Nu tar den demokratiska processen vid. Och den påbörjas en knapp vecka innan Stockholmsmöte nr 3, eller 4 blir det väl, ska ske på måndag. Det är det jag kritiserar den nuvarande styrande majoriteten för, att det är så illa skött. Självklart skulle det här ha gjorts mycket tidigare.

Anförande nr 162

Borgarrådet A x é n O l i n (m): Herr ordförande! Tomas Rudin kritiserar oss för vad vi inte har gjort och är väldigt kritisk till hur de här frågorna har skötts när vi nu har tjänstgjort lite mer än ett halvår. Jag tycker att vi kan ta den diskussionen på måndag, för jag hoppas att du är med då.

Punkterna finns med väldigt små bokstäver i utlåtandet. Jag ser inte dåligt, hävdar de, men jag har svårt att se de här punkterna ändå. Men det är allt från att vi ska ha

årliga finansmarknadsdagar till att vi ska inrätta en lotsfunktion eller en *one-stop-shop* på SBR. Det beslutar vi om i morgon. Vi ska ta fram en ny upphandlingspolicy. Det gjorde vi för ett tag sedan. Det har ni kritiserat oss för tidigare i dag. Det gjordes alldeles för fort. Vi har sänkt skatten. Det var en av punkterna. Vi skulle ha gemensam marknadsföring. Vi har fattat beslut om The Capital of Scandinavia. Citybanan håller vi på och förhandlar om. Ett Nobelmuseum är vi med och förhandlar om och försöker lösa problemen. Operahuset hade jag senast ett möte om så sent som för ett par timmar sedan. Av de 37 punkterna kanske jag kan hitta två eller tre som det inte har hänt någonting på. Jag undrar om det ens finns det.

Men om du tar upp den diskussionen på måndag på scenen, inför näringslivet och akademien, så tar jag den gärna, för jag skäms faktiskt inte för vad jag har gjort.

Anförande nr 163

T o m a s R u d i n (s): Är det någonting som Stockholms näringsliv inte vill ha på måndag är det ett käbbel mellan oss. Det vet du också, Kristina. Därför borde den här debatten ha tagits långt tidigare så att vi hade kunnat reda ut det hela. Det pinsamma är att det kan komma att hända på måndag, därför att ni pressar oss upp mot väggen så till den milda grad.

Du är vice ordförande i Moderaterna. Hela den här processen handlar om ledarskap, att näringslivet ska känna att man kan lita på det vi säger. Hur i jösse namn kunde du medverka till att den överenskommelse vi hade om Citytunneln gick rakt ned i graven? Hur har du kunnat medverka till att den här regeringen har gått så dåligt fram när det gäller våra ambitioner i fråga om Norvik? Det handlar om ledarskap, Kristina. Det handlar inte om att skriva fram ärenden. Det är inte administration det här, det är politik, framtid, vilja, tro.

Anförande nr 164

R o l f K ö n b e r g (m): Ordförande, fullmäktige! Carin Jämtin sade nyss helt riktigt att det är första gången som aktionsplanedokumentet behandlas här i salen. Då kan man fråga sig vad det är om inte en ökad demokratisk förankring i sig. Jag som en enkel, lätt naiv fritidspolitiker tycker att det borde ses som en styrka. I stället får vi, vad? Ännu mer ovet av Tomas Rudin. Tomas Rudins egentliga problem tror jag att vi kan vara rätt överens om här i kväll. Det är att vi i alliansen har bockat av alldeles för många punkter på alldeles för kort tid. Det är Tomas Rudins egentliga problem här i kväll.

Ni har haft gott om tid att distansera er från en eller flera av de 37 punkter som vi konstaterade att det var fråga om. Kommit med andra förslag har ni inte gjort. Jag måste absurt nog rycka ut till Carin Jämtins och Roger Mogerts försvar för rätten att ställa sig bakom det här ärendet. Det är eventuellt oklart om Arbetarekommunen har en annan åsikt, men i den här församlingen verkar ärendet i alla fall ha ett brett stöd, och jag yrkar bifall till förslagen.

Anförande nr 165

T o m a s R u d i n (s): Vi kommer att föra en mycket noggrant genomtänkt diskussion med de näringslivsrepresentanter som vi träffar för fjärde gången på Stockholmsmötet på måndag. Vi ska ta ansvar för den process vi var med och startade. Min kritik handlar om hur ni har skött det här under året och hur lite möda ni har lagt ned på att förankra det demokratiskt i fullmäktige, vilket var en av de saker vi sade till näringslivet att vi skulle göra. Det ska jag inte ta med näringslivet, det ska jag ta med er i den här salen.

Kritiken faller tung på ert sätt att sköta det här, inte utifrån vad ni har lyckats röra till i era budgetar utan utifrån vad er ambition på den där kanten är. Jag tar upp några randanmärkningar som kommer att påverka Stockholm ganska ordentligt, bland annat Citytunneln. Vi är i dag, som jag sade i mitt först anförande, uppe i 350 miljoner i förgäveskostnader, och mer kommer det att bli.

Det finns punkter mitt inne i texten som ni har förfogande över. Det står att vi ska ha en ambition att få 80 000 nya bostäder. Byggandet har halverats sedan det första kvartalet förra året. Första kvartalet förra året hade vi 1 200 bygganden. Första kvartalet 2007 har vi bara 600. På punkt efter punkt har ni inte gjort det vi sade för ett år sedan, och jag är orolig för fortsättningen. Jag tror inte att ni riktigt har förstått vad det här handlar om, nämligen att snacka med näringslivet på näringslivets sätt.

Anförande nr 166

R o l f K ö n b e r g (m): Nu får vi verkligen tänka på en av de tunga och trovärdiga företrädarna. Tomas Rudin får ursäkta, men jag måste ändå få debattera lite i kväll. Det var nämligen så att ett annat socialdemokratiskt finansborgarråd som inte längre sitter i den här salen sade till näringslivet 1997: Nu vill jag höra vad näringslivet tycker och tänker. De sade två saker: Sänk skatten! Bevara Bromma! Mats Hult sade: Vi höjer skatten och lägger ned Bromma. Det var så han lyssnade på näringslivet, Tomas Rudin. Men det var inte det jag skulle säga.

Det jag skulle säga, Tomas Rudin, var att ni är i er fulla rätt att opponera, både i den här salen och överallt annars. Jag kan bara notera, eftersom jag fortsätter att läsa handlingarna och inga andra yrkanden har framställts, att på den här punkten verkar i alla fall de flesta socialdemokrater, bland annat många som inte har yttrat sig här i kväll, såvitt vi kan bedöma på den här kanten, fortfarande stå bakom det här ärendet. Tomas Rudin verkar företräda en allt mindre minoritet.

Anförande nr 167

Å s a R o m s o n (mp): Jag hade tänkt ställa en fråga. Finansborgarrådet Kristina Axén Olin tog nämligen upp ganska viktig information i en replik, därför gick det inte att ställa frågor då. Det handlade om hur man ska tolka vad det är för uppdrag vi, i och med det beslut som ni vill att vi ska fatta – som vi trots våra starka argument för en återremiss troligen kommer att fatta – anser att alla nämnder och bolag ska utföra när det gäller den här aktionsplanen. De uppmanas att arbeta i enlighet med intentionerna i aktionsplanen. Jag kan inte tolka det på något annat sätt än att det blir just de punkter som står i aktionsplanen, för intentionsskrivningarna i ärendet är så pass stora att det behövs tolkningar. Då kommer man genast in på de här punkterna.

Jag undrar bara återigen om du kan återupprepa detta så att vi som ledamöter förstår när vi ska hantera vision 2030 på ett möte innan sommaren och senare i en budget. Är det samma sak? Borde vi från Miljöpartiet i så fall, om vi har en annan syn på vad som är en positiv utveckling för Stockholm, en positiv tillväxt och utveckling som vi vill mena, lägga fram vårt budgetförslag? Det är ju det konstruktiva sätt som vi i demokratisk ordning kan arbeta på i den här processen. När ska vi inkomma med och hur specifika yrkanden ska det vara när det gäller den här ordningen? Alla nämnder och bolag ska från och med beslutet i dag arbeta med den här intentionsplanen. Det spelar ingen roll om vi hänvisar till samverkan med Stockholm Business Region.

Anförande nr 168

Borgarrådet A x é n O l i n (m): Herr ordförande! Jag tycker att det är ganska tydligt. Bland annat säger vi att vi ska ha kvar de årliga Stockholmsmötena då aktionsplanen ska följas upp. Alla nämnder och berörda bolag ska arbeta efter den här aktionsplanen och intentionerna i planen. SBR, Stockholm Business Region, ska samordna strategiarbetet och följa upp hur man ska agera för att nå aktionsplanens uppsatta mål.

Det är klart att det är 37 punkter, och jag förstår, som jag har sagt flera gånger, att vi inte ens äger alla frågor. Men vi kan ju verka för, vi kan stimulera eller göra åtminstone delar av punkterna. Det hade i alla fall Moderaterna, Folkpartiet, Kristdemokraterna och Socialdemokraterna en bred politisk enighet om för ett år sedan och en överenskommelse med handelskammaren. Men ni i Miljöpartiet och Vänsterpartiet har tydligen inte varit med i den processen. Ni får väl återkomma om ni tänker reservera er i respektive nämnd, förvaltning och bolag vartefter det här kommer upp så får vi om ett år redovisa tillbaka att ni har haft annan uppfattning. Dessutom får vi se hur Tomas Rudins falang ska bete sig på måndag. Men jag är fylld av förhoppning om att vi ska hålla vad vi lovar.

Anförande nr 169

Å s a R o m s o n (mp): Jag var mest orolig för de olika order som vi ger till våra nämnder och bolag. Jag önskar och har till och med sett till att man i vissa bolag och nämnder faktiskt fattar beslut som skulle vara i enlighet med en mer långsiktig och miljöhållbar utveckling av Stockholm. Ibland kan jag tycka att det går stick i stäv med de här punkterna.

Då ska man särskilt redovisa, inte bara gentemot budgeten från Stadshuset utan också från det bolag eller den nämnd som är aktuell gentemot den särskilda aktionsplanen. Vilken status har den? Är det någonting som hela tiden ska följas upp blir det samma status som en budget. Då tycker jag att det kanske hade varit bättre om vi hade varit lite bättre förberedda på det. Den demokratiska ordningen för hur vi håller de här mötena måste ändå ni ta ansvar för. Jag har all förståelse för om ni trodde att vi var med på den här aktionsplanen förra året. Jag tror inte att du trodde det, Kristina, men i så fall får vi avge vår reservation senare.

Anförande nr 170

Borgarráðet H a m i l t o n (m): Jag är bara lite nyfiken. Eftersom Tomas Rudin tycker att vi inte har gjort tillräckligt mycket vore det lite intressant att höra hur mycket de åstadkom under den tid de satt i majoritet efter mötet och fram till dess de förlorade makten. Det verkar inte som om han har informerat Åsa Romson om allt det arbete man gjordes för att man skulle åstadkomma någonting utifrån de här 37 punkterna. Det vore lite intressant att höra: Hur långt kom ni i arbetet med de 37 punkterna under den period ni satt kvar, innan väljarna röstade bort er?

När det gäller Norvik påstår Tomas Rudin att regeringen är mot Norviksprojektet. Det är inte en korrekt beskrivning av regeringens uppfattning i denna fråga. Det som har florerat i medierna är ett EU-projekt där hamnen är med på initiativ från Finland bland annat. Där har regeringen sagt att man inte tycker att det är någonting som man ska stödja från regeringens sida, men det har ingenting med projekteringen av Norvik att göra. Det har ingenting med regeringens uppfattning om huruvida Norvik är bra eller dåligt att göra.

Däremot har före detta ministrar från det socialdemokratiska partiet agerat väldigt aktivt för att försöka förhindra Norvik och spritt en massa illvilliga rykten om Norvik på ett sätt som är ganska anmärkningsvärt, tycker jag. Jag skulle nog vilja säga att det är rätt viktigt att Socialdemokraterna jobbar på sin flank för att övertyga sina partikamrater om att det faktiskt är väldigt viktigt att Norvik kommer till stand. Vi jobbar väldigt mycket med att informera våra partikamrater och regeringen om Norvik, och de tycker att det är ett bra projekt.

Anförande nr 171

T o m a s R u d i n (s): Är det då inte lite konstigt att regeringen hindrar oss från att söka medel från EU för projekteringen av Norvik? När Tysklands regering har sagt ja och Finlands regering har sagt ja säger den Stockholmsfientliga regeringen i Sverige nej med motiveringen att det inte finns tillräcklig befintlig infrastruktur nere i Nynäshamn. Men idén var ju att vi skulle bygga infrastruktur dit.

Jag vill ta upp det i det här sammanhanget eftersom det står i överenskommelsen. Vi kommer att jobba för Norvik. Vi tycker att det är ett av de viktigare projekten i regionen för en framtida tillväxt, men ni har inte gjort det. Det räcker inte med att bara säga det, det måste komma resultat också. En av de mest allvarliga signaler som kan sändas i en sådan här situation är att motarbeta, och det är precis vad som har skett. Jag är glad för det du säger, att regeringen vill Norvik väl. Upp till bevis då! Näringslivet kommer inte att vilja ha något annat än resultat, inte en massa ord.

Anförande nr 172

Borgarráðet H a m i l t o n (m): Herr ordförande! Jag konstaterar att Tomas Rudin inte hade något svar på mina frågor om hur långt de hade hunnit med de 37 punkterna under den tid de satt vid makten.

Anförande nr 173

Borgarrådet L i v h (v): Ordförande! Först skulle jag bara än en gång vilja påpeka att det är första gången det här diskuteras i den här fullmäktigesalen. Det är första gången som vi från Vänstern och Miljöpartiet har möjlighet att ha andra åsikter om det här förslaget. Därför är det kanske inte så förvånande att vi har det. Det är vår möjlighet att lämna alternativa förslag, och det tänker vi göra.

Sedan har jag faktiskt en fråga till Kristina. Nu säger man att vi har diskuterat det här en gång demokratiskt i det här rummet, hur ska vi fortsätta? Kommer vi att ha ett Stockholmsmöte nästa år där vi ska gruppjobba med näringslivet och komma fram till nya förslag? Hur ska de då behandlas? Ska vi ha ett fullmäktigemöte igen nästa år, eller hur ska de förslagen och det som vi kanske ändrar eller kompletterar i överenskommelsen diskuteras demokratiskt? Det skulle vi vilja veta.

§ 27 Organisationsförändringar m.m. inom Stockholm Business Region AB
(utl. 2007:75)

Anförande nr 174

Borgarráðet A x é n O l i n (m): Herr ordförande! Mycket kort ska jag säga att koncernen Stockholm Business Region har låtit utreda organisationsförändringar för att se om man bättre kan organisera och effektivisera arbetet. Lite avundsjuka är vi naturligtvis på Göteborg som i den undersökning som presenterades i slutet av förra veckan, och medialt har debatterats i dag, visade sig vara bättre på en samlad organisation för att marknadsföra Göteborg än vi är här i Stockholm. Det är naturligtvis inte sant – fru ordförande, har det blivit nu – utan ni alla här inne vet precis som jag att vi är mycket bättre än Göteborg. Skulle man genomföra den här undersökningen om några dagar är jag övertygad om att det också skulle synas.

Skämt åsido, fru ordförande, har det kommit fram under den här organisationsutredningen att man tror att det vore bättre att effektivisera verksamheten på ett sådant sätt att det som har varit två styrelser, en i Stockholm Visitors Board och en i Stockholm Business Region, samlas till en styrelse och att det därunder ska vara två stycken tjänstemannastyrelser, men även så kallade *advisory boards*, det vill säga styrelser med företrädare från näringslivet när det gäller de frågorna och från turistområdet när det gäller de frågorna.

Fru ordförande! Självt har jag träffat Göteborg & kompani och andra och sett att man har en väldig effektivitet och sammanhållning med näringen genom att ha olika tjänstemän i styrelsen för Göteborg & kompani, som jag tror att de heter, till skillnad från när vi i Stockholm har haft ensidigt politiska företrädare i styrelserna.

Jag vill bara, fru ordförande, yrka bifall till organisationsförslaget. Jag tror att det är en bra utveckling och att vi när det görs en ny undersökning av vilken stad som är bäst på att marknadsföra både näringsliv och turistfrågor kan se fram emot att Stockholm kommer att vinna. Det är jag övertygad om.

Anförande nr 175

P a u l o S i l v a (mp): Jag tror tyvärr att vi får fortsätta att vara avundsjuka på Göteborg om de här rationaliseringarna går igenom. Vi i Miljöpartiet anser att den nuvarande organisationen i Stockholm Business Region går att förtydliga och renodla utan att man behöver nya bolag. Vi är också kritiska till att man inför mer av tjänstemannastyre och att man, tror jag, också minskar Stockholm Visitors Boards status och varumärke genom den här förändringen.

Vi är också kritiska till de rationaliseringar som görs allmänt och den nedmontering som sker av den politik som Stockholm har för att stödja turism- och besöksnäringen. Jag tror att många företag, speciellt många små företag, kommer att drabbas av de här rationaliseringarna. Vi har också avyttringen av Sverigeshopen. Dessutom blir Stockholm en av få städer i Europa där man när man kommer med tåget till Centralstationen inte ska kunna få hjälp med att boka hotell och sådant. Det blir anonyma skärmar som man ska försöka boka hotell via. Det personliga bemötandet

när man kommer till Stockholm minskar. Även de olika publikationerna avvecklas. Där har många småföretag kunnat synas. Företagare i skärgården har syns i Utflykter och äventyr, och även mindre hotell har kunnat vara med i de publikationer som Stockholm gett ut.

Allt det här privatiseras. Alla de här publikationerna som är ett stöd för småföretagen privatiseras. Det är konstigt med tanke på att de inte går med ekonomisk förlust. Stockholm avhänder sig ett redskap för att aktivt kunna marknadsföra de här företagen. Vi anser att man borde satsa mer på Stockholm Visitors Board, att vi borde se till att ha en politik för att fler turister ska upptäcka Stockholm, våra förorter, skärgården och våra naturområden. Den här förändringen och nedmonteringen av politiken för att Stockholm ska ha en bra turism- och besöksnäring är något som vi definitivt yrkar avslag på.

Anförande nr 176

A n n M a r i E n g e l (v): Ordförande, fullmäktige! Det är mycket som går väldigt fort här i staden. Det kan hända att det inte alltid är så genomtänkt. Det vore kanske bättre om man tänkte efter, utredde och såg lite konsekvenser innan man gör alla dessa förändringar och omorganisationer. Den här omorganisationen är just en sådan som man hastar fram och som är väldigt dåligt motiverad.

Man säger att det har varit problem, och det löser man genom att bilda fler bolag. Man tillsätter fler direktörer och dessutom två tjänstemannastyrelser. Om man har haft problem med att komma överens inom bolaget tror inte jag att det är särskilt rationellt att i stället dela upp det i flera bolag och tro att verksamheten ska bli bättre.

Dessutom är det delar som man vill privatisera. Det är inte alls motiverat av att det skulle vara något värde för verksamheten. Det är bara en del i Moderaternas hela privatiseringsprogram för Stockholm. Det kan var och en förstå att det inte är särskilt lämpligt att bryta loss informationsverksamheten från det man gör i övrigt i Stockholm Business Region.

Det är inte så att fler direktörer innebär att det blir bättre marknadsföring. Jag tror att alla är angelägna om att man ska ha en bättre och effektivare marknadsföring av Stockholm. Det behövs absolut en effektivisering av Stockholm Business Region. Men det här förslaget är inte tillräckligt bra. Det är inte genomtänkt. Därför yrkar jag bifall till Vänsterpartiets reservation.

Anförande nr 177

C e c i l i a O b e r m ü l l e r (mp): Ordförande, fullmäktige och åhörare! Jag yrkar också bifall till en reservation, men till vår reservationstext. Det är viktigt att verksamheten styrs med demokratisk insyn och påverkan. Förslaget att tillsätta tjänstemannastyrelser gör det svårare för valda politiker att vara delaktiga och vara en resurs i det här nödvändiga arbetet. Visst är det jättebra att knyta näringslivet närmare till sig. Jag skulle gärna se hotellpengen införd till exempel. Men vi är lite oroliga, för det huvudsakliga problemet som vi ser det är att det genom den här omorganisationen finns en stor risk att besöksnärlighetsfrågorna nedprioriteras ytterligare. Vi ser redan tydliga tecken på det.

Inom Stockholm Business Region-koncernen, SBR, ligger lejonparten av omsättningen inom Stockholm Visitors Board, SVB. Det är där personalen finns och mycket av arbetet utförs. Jag sitter nu i SBR:s styrelse men, ursäkta att jag säger det, verksamheten inom SBR är lite mer av pseudoverksamhet. Det är mycket utredningar och det är undersökningar, men lite verkstad, måste jag säga. Det är mycket formuleringar som till exempel: Det föreslås att tas initiativ att långsiktigt se över och undersöka förutsättningar för att genomföra vissa åtgärder. Det här har jag plockat ur en viss text.

Det är alltså lite för lite av *hands on*. Jag kommer att arbeta för att det blir mer av verkstad också i Stockholm Business Region. Men jag är oroad för Stockholm Visitors Board, för Stockholm Visitors Board har under lång tid varit en mycket slimmad men ändå högeffektiv organisation. Nu syns liksom inte besöksnäringens frågorna alls på samma sätt längre. Rese- och turismindustrin är en av världens största och mest expansiva näringar. Den anses dessutom vara särskilt sysselsättningseffektiv och skapar massor av nya arbetstillfällen. Den del av den samlade industrin som ökar mest globalt är det internationella resandet.

Sverige är litet, och marknadsföringens storlek och effektivitet har stor betydelse för attraktionskraften. Sverige är som sagt litet och har sämre förutsättningar än många konkurrenter. För att behålla och öka Sveriges marknadsandelar på en mycket hårt konkurrensutsatt internationell marknad krävs ökade ekonomiska investeringar, annars kommer vi att missa det här.

Det är samma sak med Stockholm jämfört med Göteborg, som lägger mer pengar på besöksnäringen. Men majoriteten i dag gör ju nedskärningar. Ni rationaliserar. Ni har stängt hotellbokningscentralen på Centralstationen. Pengarna ska gå till några slags diffusa marknadsföringsåtgärder. Men vilken huvudstad med självaktning har inte en informationspunkt där man kan hämta kartor och boka hotell? Nu ska vi få dataskärmar att fingra på. På Arlanda har vi inte heller någon informationsdisk. Det saknas. Min talartid är slut, jag får återkomma.

Anförande nr 178

C e c i l i a O b e r m ü l l e r (mp): Fru ordförande! Vi ska som sagt få datastolar som folk kan få fingra på. Det är inte service. Jag tycker att det är pinsamt.

Jag tänker inte dra ut på det här anförandet i tre minuter. Jag ska avsluta nu. Organisationsförändringen oroar när det gäller besöksnäringens genomslagskraft och de politiska förändringarna i Stockholm. Snälla, se till att värna besöksnäringen som annars får en undanskymd plats! Det har den redan fått. Jag är väldigt oroad. Det är därför vi lämnar den här reservationen. Vi oroar oss.

§ 28 Friköpspris för småhustomträtter (utl. 2007:76)

Anförande nr 179

M i r j a R ä i h ä J ä r v i n e n (s): Ordförande, fullmäktige! Jag hade förväntat mig att föredragande borgarråd hade sagt några ord i det här ärendet. Men så var icke fallet den här gången.

Jag vill givetvis börja med att yrka bifall till den reservation som Socialdemokraterna och Miljöpartiet har lämnat i kommunstyrelsen, att vi ska avslå det förslag som finansborgarrådet lägger fram i ärendet.

Den egendom som staden genom åren har förvärvat måste förvaltas på ett sunt sätt. Det förslag som fullmäktige nu ska ta ställning till är inte sunt, eftersom det går ut på att stadens egendom slumpas bort och att man faktiskt skapar en förlust för staden. Det är ytterst egendomligt att den borgerliga politiken alltid går ut på att i första hand sälja. Först i andra hand kommer kravet att man även ska få bra betalt. Jag tycker att det är lite konstig kapitalism.

Det finns givetvis inget egenvärde i att staden äger mark som är bebyggd med småhus. Men staden och dess skattebetalare måste få ett rimligt pris för den sålda egendomen. Det är inte den politiska majoriteten som äger marken. Den ägs faktiskt av oss allihop, av alla som bor i Stockholm. Den ägs av de stockholmare som de facto även skulle kunna ha nytta av att ha tomtgälden kvar genom att den ger långsiktiga inkomster. Vi gör oss av med stadens inkomster i det här fallet.

Att nu sälja till ett kraftigt rabatterat pris kan också innebära att alla stockholmare inte behandlas likvärdigt. I och med det rabatterade priset får en del en särskild förmån som inte kommer alla medborgare till del. Däremot får alla medborgare vara med och betala eftersom de utgifter som tillkommer finansieras på ett annat sätt på grund av att staden inte får de inkomsterna.

När jag läser Mina synpunkter tycker jag att det starkaste skälet till den här försäljningen verkar vara att det är alldeles för få i kön just nu. Det är bara 400 stycken. Om man läser ärendet som den onde gör skulle man tro att det har kommit till bara för att fler ska ställa sig i den kön. Då sänker man priset ytterligare. Men tänk om vi kunde slumpa bort dem gratis! Då skulle allihop ställa sig i kön samtidigt.

Jag yrkar bifall till vår reservation i kommunstyrelsen.

Anförande nr 180

G u l a n A v c i (fp): Fru ordförande, fullmäktige! Jag tror att de allra flesta här inne håller med om att det är viktigt att få äga sin bostad. Det ger individen makt över sitt eget boende och det skapar också en social trygghet när alla människor kan känna att det hus de bor i också är någonting som de själva kan förvalta och ha ansvar för.

Jag tycker att bostadspolitiken alltför ofta har varit ensidigt riktad mot hyresrätter. Det har i stort sett saknats en politik för att människor ska kunna äga sina egna lägenheter eller sina egna boenden. Det har funnits en naiv inställning till att kommunen och politiker är de bästa förvaltarna och vet bäst hur människor ska leva. Jag tycker att det är en väldigt tråkig inställning som den andra sidan av salen har. Det sänder också negativa signaler till människor att de faktiskt inte är kapabla att äga och driva sina egna bostäder och att de inte heller ska kunna göra någon vinst på sina egna lägenheter, som de ändå betalar för.

Mellan 1999 och 2002, när de borgerliga styrde i staden, tillämpades friköpspriset på småhustomter på 50 procent av marktaxeringsvärdet. Trycket var väldigt stort från många stockholmare som hade småhus att också kunna köpa loss de tomter som deras hus var byggda på. Men tyvärr fick inte alla den möjligheten, för efter maktskiftet tog Socialdemokraterna direkt initiativ till att höja priset från 50 till 70 procent av taxeringsvärdet, och det är klart att människor då inte hade råd. Intresset svalnade. Det var väldigt många som valde att avstå från att friköpa sina tomter.

Men i dag är det annorlunda. I dag har alliansen kommit tillbaka till makten här i staden, och vi har sagt att vi ska erbjuda de människor som faktiskt hade ett intresse på den tiden att få friköpa sina tomter för antingen 50 procent av taxeringsvärdet i dag eller för 70 procent av dåtidens taxeringsvärde. Det tycker jag är bra alternativ. Vi ger möjligheter.

Det är också märkligt att både Socialdemokraterna och Miljöpartiet i sin reservation skriver att det inte finns något egenvärde i att staden ska äga mark som är bebyggd med småhus. Jag instämmer fullständigt i det. Det märklig är att de i nästa sekund säger att medborgare i Stockholm ska behandlas likvärdigt och att det här blir orättvist. Men, hallå, allvarligt talat: Ska man fördriva människor som har sina småhus på de här tomterna bort från deras hem för att någon annan ska kunna köpa tomterna? Det är en osund politik som saknar sans och balans.

Om kommunen ska sälja ut den här marken är det bara till en ägare det kan göras. Det är till dem som bor i de här husen i dag. Vad har Socialdemokraterna tänkt göra om de inte ska sälja? Ska man driva bort människor från deras hus för att man ska kunna göra någonting annat? Jag tycker att den här debatten saknar nyans.

Jag yrkar bifall till kommunstyrelsens förslag.

Anförande nr 181

M i r j a R ä i h ä J ä r v i n e n (s): Ordförande, fullmäktige! Snälla Gulan, det är mycket man får höra innan öronen trillar av även i detta fullmäktige. Det är inte det vi har pratat om i vår reservation. Vi har pratat om att staden inte ska göra förlust. *Fine!* Man kan sälja tomterna, men man ska inte med berått mod skapa en förlust på 74 miljoner för staden. Det är det vi pratar om. Visst ska folk få köpa sin tomt. Men den ska säljas till rätt och rimligt pris och inte slumpas bort som på någon slags midsommarrealisation ute på stan.

Anförande nr 182

G u l a n A v c i (fp): Fru ordförande! Jag förstår inte ditt resonemang, Mirja, därför att först skriver ni i er reservation att människor ska kunna få friköpa sina tomter för att i nästa sekund komma med ett annat resonemang om att människor behandlas olika och att det slår orättvist.

Exploateringskontoret har gjort bedömningen att det inte kommer att bli någon förlust. Jag tycker att det är viktigt att vi håller oss till sakfrågan och faktiskt ger småhusägarna möjligheten att få friköpa sina tomter. Det har de all rätt till. Jag vet inte vem Mirja annars hade velat sälja de tomterna till. Är det så att Mirja har för avsikt att tvinga ut människor från deras hem för att man ska bygga upp någonting annat? Jag förstår allvarligt talat inte resonemanget från Socialdemokraternas sida.

Anförande nr 183

Å s a R o m s o n (mp): Det är väl inte alltid så, Gulan, att man förstår vad andra partier skriver. Men det är sjyst av dig att fråga i alla fall i stället för att recensera och tala om vad andra partier tycker, eftersom du inte vet det.

Vi vill inte alls driva ut människor från deras hem. Vi tycker dessutom att småhusägare visst ska ha möjligheten att köpa. Men frågan här, Gulan, är ju priset. Jag kan fråga dig samma sak: Varför skänker inte ni bort de här småhustomterna? Ni vill ju att folk ska äga dem. Ni kan väl bara skriva bort tomträtten och skänka dem. Med ert resonemang skulle det vara fullt möjligt. Jag tror inte att det kommunalrättsligt är helt legalt, men det har ju Moderaterna, och Folkpartiet också för den delen, lyckats gå runt tidigare. Det är en fråga.

Vi vill ha ett pris som vi tycker är rättvist, det vill säga ett som balanserar, som inte gör att folk tycker att de måste köpa därför att det vore en sådan ekonomisk vinst i stället för att betala den hyra som tomträttsavgälden utgör. Vi gör en annan bedömning av vad som är ett rättvisande pris för att hela stadens befolkning ska ha en rättvis användning av de pengar som är nedlagda i det här.

Anförande nr 184

G u l a n A v c i (fp): Men, Åsa, det är väl ingen som har sagt att man ska skänka bort de här tomterna. Då har du verkligen missförstått hela diskussionen. Det är väldigt bra och rimligt att faktiskt kunna erbjuda de här småhusägarna att få köpa loss tomterna till ganska förmånliga priser. De har fått vänta ett antal år, därför att när ni kom till makten 2002 gjorde ni allt för att höja procenten av taxeringsvärdet vid utförsäljningen så att ingen skulle kunna köpa. Ni trixade med er politik. Ni kan inte ens vara ärliga mot er själva och säga att ni inte vill att människor ska kunna köpa loss de där tomterna, därför att ni vill ha den ständiga kontrollen över medborgarna i Stockholm. Nu får det vara nog med det. Fråga de 400 som står i kön för att få friköpa sina tomter om det är ditt resonemang eller vårt resonemang som de tycker är bra.

Anförande nr 185

Borgarrådet L i v h (v): Ordförande, fullmäktige! Det här är ett utomordentligt dåligt förslag. Här har ni suttit i kväll och andra kvällar och surrat och surrat om marknadsekonomi. Marknaden ska råda. Men när ni ska sälja ut stadens egendom går det jättebra att rea ut den till låga priser. Det spelar ingen som helst roll. Var är er marknadsekonomi i det här fallet, undrar jag? Jag skulle vilja kalla det förskingring av stadens egendom.

Att sälja ut det här för 50 procent av taxeringsvärdet är en rea. Det kommer att minska stadens intäkter. Det är också jätteorättvist. Det är orättvist att de medborgare som råkar bo på precis de här tomterna kan köpa och göra ett klipp, medan andra medborgare i staden, som faktiskt har varit med och betalat för det som staden har byggt upp, inte kommer att göra något klipp. Alla stockholmare ska behandlas lika, och så blir det inte när man gör på det här sättet. Däremot kommer alla stockholmare att få vara med och betala när det blir utgifter för till exempel vägunderhåll och sådant som skulle ha finansierats av de här avgifterna.

Bifall till Vänsterpartiets reservation!

Anförande nr 186

J o a k i m L a r s s o n (m): Det är alltid spännande att höra Vänsterpartiet börja just surra om marknadskrafter och annat. Man vet aldrig riktigt var de hamnar. Nu kanske vän av ordning blir lite irriterad eftersom det, Ann-Margarethe Livh, krävs åtminstone någon mer än husägaren själv om man ska börja prata om att marknadskrafter ska styra priset i det här fallet. Det är faktiskt bara en enda person, eller en familj, som är intresserad av den aktuella tomten och som vi vill sälja till. Det är just den familj som bor i det huset. Det är så det går till. Det är inte fråga om att det ska ut på marknaden. Det är vi i andra sammanhang positiva till. Men i det här fallet finns det bara en köpare. Glöm inte det när du börjar surra om marknadskrafter!

Anförande nr 187

Borgarrådet L i v h (v): Ursäkta mig, men finns det inte något som heter marknadspriser i den här staden? Har jag missuppfattat det totalt? Jag menar att om man ska sälja saker privat finns det alltid ett marknadspris på den privata marknaden. Men när kommunen ska sälja kan vi rea ut. För mig är det en väldigt märklig marknadsekonomi som ni kör med.

Anförande nr 188

G u l a n A v c i (fp): Fru ordförande! Jag skulle vilja fråga Ann-Margarethe vad hon menar när hon säger att det slår orättvist mot stockholmarna. Vi ska vara lite seriösa här och inte håna varandra. Men verklig valfrihet innebär att vi som bor i staden har ett brett utbud av olika typer av bostäder och upplåtelseformer att välja bland. Först vill ni någonting, för att i nästa stund, när det verkligen gäller att ta ställning, backa. Jo, men det är vad det handlar om. Ni måste liksom stå fast vid era ståndpunkter. Vad är det ni vill? Jag har allvarligt talat inte fattat vad det är ni vill när det gäller hela bostadspolitiken. Varför kan inte ni låta människor som bor i de

här småhusen också få bli ägare till de tomter som de har bott på i många år? Varför är det så svårt för dig att acceptera det?

Anförande nr 189

Borgarrådet Livh (v): Jag kan inte så här i en replik redogöra för hela vår bostadspolitik. Det tar lite längre tid.

Varför är det så viktigt för er att rea ut det som stockholmarna äger tillsammans? Om ni absolut måste sälja ut det vi äger tillsammans, varför i herrans namn kan ni inte göra det till marknadsmässiga priser så att staden får in pengar för det?

Anförande nr 190

Å s a R o m s o n (mp): Ordförande! Jag har uppfattat det som att de flesta partier – Miljöpartiet inräknat – är överens om att småhusägare i Stockholm som bor på tomt med tomträtt ska ha möjlighet att lösa tomträtten och få äga sin tomt. Det vi inte har varit överens om är till vilket pris det ska göras, det vill säga priset för staden och priset för den enskilde.

Vi gjorde ett försök till kompromiss och försökte hitta en samsyn. Det är olyckligt att man får olika pris beroende på vilken majoritet som styr, när man är överens om huvudprincipen, det vill säga att man ska ha möjlighet att lösa sin tomträtt till ett ägande, om man vill. Man kan också välja att betala hyra för marken, om man vill. Vi ska ju inte tvinga folk att betala en stor engångssumma för att köpa markplätten. Det vore också ett tvång.

Vi har tyvärr inte lyckats nå någon överenskommelse över alla partigränser.

Det här är alltså inte en fri marknad. Det är ju ingen fri marknad på den här tomten. Det finns bara ett hus och en ägare. Det är en väldigt liten marknad.

I ärendet står det på sidan 1 806, andra stycket: Kontoret gör bedömningen att stadens avkastningsvärde ligger ungefär i nivå med taxeringsvärdet.

Det handlar om hur mycket de betalar i tomträttsavgäld. Det skulle egentligen vara 100 procent. Kompromissen för Socialdemokraterna, Miljöpartiet och Vänsterpartiet under den förra majoriteten var 70 procent. Det står vi fast vid. Vi tycker fortfarande att 70 procent är att gå småhusägarna till mötes. Vi förstår att det är svårt att få fram pengar snabbt, men samtidigt vill vi inte rea ut det. Det är inte sjyst mot alla dem som kommer att fortsätta att betala tomträttsavgälder.

Det ni vill göra, Gulan, är att rea ut detta. Dessutom vill ni hela tiden ändra systemet. Det är väl inte något som gagnar vare sig ett sunt marknadsekonomiskt system eller en sund stadskassa – inte heller rättvisan och demokratin i staden.

Vi yrkar i samverkan mellan Socialdemokraterna och Miljöpartiet avslag på yrkandet i kommunstyrelsen.

Anförande nr 191

Borgarráðet S a m u e l s s o n (kd): Ordförande, fullmäktige! Det är en stor osäkerhet för fastighetsägarna med tomträtt. Man vet inte från det ena året till det andra vilka förändringar som kommer. Man vet inte ens om man en dag kanske inte har möjlighet att bo kvar på den tomt där man har sitt hus.

Det handlar om att få rådighet över sitt boende.

När vi tittar på prissättningen försöker vi få en balans utifrån att människor som bor i dessa hus under många år har betalat tiotusentals kronor. Det måste naturligtvis räknas in när man nu får möjlighet att köpa ut sin tomt.

Det ni sålde tomträtter för under den förra mandatperioden var ju inte heller marknadsvärdet.

Även om vi inte får in maximerat försäljningsvärde kommer ju intäkterna att ge ett räntenetto eftersom vi får in pengar i stadens kassa. Jag förstår inte att det ska vara ett så stort problem att unna dessa människor att äga sin tomtmark, något som de ser som en trygghet för sitt boende.

Anförande nr 192

M i r j a R ä i h ä J ä r v i n e n (s): Jag skulle också vilja hänvisa till sidan 1 806 i utlåtandehäftet. Där står det vad kontoret har räknat fram när det gäller förluster för staden.

Det är givetvis ingen som vill driva folk från hus och hem, vilket Gulan verkar tro. Vi kräver ändå att staden ska få betalt för den egendom man säljer. Om du säljer din lägenhet säljer du ju inte den till ett lägre pris än vad du har köpt den för. Det vore en dum affär. Det är ungefär likadant med de här affärerna. Det är dumt att realisera ut stadens egendom.

När det bara finns en köpare gäller inte marknadslagarna. Men köparen ska naturligtvis ändå köpa till ett värde så att inte staden går med förlust.

Vi pratar ju jämt och ständigt om hur vi ska sköta skattekrona. Låt oss göra det. När vi säljer ska vi sälja till ett rimligt pris. Jag vill understryka att vi givetvis vill att folk ska kunna köpa sina villatomter, men till ett rimligt pris. Det verkar som om jag måste tjata om vad det är vi vill. Det går ju inte fram annars.

Jag yrkar fortfarande bifall till den gemensamma reservationen från Miljöpartiet och Socialdemokraterna.

Anförande nr 193

G u l a n A v c i (fp): Fru ordförande! Staden har ju inte en gång i tiden köpt marken. När det passar kan man prata om marknadspriser eftersom man inte har något att ta ställning till. Då slår man sig för hjärtat och säger att vi ska sälja ut till marknadspriser. När man sitter vid makten är det annat som gäller.

Det är intressant med den diffusa debatt som ni försöker föra. Jag förstår ärligt talat inte var ni landar i slutändan.

Anförande nr 194

M i r j a R ä i h ä J ä r v i n e n (s): I det senaste inlägget upprepade jag samma sak tre gånger för att det skulle gå in. Det gjorde det tydligen inte.

Anförande nr 195

D a n i e l S o m o s (m): Som jag läser ärendet är det en bokföringsmässig förlust. Kassaförlusten är väldigt liten. Det ligger väldigt nära det nuvärde som staden har för marken. Det handlar bara om en bokföringsmässig förlust. Man får fortfarande in kassaflödet. Staden slipper risken med att äga mark. Ägandet går över, och det har också ett visst värde.

Jag ser inte att det är ett så stort problem som det framställs.

Anförande nr 196

M i r j a R ä i h ä J ä r v i n e n (s): Det var den förnuftige ekonomen som talade.

Vi får se det här i ett större sammanhang. Man sänker skatten. Man har en politik som även framöver vill sänka skatterna. Vi säljer egendom, inte bara mark utan också bostäder. Allt det sammantaget innebär att avkastningen kommer att minska för staden. Vi kommer att ha sänkt skatt. Det kommer att påverka de andra verksamheterna.

Det är den åsikten som vi står för. Om jag tyckte som ni skulle jag sitta på er sida av salen, eller heja på er från Kista. Men nu gör jag inte det. Jag har de åsikter jag har.

Anförande nr 197

Borgarrådet M o g e r t (s): Ordförande, fullmäktige! Jag ber om ursäkt för att jag förlänger debatten, men jag blir provocerad av den okunnighet och arrogans som strömmar ut från den här talarstolen.

När ni förra gången reade ut tomträtter gav det ett rejält driftsunderskott på, om jag minns rätt, 40 miljoner kronor. Räntan från försäljningen understeg alltså tomträttsintäkterna med 40 miljoner kronor årligen. Det fick alla stockholmare betala. De 40 miljoner kronorna hade Daniel Somos kunnat använda till att sänka skatten. Jag hade kunnat använda dem för att satsa på skolor eller daghem eller något annat trevligt.

Det är inte särskilt diffust. Det är ytterligt konkret. Det är det vi har att ta ställning till.

Anförande nr 198

J o a k i m L a r s s o n (m): Roger Mogert fick mig att haja till. Det där var ganska provocerande. Vi kan ju hitta en rad projekt som respektive majoritet ska stå

för. Vi kan räkna upp en rad summor som har hanterats i skatteskrapor och på annat håll.

Det här handlar om människor som bor i hus som står på en tomt som de betraktar som sin med den skillnaden att de betalar hyra till staden. Det är ganska logiskt att de som vill köpa marken ska få möjlighet att göra det. Det finns ingen annan som kan köpa tomten. Det är den som har huset som ska få den möjligheten. Vi vill uppmuntra det. Därför sätter vi priset på den nivå som vi har presenterat i det här ärendet. Det är ett logiskt resonemang om man vill uppmuntra människor att äga.

Anförande nr 199

Borgarrådet M o g e r t (s): Ordförande, fullmäktige! Mitt krav är inte att all verksamhet ska gå med vinst, inte heller att all tomtmark ska ägas av staden. Jag kräver att det ska vara ett rimligt pris.

Nu säger du: Vi tycker att det är rimligt att skattebetalarna subventionerar de här köpen eftersom det är viktigt att den enskilde villaägaren får äga sin tomt. *Fine!* Då är ni i alla fall ärliga och säger att det får kosta skattebetalarna något.

Anförande nr 200

B e r i t K r u s e (s): Ordförande, fullmäktige! Jag är en av dem som det är så synd om. Jag bor i småhus. Jag har tomträttsavgäld. Jag tog inte chansen när borgerligheten förra gången reade ut tomterna.

Vi skulle förlänga vårt avtal och det visade sig att det var betydligt bättre för oss att ha det kvar. Vi bestämde oss för att inte köpa tomten. Jag kan inte se att det är någon vits med att äga en liten radhusplätt.

Jag är över huvud taget emot utförsäljning av infrastrukturella karaktärer. Det här kan jag tycka är en sådan. Jag tycker att det är en ypperlig modell att man får hyra sin tomt i Stockholms stad. Det finns absolut ingen anledning att rea ut detta.

Jag har bott 35 år i mitt hus. Jag lider inte ekonomiskt nöd på grund av att vi inte har köpt vår tomt. Jag tycker att det här är struntprat.

Jag stämmer verkligen in i Socialdemokraternas och Miljöpartiets reservation.

Anförande nr 201

J o a k i m L a r s s o n (m): Nu har du snurrat till det, Berit Kruse. Ingen vill ju tvinga dig att köpa din tomtplätt. Var och en måste få avgöra det själv. Det är det som resonemanget handlar om. Vi vill att de som vill ska göra det. Vi vill inte att du ska göra det. Om du inte vill göra det är det ju meningslöst att du börjar förhandla och diskutera. De som vill ska få möjlighet.

Vi har hamnat på en nivå som inte alls innebär att man ger bort tomten. Vet du var taxeringsvärdena ligger? Det kommer att bli väldigt dyrt för många. Det kanske gör

att man bestämmer sig för att inte köpa loss tomten trots att priset är förhållandevis bra jämfört med vad tomten skulle inbringa på marknaden hos Vänsterpartiet.

Anförande nr 202

B e r i t K r u s e (s): Du kan naturligtvis inte tvinga mig att köpa mark av Stockholms stad. Det förstår jag. Det var ett litet försök från mig att i sista stund ge en medborgarröst. Diskussionen förs på en sådan nivå att jag undrar om ni förstår vad ni pratar om. Jag tycker, precis som föregående talare från den här sidan, att man inte ska rea ut marken. Det är stockholmarnas gemensamma egendom.

*§ 29 Motion om rådslag mellan politiker och medborgare (utl. 2007:57)**Handlingar tillgängliga på nätet**Skrivelse av Leif Rönngren*

Anförande nr 203

R e b w a r H a s s a n (mp): Ordförande, ledamöter! Motionen handlar om att förstärka demokratin. Ju mer makten decentraliseras i ett land desto mer motiveras befolkningen att engagera sig och ta ansvar. Demokrati handlar ofta om vem som fattar beslut, var, när och hur.

Det finns många olika uppfattningar om hur demokratin bör utvecklas. Ett grundläggande problem är till exempel direkt och indirekt demokrati. När medlemmarna i en förening till exempel beslutar på ett medlemsmöte utövar de direkt demokrati, medan beslutsfattande i en föreningsstyrelse är exempel på indirekt demokrati. Styrelsen är ju vald för att besluta på medlemmarnas vägnar.

Den begränsade demokratin i det antika Grekland är också exempel på direkt demokrati. Längre ansåg demokratiska debattörer att endast direkt demokrati är värd att kämpa för.

I nuläget finns det behov av att utnyttja IT-teknologi som ett inslag i den indirekta demokratin. Ett exempel på inslag av indirekt demokrati kan vara att det finns möjlighet att utnyttja IT för folkomröstningar för att medborgarna ska få möjlighet att påverka. Vi märker att avståndet mellan väljarna och representanterna ökar.

Häromdagen läste jag i Demokratins ABC att vars och ens intresse förtjänar samma hänsyn. Det måste finnas jämställda medborgare i beslutsfattandet.

Utifrån detta finns det olika krav på att förbättra demokratin i Stockholms stad. Ingen får uteslutas i de beslut som fattas här. Men när vi fattar beslut här måste medborgarna ha möjlighet att påverka. Det gäller att använda IT på ett bättre sätt. Medborgarna får möjlighet till dubbel kommunikation med IT-utnyttjande.

Genom detta kan medborgarna föra upp vilka frågor som dagordningen ska omfatta. I dag finns inte den möjligheten för medborgarna i Stockholms stad. De ska också ha möjlighet att lyfta upp frågor på dagordningen. Var och en ska ha samma möjlighet att komma underfund med vad som ligger i ens intresse, både på det gemensamma planet och på det privata.

Det är bra att de borgerliga avsätter 500 miljoner kronor, men det räcker inte. Man måste utveckla chatten mellan politikerna i stadshuset och medborgarna. Det gäller att utveckla närdemokratin. Det gäller att utveckla direktdemokrati. I dag lägger man pengar på decentralisering.

Anförande nr 204

S u s a n n a B r o l i n (v): Det här är en mycket intressant och viktig motion från Miljöpartiet. Man visar på behovet. Demokrati kan inte bara genomföras på ett

sätt, genom att man går med i ett parti eller genom att man i bästa fall får stå här i fullmäktige och säga sin mening. Det finns olika sätt att uttrycka vår delaktighet. Det kommer fram väldigt bra i motionen.

Det är också högst aktuellt att den här motionen kommer just nu. Den sista tiden har jag haft kontakt med ett antal föräldrar på en skola som har diskuterats mycket här i salen under den senaste tiden, Västbodaskolan. De har suttit här på åhörarläktaren de senaste fullmäktigemötena och varit ytterst frustrerade över att de inte har fått komma till tals med sina åsikter.

Det gick fort att lägga ned. De har kontaktat ansvarigt borgarråd. Mötet har ställts in tre gånger. Nu ringde de och frågade: Är det sant att vi inte ens får säga vår mening på utbildningsnämnden? Jag var tvungen att förklara att utbildningsnämnden har slutna möten, trots att vi har haft en motion om det.

Det skapar frustration. Det skapar politikerförakt som vi alla förlorar på. Det har gjorts intressant forskning som visar att hos människor som i sitt vardagsliv får träffa politiker ökar förtroendet för demokratin. Det är därför mycket viktigt att ta fram metoder för att öka demokratin och delaktigheten och inte, som nu, urholka det vi vill skydda där högerextrema krafter blir allt starkare på gatorna.

Anförande nr 205

M a r g a r e t a J o h a n s s o n (v): Ordförande! Ledamöter! Jag ser det här som ett mycket bra komplement till det arbete som man annars utför i stadsdelsnämnderna där man har ett mycket nära samarbete och en dialog med medborgarna. Alla har inte möjlighet att komma på möten. Man kanske inte kan delta därför att man har annat för sig, eller helt enkelt inte vågar gå ut.

Man kan på det här sättet vara med i diskussionen. Ju fler som är med och diskuterar våra gemensamma angelägenheter desto fler bra synpunkter får vi politiker inför våra beslut. Det är det som känns så oerhört bra med att vara lokalpolitiker. Man får möta människor. Mötena med medborgarna ger, som Susanna sade, otroligt mycket.

Jag kan komplettera när det gäller nedläggning av skolor. Som ordförande i en stadsdel har jag lagt ned två skolor. Det var mycket svårt. Det krävde en enorm dialog under lång period med elever, personal och föräldrar. Man måste lyssna på folk. Det är inte bara att fatta beslut. Det är kolossalt viktigt att man utformar demokrati på ett bra sätt.

Det här är ett bra sätt. Jag yrkar bifall till motionen.

Anförande nr 206

A n d e r s B r o b e r g (kd): Ordförande, fullmäktige! Jag är övertygad om att vi alla tycker att det är bra att vi använder e-verktyg i kommunikationen och i det demokratiska arbetet. Det behövs en mångfald vägar för medborgarna att ha kontakt med staden och förtroendevalda. Det här är ett sätt av många.

Det som motionärerna föreslår är redan tillgodosett, eller kommer att bli. E-skrivbord till fullmäktigeledamöter – det har man. De som vill får datorer. Det finns insyn överallt.

Utvecklingen går åt rätt håll, men lite för långsamt. Staden har en väldigt bra e-strategi. Den har funnits ett bra tag. Den är bra, men det har gått lite trögt med att införa den. Sedan gäller det att använda allt detta på ett bra sätt.

Det finns några reservationer, bland annat om rådslag. Rådslag är väldigt bra, men man måste vara noga med när man använder det och vilka förväntningar man väcker hos medborgarna. Man måste vara extremt tydlig med vad man vill ha ut av det. Röstar man om något, eller är det bara ett sätt att bredda samtalet och få in fler synpunkter än vad man skulle ha fått vid traditionella möten?

Det går åt rätt håll. Vi kan hjälpas åt att se till att det implementeras och används på ett bättre sätt.

Jag yrkar bifall till kommunstyrelsens förslag.

Anförande nr 207

A n n - K a t r i n Å s l u n d (fp): Ordförande, fullmäktige! Jag börjar med att yrka bifall till kommunstyrelsens förslag.

Det är viktiga saker som tas upp i motionen, men det allra viktigaste är informationen och möjligheten till påverkan. Därför har den nuvarande majoriteten avsatt 500 miljoner för ett gemensamt system. Det handlar inte bara om att få information utan också om en dialog åt båda håll. Anders pratade om hur systemet är satt i funktion och att det kommer att bli bättre.

Det finns också en fara om man säger att allt löses genom IT-system och rådslag på nätet. Det är vår skyldighet att hålla kontakt med medborgarna. Det ska vi göra som folkvalda. Det ska vi göra oavsett om vi sitter i stadsdelsnämnder eller i andra församlingar. Det handlar då naturligtvis inte bara om mejl, men det är en del av det hela. Redan i dag får ju de flesta av oss mängder med mejl. Vi träffar folk på gatorna och det gäller att också besöka föreningar och dylikt.

Om man ska rösta på nätet om vad man tycker är bäst i en viss fråga är ju faran att de som engagerar sig är de som bara bryr sig om en enskild fråga. Man måste verkligen veta hur man ska hantera ett sådant svar. Det kräver ganska stor eftertanke. Det finns de som inte har svarat. I min stadsdel är det många som inte ens kan nyttja nätet. De har lika stor rätt att påverka som andra.

Det första sättet att komma i kontakt med politiker är ju att gå in på nätet och titta på vilka som sitter i en stadsdelsnämnd till exempel och hur man kommer i kontakt med dem. På flera stadsdelsnämnder finns det ett namn, men det framgår inte hur man ska komma i kontakt med politikerna. Det kanske är det första att bli bättre på.

Bifall till kommunstyrelsen.

Anförande nr 208

S u s a n n a B r o l i n (v): Det är intressant att lyssna på Ann-Katrins Åslunds debattinlägg. Du beskriver den lägsta graden av demokratiskt inflytande: Jag lyssnar om du pratar.

Många känner en frustration i att ingen ens lyssnar på en. Man vill ta debatten om skolan, men politikerna är inte tillgängliga.

Ska vi inte utöka de möjligheterna i stället för att hålla på den mest minimala faktorn? Jag tror inte att Miljöpartiet menar att det här är det enda alternativet, men man vill i alla fall komma med konkreta förslag till metoder. Vill du det?

Anförande nr 209

A n n - K a t r i n Å s l u n d (fp): Om du hade lyssnat på mig hade du hört att jag talade mycket om att det är vår skyldighet att lyssna – inte att berätta. Det är vi bra på allihop. Det gäller att lyssna. Jag tror att politiker i dag är bättre än förr på att lyssna på medborgarna. Lyssna är inte detsamma som att man ska göra exakt vad människorna har sagt. Det kan man kanske inte. Men att lyssna och ha en dialog är oerhört viktigt.

Du lyssnade tydligen inte på mig.

Anförande nr 210

R e b w a r H a s s a n (mp): Ordförande! När man hör Ann-Katrin Åslund verkar det som om hon tror att information räcker för att vitalisera demokratin i Stockholm.

Vi kan titta på valdeltagandet i Sverige bland invandrare. När invandrarna fick möjlighet att rösta första gången var valdeltagandet bland dem 75-76 procent. Trots att alla partier i dag satsar på information och översättningar till olika språk har valdeltagandet bland invandrare sjunkit till 38 procent i din stadsdel, Tensta, Spånga och Rinkeby. Vad beror det på? Det beror bland annat på att vi lever i ett nätverkssamhälle och ett kunskapssamhälle som ger experterna stort utrymme och inflytande. Vi menar med motionen att man underlättar möjligheten för medborgarna att påverka politiken med dialog över nätet.

Jag tror inte att folk i din stadsdel utnyttjar Internet mindre än man gör på Norrmalm eller Östermalm.

Det är viktigt att komma ihåg att det inte räcker med information. Det måste finnas möjlighet för medborgarna att påverka dagordningen och påverka att frågan lyfts upp här. Demokrati handlar om vem som fattar beslut, var, när och hur.

Anförande nr 211

A n n - K a t r i n Å s l u n d (fp): Du lyssnade tydligen inte heller på mig, Rebwar Hassan. Jag talade inte om att det handlar om att det bara skulle finnas möjlighet för information.

Om man tittar på de IT-tjänster som planeras på nätet är en av dem att man ska kunna ställa sig i kö till dagis via nätet. Det är för att underlätta praktiskt. Det kanske finns andra mjukare värden som man vill ha i en dialog.

Jag är tveksam till att valdeltagandet i Tensta skulle öka bara för att man har rådslag på nätet. Jag tror att det är helt andra saker som måste till.

Anförande nr 212

R e b w a r H a s s a n (mp): Jag vill nämna det som Margareta Johansson påpekade om skolan. Jag har lyft upp frågan i Skärholmen. Politikerna sade att frågan hör till utbildningsförvaltningen och att man inte kunde diskutera den i nämnden.

I stället för att vitalisera demokratin har er syn på verksamheten i Stockholms stad med centralisering lett till minskade möjligheter för medborgarna att påverka. Vad är det för dialog om det inte finns möjlighet för medborgarna i Skärholmen att påverka de lokala politikerna?

Om ni centraliserar kanske man kan komplettera och göra det bättre genom att använda IT genom rådslag.

Anförande nr 213

A n d e r s B r o b e r g (kd): Det har plötsligt blivit två diskussioner. Det är en diskussion om demokrati i allmänhet. Det skulle vi kunna diskutera länge. Jag skulle till exempel kunna slänga in att vi vill se valfrihet som en del i detta.

Det som motionärerna har föreslagit och som ärendet handlar om är ju tillgodosett. Det är bara att vara glad över att det genomförs. Det är i enlighet med den e-strategi som vi har hållit på med länge.

Om vi ska hålla oss till diskussionen är allt genomfört. Det tycker jag är bra.

Anförande nr 214

S u s a n n a B r o l i n (v): Lyssna, har det sagts. För att lyssna krävs tillgänglighet, att vi är närvarande och möter varandra. Att centralisera frågor och gömma sig inne i staden långt från allmänheten är inte tillgänglighet. Att inte möta människor som är oroliga och frustrerade är inte tillgänglighet.

Det svar som vi får från Folkpartiet gör att jag förstår medborgarnas frustration. Jag känner likadant.

Det som vi pratar om nu ligger på den lägsta nivån av medborgarinflytande. Det som Miljöpartiet pratar om är att höja det till att inte bara vara ett passivt utan också ett aktivt direktinflytande. Det finns inte i dag. Där finns det mycket att göra. Vi välkomnar den här motionen.

Vi vet att det ökar valdeltagandet. Det här kunde vi se i Enskede-Årsta stadsdelsnämnd när vi hade demokratiberedningar som även Folkpartiet var med på. Valdel-

tagandet ökade i Östberga och Dalen och de områden där vi jobbade med delaktighet och inflytande. Ta lärdom av det. Raljera inte.

Anförande nr 215

A n n - K a t r i n Å s l u n d (fp): I Östberga ökade valdeltagandet troligtvis därför att de ville köpa loss sina lägenheter.

Du slår mot Folkpartiet och säger att vi är emot demokrati. Det är nog få som är ute så mycket som jag och möter medborgarna i Spånga och Tensta. Det gäller i båda stadsdelarna. Det gäller oavsett om vi ska fatta obehagliga beslut eller om vi ska fatta trevliga beslut. Det gäller att lyssna innan. Jag känner mig inte alls träffad av din kritik.

Anförande nr 216

S u s a n n a B r o l i n (v): Innan man uttalar sig så kanske man ska titta på vad man röstade på i de områdena. Man röstade rätt för att man inte ville ha utförsäljningspolitiken.

Den kritik jag framför är det som jag hör nu. Man är frustrerad. Man kommer inte till tals i sådana här viktiga frågor.

Anförande nr 217

A n d e r s B r o b e r g (kd): Ursäkta om jag blir lite formell. I er reservation vill ni ju bifalla motionärernas förslag. Det är ju redan beslutat genom den e-strategi som staden har. Varför vill ni bifalla? Ni borde väl, precis som vi, anse dem besvarade.

Anförande nr 218

R e b w a r H a s s a n (mp): Kunniga och bildade medborgare är en förutsättning för demokrati. Att använda IT på ett bättre sätt - ni har ju avsatt 500 miljoner kronor - kan leda till en vitalisering av demokratin. Jag hänvisar till Miljöpartiets reservation i borgarrådsberedningen.

§ 31 Motion om inrättande av självförvaltningsorgan för allmänna kommunala verksamheter inom staden (utl. 2007:79).

Anförande nr 219

M a r g a r e t a J o h a n s s o n (v): Ordförande, fullmäktige! Jag är lite förvånad över att man föreslår avslag på den här motionen. Jag hade själv äran att besöka den här självförvaltningsgruppen. Det är ett äldreboende. Man kunde se hur bra det föll ut. Från majoritetens sida pratar man hela tiden om att man vill öka medborgarnas möjlighet till inflytande. Man vill öka personalens möjlighet att vara aktiv när det gäller den egna arbetsmiljön. Det här var ett praktexempel på hur man utökade demokratin och medinflytandet inom ramen för en kommunalt driven verksamhet. Man hade utvecklingspotential.

Det här skulle man kunna använda på flera verksamheter, inte bara inom äldreomsorgen, och se till att vi får det medinflytande som vi vill ha. Vi vill inte ha det genom att man säljer ut. Visst kan man kanske på kort sikt öka möjligheten för dem som jobbar inom en verksamhet, men man minskar definitivt medborgarnas inflytande när man knoppar av.

Varför inte godkänna en sådan här motion och utveckla den här möjligheten till ett aktivt deltagande från stadens personal?

Jag yrkar bifall till motionen.

Anförande nr 220

A n n - K a t r i n Å s l u n d (fp): Jag yrkar bifall till kommunstyrelsens förslag.

Det finns många former av ägande som också ger möjlighet till inflytande för personalen. Personalen ska självklart ha inflytande överallt, oavsett vilken form verksamheten har. Det är då verksamheten blir bra. Det finns också möjlighet till personalkooperativ, föräldrakooperativ, avknoppningar och annat.

Det här blir en väldigt otydlig form. Man är osäker på de verksamheter där det finns brukare och personal. Brukarna ska ju ha störst påverkan. Det kan faktiskt bli problem om man till exempel har ett boende för dementa. Då blir det de gode männen som ska vara med och styra verksamheten, när det kanske finns väldigt kunnig personal som skulle passa mycket bättre.

Det är bättre att man har tydliga normer och regler så att man vet vad som gäller.

Jag yrkar bifall till kommunstyrelsens förslag.

Anförande nr 221

M a r g a r e t a J o h a n s s o n (v): När man knoppar av har man ju övergett medborgarnas möjlighet till inflytande. Här kunde man se att anhöriga var med i styrelsen. Man gjorde det alldeles utmärkt. De mål som fanns har ju fullmäktige där satt upp. Det handlar om att de ska driva verksamheten tillsammans med personalen.

Det var inga som helst problem. Vi frågade speciellt om det. Man såg detta som en utvecklingsmöjlighet.

Det finns ingen anledning att inte pröva den här modellen. Man ska inte avfärda den innan man har provat den i Stockholms stad. Det är min bestämda mening.

Anförande nr 222

A n n - K a t r i n Å s l u n d (fp): Du är så oerhört engagerad i den här frågan och tycker att det är fult att man ska få vara med och äga och driva verksamheten själv.

Du säger med enfaset att detta är så otroligt viktigt och att ni brinner för den här frågan. Varför brydde sig inte den förra majoriteten om att skriva fram det här ärendet? Den här motionen lades ju 2002. Ni hade alla möjligheter i världen att driva igenom den om ni hade velat. Ni har bara låtit den ligga. Det tycker jag är förvånansvärt.

Anförande nr 223

B o r g a r r å d e t M o g e r t (s): Ordförande, fullmäktige! Jag ska inte ge mig in i debatten. Jag vill bara yrka bifall till den socialdemokratiska reservationen.

Anförande nr 224

B j ö r n L j u n g (fp): Ordförande, fullmäktige! Jag blir lite förvånad när de gamla socialistiska idéerna väcks på nytt och att man ingenting lär av historien.

Man kan driva verksamheter på många olika sätt. Det finns framgångsrika byalag i Sverige. Det finns ett byalag som äger och driver en vårdcentral i Västerbotten, Jörns vårdcentral. Man lyckas ge bra sjukvård i området runt vårdcentralen, alltså för byn och områdets invånare.

Den fundamentala skillnaden är ju att man tar över ansvaret. Man tar ansvar och driver verksamheten på uppdrag av det allmänna. Så fungerar det med de kundvals-system som vi har i Stockholm. Vi har föräldrakooperativa förskolor. Vi har fristående förskolor och skolor i aktiebolagsform, i form av ekonomiska föreningar med mera.

Man tar ansvaret fullt ut. När det gäller den form som föreslås här ska personal och brukare ha någon sorts extrainflytande över en verksamhet bara för att de råkar befinna sig där. Det blir en salig kökkenmödding. Ingen vet vem som fattar besluten i en sådan verksamhet. Är det den härbärgerande stadsdelsnämnden? Är det någon annan? Är det styrelsen som utgörs av brukare och personalrepresentanter eller gode män?

Den verkliga och naturliga mångfalden bildas ju av att det finns olika verksamheter att välja på och flera olika huvudmän. Det här är något som inte blir tydligt. Det kommer bara att leda till en ökad undran över vad vi politiker håller på med när vi godkänner sådana här alternativ.

Jag förstår att det är ett förslag som kommer från Vänstern, som nyss har kastat sin tredje bokstav. Men jag förstår inte att man inte har lärt något av sin historia.

Bifall till kommunstyrelsen!

Anförande nr 225

M a r g a r e t a J o h a n s s o n (v): Vad var det vi hade kastat?

Det är staden som sätter upp målen för verksamheten, men den sköts av självstyret. Vi har även här i staden exempel på det i Katarina-Sofia där vi har föräldrastyrelse. Vi har det på gång även i Skärholmen. En skola där har också föräldrastyrelse. Det är en möjlighet att vara med och driva något utifrån de mål som har satts upp av staden.

Man är ju närmast dem som finns på just det äldreboendet eller på den skolan. Det är väldigt tydligt för dem. Det är inte några som bara kommer in utifrån. Det är tydliga individer. Man underskattar medborgarna om man tror att de inte kan skilja på uppsatta mål och drift av verksamheten.

Det här är ett sätt att behålla insyn i verksamheten och skapa en delaktighet utan att knoppa av eller sälja ut.

Anförande nr 226

M a r g a r e t a B j ö r k (m): Jag måste korrigera dig, Margareta. Det är Svensk författningssamling som styr verksamheten på Katarina Norra skola. Det är inte stadens författningssamling. Den förordningen går ut den sista juni. Sedan vet vi inte vad som händer.

Anförande nr 227

M a r g a r e t a J o h a n s s o n (v): Jag vet mycket väl vilka lagar som styr skolan. Jag har själv varit med i ett förvaltningsråd inom stadens försöksverksamhet på 80-talet i Sätterskolan där vi fattade beslut med majoritet från föräldrar.

Det här är inte något nytt för mig, Margareta.

Anförande nr 228

S t e f a n N i l s s o n (mp): Ordförande, fullmäktige! Miljöpartiet tycker att den idé som tas upp i motionen är bra. Jag har personligen svårt att förstå de starka uttrycken i debatten.

Självförvaltning är ett bra sätt att ge brukare möjlighet att direkt påverka en verksamhet. En social ekonomi stärker det sociala samhället och bidrar till att utveckla även den offentliga verksamheten.

Vårt förslag till beslut är att vi föreslår fullmäktige att bifalla motionen och dessutom ge stadsledningskontoret i uppgift att utreda hur självförvaltning och andra metoder som stärker brukarinflytandet kan införas i Stockholms stads verksamheter.

Anförande nr 229

B j ö r n L j u n g (fp): Ordförande, fullmäktige! Nu börjar det bli intressant. När Miljöpartiet talar om social ekonomi blandar man bort korten ännu mer. Om det är något som självförvaltning inte handlar om är det den sociala ekonomin. Den sociala ekonomin innebär till exempel att föreningar och sammanslutningar av olika slag - det kan även vara privatpersoner - tillsammans gör något på uppdrag av samhället. Det kan vara på direkt uppdrag av samhället eller också gör man det för att man ser att det finns ett behov.

Ersta diakoni är ett exempel på det. Det växte upp ur den traditionen. Det är en form av att samhället lämnar över ansvaret till en utomstående part att driva en verksamhet. För att det ska fungera sluter man ett avtal mellan parterna.

Detsamma gäller entreprenader. Det är en tydlighet mellan samhället och den som utför något. Det kan vara många olika som utför verksamheterna. Det är något helt annat än självförvaltning, råd och indirekta styrelser. Det blir bara otydligt och tramsigt när någon ska försöka se hur det fungerar. Det är inte genomskinligt eller transparant. Det är tydligheten vi skulle tjäna på. Därför är det viktigt att vi har en mångfald former som är klara och tydliga. Det ska finnas avtal eller kundvalssystem som reglerar hur det ska fungera mellan staden och verksamheten.

Det ska inte vara styrelser som man tillsätter för sin egen skull där ingen riktigt vet vem som har ansvar för vad. Det finns vissa chefer och vissa styrelser som egentligen inte har något mandat. Den otydligheten tjänar ingen på, allra minst verksamheten.

För att vara saklig och inte politiskt raljant vill jag säga att det är för att vi ska ha tydlighet och mångfald som den här formen av verksamhet inte har något utrymme och inte borde genomföras i Stockholms stad. Vi ska ha tydligare ramar för verksamheten och tydliga avtal.

Bifall till kommunstyrelsen.

Anförande nr 230

Borgarrådet M o g e r t (s): Ordförande, fullmäktige! Jag förstår att Vänsterpartiet – eller v, som förkortningen är – har lite svårt att hänga med i uttalandet om att slänga tredje bokstaven. De har alltså slängt andra och tredje bokstaven.

Om vi ska lära av historien var väl den tredje bokstaven aldrig riktigt synonym med självförvaltning.

Däremot fanns det förr ett parti som kallades Folkpartiet liberalerna. De stod för frisinthet, tolerans, öppenhet och att våga se nytt. De har tappat sin tredje bokstav.

Anförande nr 231

B j ö r n L j u n g (fp): Ordförande, fullmäktige, åhörare! Nu hänger jag inte med. Jag förstår ju ditt resonemang. Du kanske associerar till alla möjliga rörelser som

fanns på 60-talet när du och jag föddes. Folkpartiet har aldrig haft någon annan förkortning än fp. Någon tredje bokstav finns inte.

Socialliberalismen står just för det du beskrev, nämligen att vi tror på en marknads ekonomi med ett socialt ansvar. Det är den kombinationen som är så förträfflig och gör att vi kan få ut mesta möjliga av insatta pengar för våra samhällstjänster. Därför är det bättre att ha de tydliga avgränsade avtalen som antingen gäller ett kundval eller entreprenader.

Det ville jag förklara för borgarrådet Mogert